občinski poročevalec

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA DOMŽALE

Občinski poročevalec, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva občine Domžale, izhaja dvakrat mesečno, vsa gospodinjstva v občini ga dobivajo brezplačno. Glasilo ureja uredniški odbor v sestavi: Marjan Bolhar, Matjaž Brojan, Štefan Marković, Anton Orel, Marjan Gorza, Pavel Pevec, Franc Tekavec, Vera Vojska, Cveta Zalokar-Oražem.
Glavna urednica: Vera Vojska, tel.: 721-359, odgovorni urednik: Matjaž Brojan, tel.: 721-686, tehnični urednik: Franc Mazovec, tel.: 323-841.
Glasilo izhaja v nakladi 13.900 izvodov in ga tiska Tiskarna Ljudske pravice Ljubljana. Rokopise sprejema odgovorni urednik, Ljubljanska 94, Domžale, p.p. 20, naročene oglase posredujte v uredništvo, Ljubljanska 94. Glasilo je na podlagi sklepa št. 421-1/72 z dne, 26.11.1974 Sekretariata za informacije izvršnega sveta SR Slovenije oproščeno plačila temeljnega davka od prometa proizvodov.

Glasilo je bilo dne, 25.7.1970 odlikovano s Priznanjem Skupščine občine Domžale za uspešno informiranje, dne, 24.4.1974 pa s srebrnim Priznanjem Osvobodilne fronte slovenskega naroda za uspešno informiranje delovnih ljudi in občanov občine Domžale.

DOMŽALE, 9. IX. 1985, LETO XXIV, ŠTEVILKA 12

Plani — odraz resničnih potreb in možnosti

V juliju so Zbori Skupščine občine Domžale obravnavali osnutek dolgoročnega plana občine Domžale za obdobje 1986—2000. Osnutek poskuša na enem mestu združiti pregled osnovnih usmeritev razvoja tako občine v celoti, kakor tudi nadaljnjega razvoja programov samoupravnih interesnih skupnosti in krajevnih skupnosti.

V današnji številki Občinskega poročevalca objavljamo povzetke elementov oz. osnutkov samoupravnih sporazumov o temeljih planov krajevnih skupnosti naše občine za obdobje 1986—2000.

Pozivamo vse delovne ljudi in občane, da se aktivno s svojimi predlogi, pripombami, dopolnitvami in pobudami vključijo v javno razpravo o planskih dokumentih, ki traja do konca septembra 1985, ter na tak način prispevajo, da bodo naši planski dokumenti odraz resničnih potreb in možnosti.

Prvič v šolskem letu 1985/86

Podeljena zvezna odlikovanja

Predsednik Skupščine občine Domžale Karel Kušar je na priložnostni svečanosti, kjer so bili prisotni tudi nekateri družbenopolitični delavci občine, vročil nekaterim zaslužnim občanom dne 14.8.1985 zvezna odlikovanja, ki jih je podelilo predsedstvo SFRJ.

Podeljena so bila odlikovanja Red zaslug za narod s srebrno zvezdo, Red dela s srebrnim vencem, Medalja zaslug za narod in medalja dela.

Odlikovanja so prejeli:

Za zasluge in uspehe pri delu, pomembne za socialistično graditev države z Redom zaslug za narod s srebrno zvezdo Janez Jeglič, Marija Jerman in Zdravko Kočar.

Za zasluge in uspehe pri delu, pomembne za napredek države z Redom dela s srebrnim vencem Ivan Rebolj, Anton Slovenik, Zdravko Štrukelj in Gabrijela Kočar.

Za prizadevanje pri socialistični graditvi države z Medaljo zaslug za narod Miroslav Birk, Jožef Mlakar in Uroš Slavinec.

Za prizadevanja in uspehe pri delu z Medaljo dela Dušan Kmetič.

V.B.

Vabilo na športni četveroboj

V okviru programa prireditev ob krajevnem prazniku mestnih KS Domžale, objavljamo razpis

ŠPORTNEGA ČETVEROBOJA

Organizator:rdinacijski odbor za prireditve ob krajevnem prazniku

Izvajalec: Strokovni sodelavci ZTKO

Termin: Četrtek 19.9.1985 ob 16. uri

Kraj: Športni park Domžale — stadion

Starostne kategorije: Ženske — moški (A 16—25 let, B 26—40, C nad 40 let)

Discipline četveroboja: Tek 2400 m — Cooperjev test, streljanje ZP, met bombe, skok v daljavo z mesta

Pravica nastopa: Delavci, člani OO ZS delovnih organizacij in TOZD s sedežem v mestu Domžale

Sistem tekmovanja: Tekmovanje je posamično, vsak prijavljeni tekmovalec tekmuje v vseh štirih disciplinah četveroboja

Uvrstitve: Reztati discipline se točkovno ovrednotijo in seštevajo kar da končno razvrstitev v kategoriji

Priznanja: Najboljši trije v kategoriji prejmejo medalje

Rezervni termin: V primeru slabega vremena bo tekmovanje naslednji dan (petek ali sobota)

Razglasitev rezultatov: Neposredno po koncu tekmovanja

Prijave: Pismeno — najkasneje do 18.9.1985 na ZTKO p.p.32, ali KS Slavka Šlandra, Kidričeva 14 — Domžale. Možne so tudi prijave na dan tekmovanja med 15. in 16. uro na stadionu.

Nova osnovna šola Edvarda Kardelja v Trzinu:

Nova popolna šola iz samoprispevka

Tik pred pričetkom novega šolskega leta so, kot je bilo občanom obljubljeno, ob prisotnosti mnogih družbenopolitičnih delavcev, mladine in krajanov Trzina odprli v tem kraju novo popolno osemletno šolo, grajeno s sredstvi tretjega in četrtega samoprispevka. Otvoritve se je udeležil tudi Viktor Avbelj, častni občan naše občine.

Kot sta poudarila v svojih izvajanjih predsednik SO Domžale Karel Kušar in ravnatelj šole Franc Brečko, gre za sodobno zasnovan objekt, kot si ga je zamislil domačin arhitekt ing. Knavs Zgrajen je racionalno, povsem v skladu z zahtevo družbenega plana občine za obdobje 1981—1985 ter normativi za gradnjo osnovnih šol. Objekt ni razkošen, pa vendar je v Trzinu zrasla ena najsodobnejših šol v občini. V glavnem objektu je 8 učilnic za razredni pouk, 10 posebnih učilnic za predmetni pouk, knjižnica s čitalnico, telovadnica, zaklonišče, ki bo hkrati garderoba za učence, kuhinja, jedilnica, upravni prostori ter stanovanje za hišnika. Ob vsem omenjenem je v šoli tudi lastna zobna ambulanta.

Izredno lep objekt smo v občini odprli ob 40-letnici zmage in v mednarodnem letu mladih ter je za poimenovanje po Edvardu Kardelju tudi skromna oddolžitev revoluciji in njenim povojnim pridobitvam.

Pred učenci in učitelji so torej pomembne vzgojne in izobraževalne naloge; v njihovo uresničitev se bodo usmerili že v teh dneh in tako upravičili pričakovanja, ki jih kraj, delovni ljudje in občani od nove šole in razvejanega šolskega in interesnega dela v njej pričakujejo.

Investitor del na zahtevnem objektu je bila Občinska izobraževalna skupnost, izvajalec pa GP VEGRAD (začetek del aprila 1984), svoj prispevek pa so dale tudi delovne organizacije GP Graditelj Kamnik, GP Gorica, pokrovitelj šole pa je Gozdno gospodarstvo Ljubljana TOZD Mehanizacija Trzin.

Ustanovitelj šole, v kateri tačas že normalno poteka pouk, je Skupščina občine Domžale.

Množica občanov Trzina in Domžal je prisostvovala otvoritvi nove šole v Trzinu. Šola je bila zgrajena s sredstvi tretjega in četrtega samoprispevka.

V šoli je poskrbljeno za sodoben pouk vseh predmetov. Na fotografiji Viktor Avbelj in Karel Kušar med ogledom učilnic za kabinetni pouk. (foto V. Repanšek)

,14. SEPTEMBER – PRAZNIK KRAJEVNIH SKUPNOSTI DOMŽAL

Skupščine in družbenopolitične organizacije krajevnih skupnosti Slavka Šlandra, Venclja Perka in Simona Jenka

VABIJO

NA PRIREDITVE OB KRAJEVNEM PRAZNIKU

8.9. ob 14. uri	*Moto slalom v Jaršah (Vektor)*
13.9. ob 19. uri	*Slavnostna skupščina KS Domžal v prostorih OŠ Venclja Perka Domžale*
13.9. ob 13. uri	*Zabavna prireditev ŠD Slavka Šlandra Domžale na parkirnem prostoru pred Veleblagovnico*
14.9.b 19. uri	*Veselica v Študi na vrtu Andreja Ložarja (nasproti Ribo bara)*
14.9. ob 10. uri	*Pslava na Krumperku v počastitev ustanovitve OF za okoliš Domžale-Kamnik (mešani pevski zbor upokojencev in promenadni koncert Godbe Domžale*
14.9. ob 11. uri	*Tovariško srečanje ZB NOV KS Domžal*
14.9. ob 14. uri	*SD Domžale (streljanje z zračno puško v OŠ Venclja Perka Domžale)*
14.9. do 19.9.	*LD Petra Lobode Domžale (razstava likovne umetnosti v preddverju HKC)*
17.9. ob 17. uri	*Kinološko društvo Domžale (nastop šolanih psov na centralnem stadionu v športnem parku v Domžalah)*
19.9. ob 16. uri	*Četveroboj (Cooperjev test) – skok z mesta v daljavo, met bombe, streljanje z zračno puško) na centralnem stadionu v športnem parku v Domžalah*
19.9. ob 17. uri	*SD Domžale (streljanje z zračno puško – odprto prvenstvo Domžal v streljanju s serijsko zračno puško za vse kategorije) v OŠ Venclja Perka Domžale*
20.9. ob 17. uri	*SD Domžale (streljanje z zračno puško – odprto prvenstvo Domžal v streljanju s serijsko zračno puško za vse kategorije) v OŠ Venclja Perka Domžale*
20.9. od 8. do 18. ure	*Teniški klub Domžale (turnir dvojic) v športnem parku v Domžalah*
21.9. od 8. do 18. ure	*Teniški klub Domžale (turnir dvojic) v športnem parku v Domžalah*
22.9. ob 10. uri	*3. regionalneige AZS – na centralnem stadionu v športnem parku v Domžalah*
22.9. ob 14. uri	*Ekipni turnir v Sunkukai karateju – v telovadnici Centra srednjih šol*

Občane vabimo, da ob svojem krajevnem prazniku izobesijo zastave in s tem prispevajo k bolj svečani podobi mesta in lepšemu vzdušju ob prazniku.

Nova knjiga dr. Velimira Vulikića

Zobozdravstvena služba v NOB na Slovenskem

Pri založbi Partizanska knjiga je v zbirki „Knjižnica NOV in POS 47" pred nedavnim izšla knjiga dr. Velimirja Vulikića „Zobozdravstvena služba v NOB na Slovenskem".

Avtor dr. Vulikić je s to knjigo v razširjeni obliki predočil svojo doktorsko disertacijo, s katero je lani doktoriral na Vojno medicinski akademiji v Beogradu. Čeprav je bilo pred njo objavljeno že nekaj člankov o zgodovini zobozdravstva na Slovenskem, gre v tem primeru za prvo knjižno delo, ki zbirno prinaša domala vse relevantne informacije, ki so potrebne za celovito zgodovinsko osvetlitev te veje zdravstva. Za takšen celovit pristop k tematiki je bilo potrebno mnogo zbiranja gradiva, zbiranja in preverjanja ustnih izjav ter drugega zaradi časovne odmaknjenosti zahtevnega raziskovalnega dela.

V pričujoči knjigi je podan pogled na organizacijo in razvoj zobozdravstvene službe v NOV in PO Slovenije, ustanovitev in delovanje zobnih ekip v enotah in bolnišnicah NOV in PO Slovenije ter statistični pregled njihovih storitev.

V tretjem delu je avtor strnil podatke o zobnih in ustnih boleznih v partizanski vojski ter njihovo zdravljenje.

Posebno dragoceni so zbrani podatki v prilogah, saj je dr. Vulikić zbral podatke o domala vseh zobozdravstvenih delavcih v NOB in je tako tem borcem knjiga tudi skromna oddolžitev za tisto, kar so revoluciji dali; mnogi celo svoja življenja. Ta biografski del tako v besedi in slikah začrtuje pogled na tiste udeležence NOB, ki so bili ob tem, ko so bili borci, istočasno v prostem času na ne manj zahtevni zobozdravstveni dolžnosti.

Knjiga prinaša tudi bogato slikovno gradivo, ki dobro ilustrira zobozdravstveno delo v specifičnih pogojih partizanskega delovanja, ko je bila ordinacija najpogosteje kak senik ali senca košatega drevesa, štor pa mesto, koder je imel zobozdravnik svoj pribor.

Zagotovo pomeni fundamentalno knjižno delo dr. Velimirja Vulikića tisto osnovo, na kateri bo treba po avtorjevih besedah še kaj dodati, vendar pa odteguje pozabi spomin na specifično obliko zdravstvene službe v času NOB.

Knjiga je izšla v nakladi 3000 izvodov.

M. Brojan

Nova knjiga o naši krajevni preteklosti:

Zbornik KS Toma Brejca Vir

Znana družbenopolitična delavka Marija Ivkovič je celovito zaokrožila pogled na krajevno preteklost v posebni publikaciji, ki je izšla ob krajevnem prazniku.

Ob krajevnem prazniku KS Toma Brejca na Viru je pred dnevi izšla zanimiva publikacija, ki ima ambicije celoviteje zaokrožiti podobo različnih revolucionarnih dogodkov na tem območju.

Ob velikem strokovnem osebnem angažiranju in pomoči dr. Miroslava Stiplovška je avtorica z omenjenim delom skušala v prvi vrsti dati priznanje človeku, revolucionarju in borcu Tomu Brejcu, po katerem krajevna skupnost nosi ime in ki je bil dalj časa tesno povezan z razvojem OF na tem območju.

Zbornik tako vsebuje nastajanje industrije na tem območju, razvoj delavskega gibanja, ki je bilo kot revolucionarna podlaga za uspešen razvoj narodnoosvobodilnega gibanja. Le to je dejansko srž zbornika, saj je bil temeljni namen opisati revolucionarno in borbeno delovanje prebivalcev, preprostih delavcev in kajžarjev (velikih kmetov skoraj ni bilo) ter obrtnikov in drugih v času njihovega prizadevanja za OF in revolucionarno preobrazbo družbenih odnosov. Zbornik je izšel in občani ga že lahko kupijo v krajevni skupnosti Tomo Brejc Vir ali v Mladinski knjigi Domžale.

Ob izidu knjige smo avtorico obiskali in radevolje nam je odgovorila na nekaj vprašanj v zvezi s knjigo in delom.

Gre torej za opis časa, ki v nas živi, vendar tudi časa, ki že na nek način umira . . .

Da, lahko bi tudi tako rekli. Tu gre za manjša in večja dejanja in usmeritev življenja v bitko, ki zahteva svoje žrtve, ko pa je ta boj izbojevan, se začne nov, za novo ljudsko oblast, za prevzem oblasti iz rok države v roke ljudstva. To pa je daljši čas, ko se z vsakim dnem redčijo vrste aktivistov. Z njimi vred pa odhaja tudi dokument časa, če ni zapisan. Pri vsem tem me je vodilo zlasti to spoznanje in bojazen, da kasnejšim rodovom na tem našem območju ne bomo zapustili ničesar. Naši zanamci pa morajo poznati ne samo datume in posamezna imena, pač pa tudi tisti najplemenitejši del življenja ljudi, ko ni bilo prostora za egoizem, za drobne intrige ali pogajanja za materialnimi dobrinami. Takrat je bilo življenje resnično najdragocenejši zaklad. In življenja so se z življenji varovala.

Kaj je v knjigi tistega, kar je bilo že doslej dorečenega in kaj je novega?

Na to vprašanje je težko odgovoriti. Nisem imela namena, da bi stvari dorekla, niti da ustvarjam nekaj bistveno novega. Vodila me je le želja, da se oddolžim svojemu rodnemu kraju s tem, da zapišem kar sem uspela zbrati o velikem ljudskem dejanju – aktivizmu. Šele kasneje sem spoznala, da so nekatera, za te kraje velika, sicer pa še vedno skromna dogajanja, že bila obravnavana v pisni obliki (kot so nekatere partizanske akcije ali doživetja stavkajočih delavcev v Papirnici). Vendar je to zelo majhen prispevek. Novo pa menim, je zlasti to, da doslej še nimamo zbornika, ki bi obravnaval ,vse padle borce in žrtve fašističnega nasilja z njihovo, čeprav skromno predstavitvijo. Vsakdo, ki vzame zbornik v roke, lahko opazi, kdo so bili ti ljudje, kaj so delali, kako so se pripravljali na življenje in kako in kje so omahnili v smrt. Temu bi lahko rekla, da je to skupen spomenik, na katerem vsakdo danes in v prihodnosti lahko prebere življenjepise teh ljudi, ki jih ni več, pa so vendarle ostali . . .

V kakšnem smislu je pričevanje kot osebno gledanje pozitivno in kdaj morda tudi ni?

Temu se je težko ogniti. Ko sem se pogovarjala z ljudmi (to sem delal v času od l. 1960 do 1963), sem ugotovila, da so ljudje posamezne dogodke različno doživljali. Pa so bili to isti dogodki, le v človeški naravi je, da vsak po svoje vidi in zato tudi različno registrira. To vendar še ne pomeni, da pričevanja drug drugega izključujejo, saj se lahko posamezni dogodki tako bolj popolno zabeležijo. Za primer sem opisala tako različna pričevanja o tehniki na str. 77 ali pa str. 80, kjer več pripovednikov dopolnjuje podatek o konferenci Delavske enotnosti na Področju pri Reparju. Ljudem sem zaupala, če pa se njihovi podatki vendarle niso ujemali, sem seveda raziskovala določene zadeve naprej, ali pa sem jih predstavila v dopolnjevanih, a nekoliko različnih inačicah. Pri vsem tem sem morala imeti pred očmi tudi to, da se v vsakem kraju najdejo družine, ki so med seboj sprte in je treba njihove pripovedi jemati posebno pozorno. Zato sem se tudi odrekla nekaterim pripovedim.

Kam uvrščajo vsi dostopni podatki o razvitem delavskem gibanju območje Vira, Količevega, Področja!

Menim, da smo lahko ljudje s tega območja ponosni, da smo rojeni tod ali da tod živimo. Gre za izrazit delavski kraj, ljudi z izjemno razvitim delavskim razrednim čutom. Vodilno vlogo je imela partija. Danes morda taka definicija „ne vžge", vendar taka je resnica. Delavstvo je zaupalo svoji partiji in svojim sposobnostim. To je bil ponosen delavski rod. V začetku svojega pisanja nisem niti nameravala obravnavati tega obdobja, vendar mi je dr. Stiplovšek svetoval, naj to storim. Naj bo celota in ker je, zlasti zahvaljujoč njemu, pisanih virov dovolj, sem seveda upoštevala njegov nasvet.

Kaj je bilo za nastanek publikacije odločilno?

Odločilni zame sta bili dve stvari: simpozij slovenskih zgodovinarjev v Domžalah na temo: krajevno zgodovinopisje in pa vpliv Mitje Ribičiča, ko se je nenehno zavzemal za uveljavitev aktivističnega dela na podlagi izkušenj OF. Ko pa sem zasledila njegov sestavek, citiran v zborniku na strani 130, objavljen pa je bil v Litijskem zborniku, v katerem pravi: „ali bomo kdaj ugotovili, zvedeli in zapisali imena vseh padlih in mučenih, njihovo življenje in delo . . .", takrat sem se odločila, da moram to opraviti – za svoj kraj. Tako v tem zborniku padli za svobodo niso več številke.

Kako velik pomen ima v takem delu sistematika?

Če sem v sistematiki pristopa uspela, ne morem ocenjevati. Kar pa je v tem dobrega, se moram za to zahvaliti dr. Stiplovšku in njegovemu svetovanju. Isto je tudi glede združevanja podatkov. Res je, da je bilo na kraju treba opraviti še zelo zahtevno delo preverjanja, kolikor je bilo to mogoče. Za tisto, za kar so bili na voljo pisni viri, je bilo lažje, nekaj sem lahko uskladila na podlagi dokumentov Zgodovinskega arhiva pri CK KPS. Popolnosti seveda v tem delu ni mogoče doseči.

Knjigo je izdala krajevna skupnost . . .

Krajevna skupnost je z izrednim pogumom prevzela nase vlogo izdajatelja. Vse nas v uredniškem odboru je bilo strah, saj smo šele s sklepom KS lahko glede denarja potrkali na različna vrata. To so drage stvari. Bili pa smo prijetno presenečeni nad pripravljenostjo delovnih organizacij tega območja in kulturno ter raziskovalno skupnostjo, pa tudi družbenopolitičnih organizacij.

Ocen dela še ni. Kako bodo ocenili vaše delo . . .

Zbornik je tu. Doživela sem njegovo izdajo, žal pa je od 42 anketiranih pričevalcev živih le še 22. Sedaj seveda čakam oceno, ta pa je na drugi strani, pri bralcih, aktivistih, strokovnjakih ipd. Kakršnakoli bo, me ne bo presenetilo. Če tega dela ne bi napisala, ga ne bi bilo in v tem je moje zadovoljstvo, saj je to oddolžitev neštetim aktivistom za njihovo požrtvovalno in nesebično delo. Tudi takim krajanom, kot je bil stari Makola z Vira, ki je med vojno ,odpeljal iz hleva partizanske družine telico, da je niso dobili v roke Nemci. On sam pa je po osvoboditvi tej družini pripeljal kravo s teličkom v hlev – za nov začetek.

Za to ni imel nikakršnega naročila odbora OF, tako mu je narekovalo srce zavednega in poštenega kmeta, ki je vselej rad priskočil v pomoč.

Brez močne opore borčevske organizacije v kraju in občini, tega ne bi niti začela, niti zmogla. Tudi poglavja v spomin padlim in žrtvam fašističnega nasilja ne bi mogla oblikovati, če ne bi imela tako izdatne pomoči pri krajevni organizaciji ZZB NOV, ki je po zaslugi Avbelj Franca hranila vse zapiske in fotografije padlih borcev in žrtev fašističnega nasilja.

Kot avtorja vas gotovo prevevajo veseli občutki ob izidu . . .

Različno. Vesela sem, da je knjiga izšla. Še vedno sem s svojim delom nezadovoljna in istočasno nesposobna za kaj boljšega. Včasih sem kar ganjena, ko mi posamezni še živeči aktivisti stisnejo roko in se mi zahvaljujejo za zbornik. Pa saj res ne gre zame; poudarjam, da je zbornik posvečen aktivistom delavskega razreda in delavskega gibanja ter aktivistom OF. Biti aktivist pa ni bilo in ni lahko.

Boste knjigo tudi predstavili na posebni predstavitvi?

Da, predstavitev je predvidoma v okviru dejavnosti knjižnice pri Delavski univerzi Domžale in pa v krajevnem merilu. Tako nameravamo organizirati ob priliki praznovanja 50-letnice velike stavke papirniških delavcev Količevo. Naklada knjige je 2000 izvodov. Od teh bo nekaj na prodajnih policah ustrezne trgovine v Domžalah (Mladinska knjiga), delovne organizacije naročajo zbornik pri krajevni skupnosti, založnik sam (KS) pa skrbi tudi za prodajo po tukajšnjih gospodinjstvih. Pri krajevni skupnosti naj bi institucije kot so šole, družbenopolitične organizacije, društva in drugi naročali potrebno število izvodov. Naj povem to, da bo zbornik v veliko pomoč šolskim otrokom za spoznavanje svojega kraja, sosednim krajevnim skupnostim pa v spodbudo, da tudi same pohitijo, če se še pohiteti da, za tovrstno zbiranje in povezovanje podatkov. Lepo bi bilo, če bi se študentje zgodovine opredeljevali za diplomske naloge s tega področja in tako pomagali sebi k spoznanjem, krajevnim skupnostim pa v pomoč, da dragoceni podatki ne bi šli v pozabo.

Dosedanji kupci zbornika so kritični do njegove vezave. Želijo trdnejšo vezavo. Žal gre spet za denar. Vendar se tudi takim željam, če bi jih zbrali, da ustreči. Morali bi vedeti, koliko je želja za trdnejšo vezavo, vendar pa bi to knjigo še dodatno podražilo.

Ob koncu želite morda o vašem delu povedati še kaj?

Predvsem želim izreči zahvalo vsem, ki so kakorkoli pomagali, da se je rodil ta zbornik. Od svetovalca do recenzenta dr. Stiplovška, do lektorja in opreme do strojepiske in sodelavcev. Uredniški odbor je opravil zahtevno nalogo, skratka, nisem niti vedela, na koliko ljudi se bo treba nasloniti, predno to delo zaživi.

TOVARIŠKO SREČANJE NA MENINI

Ob štiridesetletnici hudih bojev v obroču, ki ga je v času od 13.–15. marca 1945 okrog Menine sklenila 23-krat močnejša sovražnikova vojska, vabimo udeležence in člane ZB na tovariško srečanje, ki bo 15.9.1985 ob 9.30 uri.

Zborno mesto bo na cesti od Laz proti Češnjicam v Tuhinjski dolini.

Ob 9.30 uri bo na tem mestu odkritje spominsko obeležje, kjer so se 6., 11. brigada in enota VDV izvile iz obroča.

Predvidoma ob 11.00 uri bi se napotili po dobri gozdni poti čez Bibo do doma na Menini, kjer bo tovariško srečanje in po želji ogled mesta bojev.

Prevoz je možen z osebnimi vozili in kombibusi, v lastni režiji ali v okviru organizacije ZB.

Nasvidenje na Menini.

Iniciativni odbor

Uspel servis Avtoservisa

Takole se pričenja delo na razbitini. Dela sta se lotila delavca Avtoservisa Peter Grčar in Jernej Gostič.

Nikola Matič brizga šasijo vozila MB 1213...

Delovna organizacija Avtoservis, kjer je danes zaposleno 206 delavcev, je bila ustanovljena leta 1964 in je v vseh 21 letih svojega obstoja prešla od čiste storitvene servisne dejavnosti v pretežno proizvodno aktivnost. Tako poznajo ljudje delo Avtoservisa danes pretežno po:

– remontiranju in popravilu cestnih motornih vozil

– izdelovanju nadgradenj za vse vrste vozil, prikolic in polprikolic ter

– pooblaščenem servisu za osebna vozila znamke Volkswagen in Volvo.

Razgovor v podjetju smo opravili z nekaj vodilnimi. Tole so povedali:

„AVTOSERVIS" je firma z donedavno „hipoteko" slabega glasu . . .

V preteklosti, ne tako daljni, so bile prekinitve dela na tekočem traku, menjali so se direktorji, leto dni je minilo od začasnega poslovodnega organa ipd . . .

Do tega je pripeljalo dejstvo, da samo delo ni bilo dovolj cenjeno. Treba se je zavedati, da je delo v Avtoservisu zahtevno, tako tehnološko kot tudi glede na pogoje. Delovni kader pa v takem podjetju mora biti visokokvalificiran, strokovno vodenje mora biti na visoki ravni, drugače razvoju in tehnološkim zahtevam ne moremo slediti. Tega pa v preteklosti ni bilo. Dela je sicer bilo dovolj, delavci so bili pripravljeni delati, zatajili pa so elementi vodenja.

Kot posledica so se pojavili nezdravi odnosi znotraj kolektiva, družbeno premoženje se ni spoštovalo, posledice pa so še danes vidne. Veliko napora je bilo potrebnega, da se je položaj obrnil . . .

Kaj je bilo potrebno osnovnega spremeniti v miselnosti zaposlenih?

Problem je bilo treba že sprva reševati z več vidikov. Prvič, je bilo treba firmo organizirati tako, da bi že sama organiziranost omogočala učinkovito vodenje, kar je že drugi element. Tretjič, treba je bilo na vodilna mesta postaviti ljudi, ki so zrasli v Avtoservisu, vendar strokovno sposobne, da se spoprimejo s težavami, katere sami najbolje poznajo. Četrtič, treba je bilo dvigniti motivacijo delavcev za delo, recept je tu jasen, dvigniti OD. Petič: popolnoma je bilo treba spremeniti njihov odnos do skupne lastnine. Treba je bilo tudi spremeniti cehovsko miselnost, ki ne dovoljuje sprememb – od čistega servisa preiti na proizvodno – storitveno dejavnost po načelu, da le proizvodnja ustvarja dohodek in s tem tudi dobiček.

Pa vam je to že uspelo?

V veliki meri. Delovno organizacijo smo reorganizairali v dve enoti, proizvodno in storitveno.

Popolnoma smo spremenili način vodenja, vse odločitve sprejemamo po samoupravni poti, kadrovska zasedba vodilnih delavcev in njihova izobrazba pa obenem omogočata nemoteno strokovno delo.

Trudimo se, da bi v praksi uresničili tezo: „vse je v organizaciji". Zavedati se je namreč treba, da v današnjih pogojih zaostrenega gospodarjenja ni lahko doseči rezultata, kakršne smo dosegli v zadnjih letih. V popolnosti smo konsolidirali notranjo organizacijo, pridobili smo veliko strank, tako da trenutno ni bojazni, da bi ostali brez dela. Preko 60 proizvajalcev nadgradenj je v Jugoslaviji; večini se slabo piše, medtem ko nam dela ne primanjkuje. Poslovna resnost in kakovost opravljenega dela sta nas postavila ob bok največjim tovrstnim DO v Jugoslaviji.

Motiviranost delavcev je naslednji problem. Tu znanosti ni – le OD jo lahko uravnavajo. Pri nas se po tem tudi ravnamo. Glede na konjunkturnost naših uslug in na druge, že prej omenjene elemente, smo OD sproti dvigovali na raven, ki delavcu ni zagotavljala le najnižje socialne ravni, temveč tudi več. Poprečni dohodek je znašal za mesec junij 64.000.– din. Ne gre pa pozabiti, da so naši delavci izredno obremenjeni, delo se po več ur ne prekine niti za trenutek, za orientacijo: „meja čistega dela je pri nas okrog 6 ur."

Z boljšo motiviranostjo delavcev pa ni težko doseči njihovega interesa za preseganje realizacije in s tem za večji dohodek, obenem pa tudi njihovo večje vključevanje v samoupravno odločanje znotraj DO. Prav gotovo so OD danes v AVTOSERVISU stimulativni – še nedolgo nazaj pa so bili samo OD razlog za prekinitve dela.

Prav gotovo ste v tem procesu popolne reorganizacije naleteli na kakšne težave, idealnosti najbrž ni?

Seveda smo. Najprej smo morali pristopiti k normativni ureditvi delovne organizacije. Vse akte smo obnovili oziroma izdali nove, da sedaj morebitne težave na pravnem področju lahko rešujemo tekoče. Veliko napora je bilo potrebno, in še ga bo, da smo odpravili razlikovanje med fizičnim delom in režijo. Fizično delo je danes dosti bolj plačano, režijo pa počasi zmanjšujemo. Niso redki primeri, ko delavci iz režije sami zaprosijo za premestitve v proizvodnjo.

S kakšnimi posebnimi odpori se v tem procesu ne srečujemo. Danes imamo v Avtoservisu od 206 delavcev 76 režijskih.

Pri tem pa želim pojasniti, da so mesta v režiji (ne v administraciji) dostopna samo tistim našim delavcem, ki so se v dolgih letih težkega fizičnega dela izčrpali in za to delo niso več sposobni. Naslednja težava je bila miselnost, da v razvoj vlagamo dovolj. To pa sploh ni bilo res. Premalo, veliko premalo se je vlagalo, komaj za životarjenje. Poglejte velikost naše delovne organizacije in število delavcev je po kapitalističnih normah idealna za visoko produktivnost, vendar pa šele zdaj prihajamo k temu – končnemu cilju. Razlog za to je preprost – ustreznih kadrov za razvoj nismo imeli, vanj nismo vlagali niti minimalnega dela dohodka, kaj šele, da bi v tem posnemali Zahod.

Sedaj je položaj boljši, kadrovska zasedba je za sedanje potrebe izpopolnjena, na razvoju samem delamo veliko in tudi delavski svet ima „posluh" pri dodeljevanju sredstev zanj. Naši nastopi na beograjskem in mariborskem sejmu v letošnjem letu nam dokazujejo, da je investiranje v lasten razvoj in znanje edina pravna pot. Sicer pa nam je to že vsem znano, saj je zapisano tudi v vseh stabilizacijskih dokumentih in smernicah.

Pa področje inovacij?

Poudariti je treba tudi področje inovacij, kamor vlagamo veliko napora. V zadnjih letih je bilo veliko koristnih predlogov in tehničnih izboljšav v tem smislu dokaj uspešnih. Vzporedno s tem so bili delavci za to nagrajeni v skladu s Pravilnikom o inovacijskih dosežkih in po sklepih delavskega sveta. Ne pomeni pa to le koraka naprej v tehnološkem smislu.

Nad tem področjem bdi komisija za inovacije, ki ima dovolj dela. Naj povem v ilustracijo, da je letos prejel občinsko priznanje za inovacijske dosežke naš delavec BOGO RADEJ. Trudili pa se bomo, oziroma bodo naši nadaljnji napori na področju inovacij usmerjeni v nove tehnološke rešitve in ne le na izboljšave obstoječega stanja.

V naslednjem srednjeročnem obdobju bomo morali vse sile zastaviti na tem področju, ter animirati delavce za sodelovanje. Sedaj jih včasih že sam postopek za pridobitev inovacije (prijava, ocenjevanje, itd.) odbija od tega, najbrž ga bo treba poenostaviti. Kako zaenkrat še ne vemo.

Kakšna pa so vaša prizadevanja v poslovni politiki, kakšna je usmeritev v srednjeročnem planu 1986–1990?

Naše prizadevanje bo usmerjeno predvsem za ohranitev rasti, proizvodnje, kot tudi dohodka. Globalna orientacija pomeni osvojitev jugoslovanskega tržišča s specialnimi nadgradnjami, ter prodor na zahodni trg, t.i. izvoz storitev pri remontih avtobusov. Servisna dejavnost, ki že zdaj pomeni nekje okoli 7 % dejavnosti DO bo predvidoma ostala taka, kot je – servis za vozila Volkswagen medtem, ko se moramo še odločiti ali bomo zadržali servis za vozila Volvo ali ne.

V zadnjem času ste na tržišču zelo uspešni z nadgradnjami.

Z našimi nadgradnjami smo na jugoslovanskem trgu prisotni, saj po naših cestah danes vozi okrog 4000 vozil z Avtoservisovimi nadgradnjami. Še bolj odločno pa se moramo poslovno „prebiti" v druge republike, kajti proizvajalcev je res veliko, naši načrti pa ravno tako.

Avtoservis Domžale se z razvojem snemljivih in menjalnih kesonov vključuje na področje integralnega transporta. To pomeni neprekinjenost transporta z minimalno porabo časa pri natovarjanju, raztovarjanju, čakanju in za maksimalno izkoriščenost vozila. Dosedanji razvoj na področju nadgradenj na vozilih je bil predvsem na različnih izvedbah (ozko namembne nadgradnje, kot tudi nadgradnje za širšo paleto uporabnosti).

Te nadgradnje uvrščamo med klasične nadgradnje, pri katerih je nadgradnja fiksno vezana na kamion in lahko prevaža le tovor, za katerega so namenjene. Nadaljnji razvoj so bile snemljive nadgradnje. To so bile nadgradnje, podobne klasičnim, z razliko, da se lahko zamenjujejo s pomočjo viličarja ali dvigala.

Pri menjalnih kesonih lahko voznik sam s pomočjo dvižnega sistema odloži nadgradnjo na želјeno mesto, postavi oporne noge in lahko takoj odpelje po novi tovor. Nadgradnje menjalnega tipa so lahko vse vrste že razvitih oblik v „AS" (klasična nadgradnja, furgoni za prevoze živine, nadgradnje za prevoz šibkega materiala, nadgradnje za dostavna vozila itd.) ali pa nadgradnje drugih proizvajalcev, kot so cisterne, kontejnerji.

Vse te nadgradnje so pritrjene na vozilo s pomočjo posebnih kjučavnic – kontejnerskih glav, katere bodo v kratkem času na našem trgu.

Z razvojem nadgradenj menjalnega tipa omogočamo koristnikom hitrejše in uspešnejše vključevanje na področje integralnega transporta.

Kaj za izvoz teh izdelkov?

Ponudbe za izvoz storitev že imamo, saj je več zahodnonemških in avstrijskih firm izrazilo željo po sodelovanju. Ovira pri tem je obstoječa carinska zakonodaja in tako se pojavljamo, kot predlagatelji spremembe uredbe ZIS o začasnem uvozu.

V kolikor nam bo to uspelo, bomo po zelo ugodni devizni ceni popravljali avtobuse za inozemske partnerje. S strani zvezne vlade smo dobili zagotovilo, da nam bo ugodeno. Sicer že sedaj izvažamo en izdelek v ZRN – prtljažna vrata za avtobuse (količinsko in dohodkovno le za majhen izvoz).

Lahko rečemo, da je naša poslovna orientacija izvoz uslug z delom proizvodnje in sicer na konvertibilno tržišče, z drugim delom proizvodnje pa želimo osvojiti jugoslovansko tržišče, vse na podlagi izključno lastnega razvoja. Zato načrtujemo posodobitev naše opremljenosti in zmogljivosti, v perspektivi celo na drugi, ugodnejši lokaciji.

Stane Letnar, zaposlen v Papirnici Količevo, se je na letošnjem regijskem tekmovanju kovinarjev v Domžalah v poklicu TIG varilec uvrstil na odlično 2. mesto (Vera Mejač).

Visoko priznanje ihanskim pionirjem

Ihanski pionirji s podružnične šole v Ihanu so ob dnevu borca prejeli visoko priznanje. Pionirskemu odredu Karel Destovnik-Kajuh ga je podelil za poseben prispevek pri delu in razvoju organizacije ZZB NOV in za uresničevanje zastavljenih ciljev Zvezni odbor ZZB NOV Jugoslavije na posebni svečanosti v veliki dvorani Skupščine SRS. Pionirjem, njihovim mentorjem ter vodstvu šole gredo iskrene čestitke.

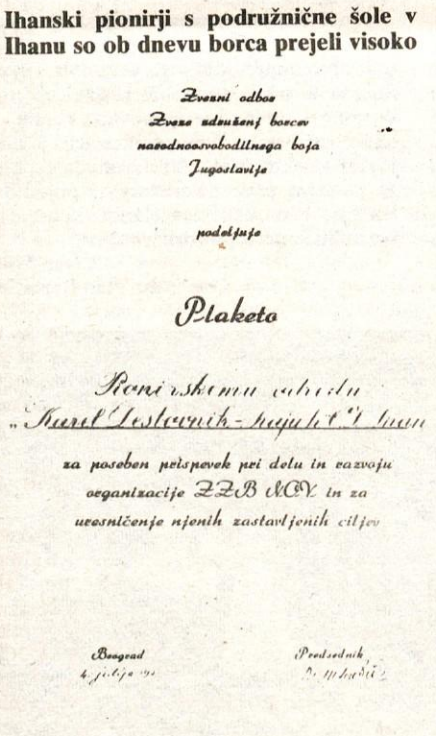

Zvezni odbor
Zveze združenj borcev
narodnoosvobodilnega boja
Jugoslavije

podeljuje

Plaketo

Pionirskemu odredu
„Karel Destovnik-Kajuh" Ihan

za poseben prispevek pri delu in razvoju
organizacije ZZB NOV in za
uresničenje njenih zastavljenih ciljev

Beograd
4. julija 19..

Predsednik

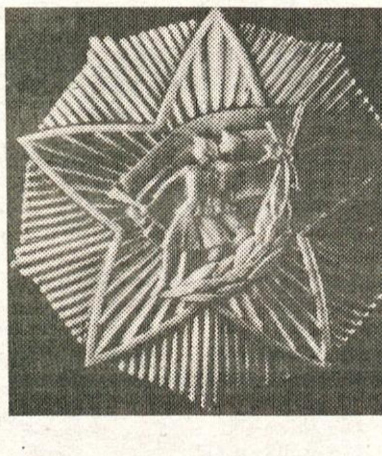

Komisija za delovna razmerja pri
ŽTO Ljubljana, TOZD za promet Ljubljana,
Trg OF 7,

objavlja
prosta dela in naloge:

ČIŠČENJE PROSTOROV IN PERONA

Približni osebni dohodek znaša 29.000.– din.

Pogoja: – končana ali nedokončana osemletka
– enomesečno poskusno delo.

Stanovanje ni zagotovljeno.

Kandidati bodo sprejeti za nedoločen čas s polnim delovnim časom.
Prijave sprejema kadrovska služba ŽTO – TOZD za promet Ljubljana, Trg OF 7, v 15 dneh po objavi.
Prijavljene kandidate bomo obvestili v 30 dneh po opravljeni izbiri.

Franci Štrukelj

Vili Pevec

Pavle Orehek

Mitja Vilar

Rajko Cvetko

Zlati fantje iz Doba

(zlata medalja dobskih gasilcev na gasilski olimpijadi CTIF v Avstriji)

„Ko smo v letu 1984 osvojili 1. mesto na regijskem in republiškem tekmovanju ter si tudi na izbirnem zveznem tekmovanju priborili vstopnico za udeležbo na gasilski olimpijadi," pripoveduje Milan Hribar, desetar ekipe Gasilskega društva Dob, „smo se zagrizeno lotili priprav naše ekipe. Sledile so kondicijske in strokovne priprave, ki so potekale v telovadnici OŠ Martin Koželj, ki jim je bila v veliko pomoč, in na igrišču ob šoli, kjer so jih lahko skoraj vsak dan opazovali krajani.

Priprave so bile prilagojene mednarodni vaji, ki zaradi daljših cevi traja dlje časa, novost zanje pa je bila tudi štafeta CTIF, ki vključuje nove 3 ovire in sicer: rov, nizko gred in 1,6 m visok plot. Dobro pripravljeni so se poslovili od krajanov ter skupaj z ostalimi predstavniki naše države odpotovali iz Maribora, trdno odločeni, da poskušajo priti med prvo tretjino udeležencev ter na tak način po propozicijah olimpijade osvojijo zlato medaljo.

Vsi hvalijo prijazne domačine, ki so resnično poskrbeli, da bi jim bilo prijetno, seznanili so jih z bližnjo okolico in poskrbeli tudi za pestro družabno življenje. Po dveh uradnih treningih, kjer so se seznanili še z nekaterimi novostmi, so nastopili na tekmovanju in kljub majhnemu „kiksu" zasedli med vsemi udeleženci (blizu 50 jih je bilo) 8. mesto ter tako osvojili zlato medaljo, ki jim je bila podeljena na velikem srečanju in paradi vseh udeležencev v VOCKABRUCKU, katere se je udeležilo tudi nekaj delovnih ljudi in občanov iz naše občine.

Pot nazaj je bila prijetna, saj so zastavljeni cilj dosegli in le za 7 točk zaostali za prvo ekipo, ki je dosegla 419 točk. V Dobu jih je pred slavnostno s okrašenim gasilskim Domom pričakalo veliko število krajanov, ki so želeli pozdraviti svoje fante, ki so ime Doba, občine Domžale in naše republike in države uspešno ponesli po vsem svetu. V njihovem imenu jih je pozdravil Aleksander Rihtar, predsednik Občinske gasilske zveze, ki se je Milanu Hribarju, Pavlu Orehku, Pavlu Vojsku, Janezu Cerarju, Mitji in Vidu Vilarju, Rajku Cvetku, Franciju Štruklju, Tonetu Ažmanu in Viliju Pevcu zahvalili za veselje in radost, ki so ju pripravili svojim krajanom, za ves trud in prizadevanja, ki so ju vložili v sodelovanje in uspešno nastopanje na gasilski olimpijadi.

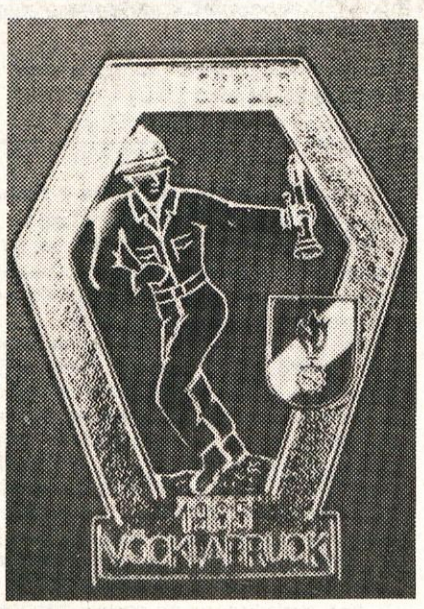

Zlato priznanje dobskim gasilcem.

»Zlata« ekipa GD Dob po vrnitvi v domači kraj.

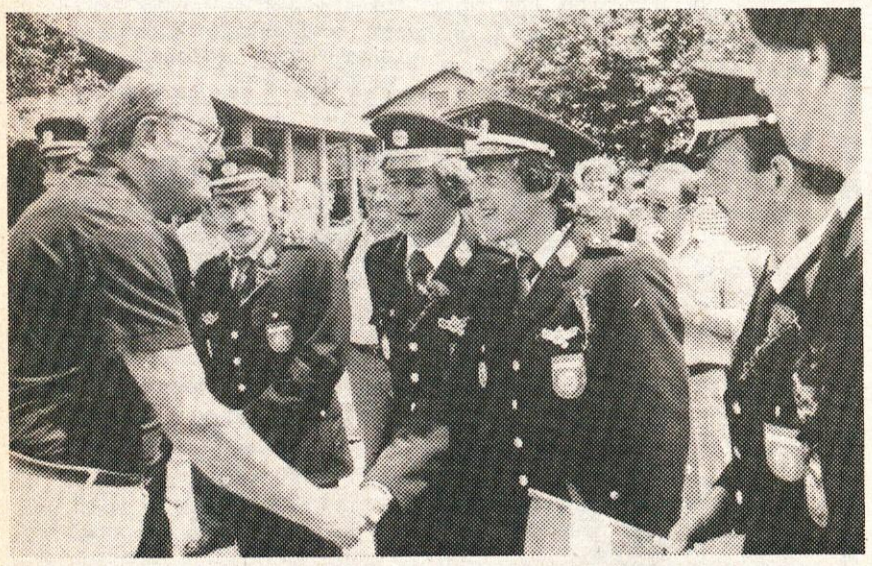

Sandi Rihtar, predsednik občinske gasilske zveze čestita za osvojeno zlato odličje.

Predsednik društva, ki je s slavnostno akademijo in veliko sektorsko vajo ter parado v začetku avgusta praznovalo 95-letnico svojega delovanja CIRIL ZUPANC pa je ob tem velikem uspehu povedal:

Uspeh je največji v 95-letnici našega gasilskega društva in slehernemu izmed nas veliko pomeni, saj je glas o Dobu prenesel izven meja naše domovine. Ponosni smo na fante, katerim pa sledijo tudi mlajši, saj rezultati doseženi na letošnjem občinskem tekmovanju, ko je od naših 11 ekip kar 8 doseglo prvo mesto, 3 pa drugo, kažejo, da v Dobu tudi z mladimi dobro delamo in prepričan sem, da je prav tem mladim fantom in dekletom uspeh dosežen na gasilski olimpijadi motiv za še boljše rezultate.

Naj ob tem zapišemo, da sta tako ženska kot moška ekipa na nedavnem tekmovanju, kjer je sodelovalo 8 držav, dosegli 1. mesto, obenem pa naj omenim tudi uspešno sodelovanje tega gasilskega društva z gasilci iz Avstrije. Prav ob 95-letnici pa je bil 10. avgusta 1985 ob prisotnosti velikega števila gasilcev in gostov razvit tudi pionirski prapor, kar je porok, da bodo gasilci iz Doba tudi v prihodnje uspešni.

Zlatim fantom pa iskrene čestitke.

V.V.

Vid Vilar

Pavle Vojska

Tone Ažman

Milan Hribar

Janez Cerar

V Mengšu ob krajevnem prazniku tudi letos pestro in slovesno

Ob mengeškem krajevnem prazniku – 8. juliju, ki ga praznujemo na spomin na prve protestne napisne akcije proti okupatorju – je bilo tudi letos nadvse razgibano družbenopolitično in kulturno življenje, od slovesne proslavitve 95-letnice mengeškega gasilskega društva do nogometnega turnirja, kolesarskega maratona, odprtega teniškega prvenstva do izročitve svojemu namenu prizidka Doma počitka in cele vrste kulturnih prireditev, z zaključkom na tradicionalnem partizanskem mitingu v letnem gledališču v Mengšu, ki je zopet uspel nad pričakovanji. Prav o zaključku praznovanja krajevnega praznika pa bomo spregovorili še nekaj besed . . .

Slovesen zaključek praznovanja je v letnem gledališču z uvodnim govorom začel Slavko Pišek, predsednik ZKO Domžale in predsednik mengeške Svobode. Pozdravil je vse predstavnike družbenopolitičnega življenja občine, posebej pa še borce, aktiviste in mlade nabornike. Prisotnim je nato nekaj o pomenu krajevnega praznika in o aktualnih težavah domače krajevne skupnosti spregovoril Janez Dimec, predsednik skupščine Krajevne skupnosti Mengeš.

Nato so Janez Dimec, Slavko Pišek in Janez Zibelnik kot predsednik komisije za podeljevanje priznanja pri KK SZDL Mengeš podelili priznanja krajevne skupnosti in priznanja Osvobodilne fronte. Bronasti znak OF so prejeli: Marjan Golob za zasluge v NOB in aktivno delo v DPO; Pepca Boltežar za zasluge v NOB in aktivno delo V DPO; Andrej Koželj za zasluge v NOB in aktivno delo v društvih; Miha Gregorc za zasluge v NOB in aktivno delo v DPO in društvih ter Julka Kavčič za aktivno delo v krajevni skupnosti in v društvih.

Krajevna priznanja krajevne konference SZDL je podelila naslednja odlikovanja: Domu počitka Mengeš za zgledno sodelovanje in za vsesplošno prizadevanje kolektiva pri izgradnji novega dela doma; Zavarovalni skupnosti Triglav, Poslovni enoti Mengeš za zgledno sodelovanje in za razumevanje ter pomoč pri urejanju nekaterih objektov splošnega pomena; Ivanu Vidrihu za dolgoletno delo v društvih, organizacijah in organih krajevne skupnosti, zlasti za odlično dolgoletno predsedovanje v avtomoto društvu ter za prizadevanje pri obnovi društvene stavbe; Antonu Burgarju za dolgoletno delovanje v društvih in organizacijah ter za uspešno vodenje društva upokojencev in velikemu prizadevanju pri obnovi društvene stavbe; Matku Lipovšku za dolgoletno uspešno vodenje delovne organizacije Semsadika in za plodno sodelovanje z organizacijami in organi krajevne skupnosti; Franc Levcu za dolgoletno prizadevno delo in vodenje gasilske ekipe pri civilni zaščiti, posebno še za dobro organiziranje in izobraževanje ekipe; Stanetu Habetu, ki je kljub temu, da ni Mengšan, veliko prispeval k bogatemu kulturnemu življenju v kraju in pri vzgoji mladih glasbenih kadrov; Sreču Blejcu za dolgoletno delo v planinskem društvu Janez Trdina in za prizadevanje pri dograditvi društvenega doma na Gobavici ter Marjanu Golobu ml. za aktivno delovanje v športnem društvu Partizan, zlasti za veliko prizadevanje pri ureditvi športnega igrišča za tenis.

Kulturni spored zaključnega praznovanja so izpolnili člani mengeške godbe pod vodstvom Francija Lipičnika – Slavko Pišek jim je v imenu krajanov čestital k srebrnemu priznanju na tekmovanju godbenikov v Mariboru – recital iz Borovih Podoknic tišini pa so izvedli člani dramske skupine Svoboda Mengeš z izborom spodaj podpisanega ter pod strokovnim vodstvom režiserja Jožeta Gogale. Nastopila je tudi domača folklorna skupina s partizanskim kolom pod vodstvom Brede Kurzweil.

Mlade nabornike je nato pozdravil Lado Goričan, sekretar Sekretariata za LO Domžale, nadaljevalo pa se je tovariško srečanje, na katerem ni manjkalo partizanskega golaža, ki so ga izvrstno pripravile kuharice mengeške osemletke.

Tudi zaključek praznovanja krajevnega praznika je uspel izredno dobro – precej tudi ob pomoči odličnega ansambla Tineta Stareta – tako, da so bili krajani ob tem slovesnem trenutku ponovno zbrani v največjem številu. Dobra organizacija je bila tokrat v rokah mengeških Svobodašev. Gre za ponovni primer koristnega s prijetnim, kar je bilo ob mengeškem krajevnem prazniku zopet lepo združeno.

Ivan Sivec

vse foto: Vido Repanšek

Mengeški godbeniki, folklorna skupina, mladi naborniki, kratek nagovor... (foto V. Repanšek)

Janez Dimec in Janez Zibelnik podeljujeta priznanja.

Mala anketa med malimi občani:

Doživetja s počitnic veljajo dvojno!

Konec je šolskih počitnic, prišle bodo nove šolske skrbi, za starše in učence. Več tisoč učencev je preživelo dolgo, pa vendar vroče poletje; doma, na morju, v planinah in pri sorodnikih.

Glavni problem staršev je bil, kam dati otroka na počitnice, ko je vse drago. Skoraj vsak bi rad privoščil otroku vsaj teden dni morja. Marsikateremu otroku se je želja uresničila.

Poiskali smo pet učencev, ki so o svojih šolskih počitnicah povedali tole:

Franci BURJA, 13 let, Domžale, Ulica Veljka Vlahovića, učenec 7. razreda OŠ Šlandrove brigade:

„Med počitnicami sem bil za nekaj dni pri stari mami v Zg. Javorščici in pomagal na kmetiji, ker je stara mama sama. Pa pri teti v Kranju sem bil, s sorodniki sem odšel tudi na Veliko planino. Največ pa sem se kopal na domžalskem kopališču, ker za morje nisem imel priložnosti. Znam plavati, zato sem rad v vodi. Preostali prosti čas pa sem izkoristil za šivanje gobelinov. Tako so mi počitnice kar hitro minile. Sedaj bom obiskoval 8. razred. Za šolo imam že vse potrebno. Razmišljal sem že, kam pojdem po končani šoli. Verjetno se bom kar zaposlil v eni izmed tovarn, da bom imel prej svoj denar."

Sabina SVETLIN, 10 let, Domžale, Fajfarjeva 10, končala 3. razred OŠ Josip Broz Tito:

„V času počitnic sem bila nekaj dni s starši v Vrsarju. Tam smo imeli prikolico. Vreme smo imeli odlično – za sončenje in kopanje. Rada plavam, predvsem kravl in žabo. Počitnice na morju mi bodo ostale v nepozabnem spominu. Preostali čas počitnic sem preživela pri stari mami v Sp. Tustanju, pa doma ob igri s sovrstnicami. Želim si, da bi drugo leto spet preživela počitnice s starši na morju."

Nataša HABJAN, 10 let, Mengeš, Prešernova 29, končala 3. razred OŠ Matije Blejca Matevža:

„V novem šolskem letu 1985/86 bom obiskovala 4. razred. Počitnice sem preživela največ doma, v družbi sestrice in prijateljic, s katerimi se razumemo. Na morje nisem šla, ker oče nima avtomobila, delamo pa tudi hišo, pa je zato bolj potreben denar. Morda bomo šli prihodnje leto, saj si morja zelo želim. Na obisku sem bila le nekaj dni pri stari mami Vidi Svetlin v Sp. Tustanju, tu sem pomagala delati na kmetiji, pa igrale smo se s sestričnami. Vozila sem se tudi s kolesom, tako so počitnice kmalu minile, pričela se je šola in s tem začele nove skrbi."

Andrejka SVETLIN, 9 let, Sp. Tustanj, končala je 2. razred OŠ Vrhpolje:

„V letu 1985/86 bom obiskovala 3. razred. Počitnice sem preživela skupno s starši nekaj dni na morju v Novigradu. Stanovanje smo imeli v tovarniškem domu. Imela sem se prijetno, spoznala sem nove prijatelje, naučila sem se tudi plavati. Preostali čas sem bila kar doma, se igrala, vozila s kolesom, pomagala mamici v kuhinji. Za šolo pa imam že vse potrebno."

Simona HABJAN, 6 let, Mengeš, Prešernova 29:

„Obiskujem malo šolo M. Blejca Matevža v Mengšu. Med počitnicami sem bila nekaj dni pri stari mami, igrala sem se s sovrstnicami. Na morje nismo šli, ker ni časa, pa tudi denarja ni dovolj, saj gradimo hišo. Morda pojdemo drugo leto. V šolo rada hodim, saj se v mali šoli še veliko igramo, hodimo na sprehode in podobno."

Tekst in foto
Jože Novak

Cenjene stranke obveščam, da sem preselil avtokleparsko delavnico iz Stranske ul. 4 Domžale v novo – BIŠČE pri Domžalah.

Se priporočam *ANDREJ VELEPEC*

stanovanje: Rodica, Perkova 33

Aktiv kmečkih žena priredil izlet:

Obiskali smo sosedo Koroško

Spet je leto naokrog, ko kmečke žene z veseljem odhitimo na že tradicionalni izlet. Sredi maja je že toplo in, ko pričakujemo, da nam že ogreta zemlja vzklije prvo seme, si vsaka lahko vzame čas, da za dan odide od doma.

To smo storile na povabilo AKŽ. Izbrale smo zares lep dan in se številno odzvale. S tremi avtobusi smo se zjutraj odpeljali proti Gorenjski in prestopili mejni prehod Ljubelj, da vidimo lepote Koroških krajev in jezer. Naš strokovni namen pa je bil ogled kmetije na Avstrijski Koroški s kombinirano proizvodnjo. Prvi postanek je bil v Celovcu. V dobro založeni blagovnici so nas bili gotovo veseli, saj smo spraznile police s kavo, ramo in čokolado. Edino tu smo lahko plačale z dinarji, kaj drugega pa z našimi denarnicami tu ni vredno kupovati. Marsikatera bi kupila kakšen del za kmetijski stroj, pa ga ni bilo nikjer dobiti.

Korošci se največ ukvarjajo s kmetijstvom in turizmom. Kmalu po prestopu meje lahko to vidiš, čutiš neko tišino, red in čistočo. Od njih bi se lahko učili kako cenijo rodovitno zemljo, saj je ne zazidujejo, naselja so strnjena po obronkih gričev. Niso zastonj opevana koroška jezera. To smo doživeli, ko smo se peljali ob 16 km dolgem in 85 m globokem Vrbskem jezeru, katerega višek je polotok. Na njem stoji baročna cerkev „Marija na otoku" (Maria werd), ki je bila zgrajena leta 900. Cerkvico obkroža pokopališče, ki nima niti ene marmornate plošče ali robnika. Vsi so zaznamovani s črnimi kovinskimi križi, grobi pa so preraščeni s čudovitim cvetjem in zelenjem. Tako pokopališče obdaja tudi cerkev v Osojah. To je zares nekaj edinstvenega. Osojska cerkev je še lepša, poleg ima samostan in grob mutca osojskega. Vodička nam je na kratko povedala njegovo zgodovino in pesnitev, ki jo je napisal Aškerc.

Višek našega izleta pa je bil ogled velike kmetije; kaj takega ne vidimo vsak dan. Parkirali smo na asfaltiranem dvorišču z veliko gostilno, ki sploh ni izgledalo kmečko, nikjer nobene bilke – nereda. Izdajala sta jo le dva velika hleva. Le škoda, da lastniki niso znali slovensko, da bi se lahko kaj več pogovorili. Na kmetiji živijo stari starši, starši šestih otrok, od katerih sta še en fant in eno dekle neporočena in delata doma. Kmetija ima 24 ha zemlje in 15 ha gozda ter šteje 90 glav živine. Predno smo vstopile v hlev, smo videle pisarno s telefonom in medaljami, nato garderobo za obleko, stranišče z umivalnico in mlekarno. V prvem hlevu imajo 25 črno belih težkih molznic. Med njimi je tudi avstrijska rekorderka, ki da letno 7800 l mleka. V drugem hlevu pa imajo pitance. Krmijo z domačo krmo, silažo, nekaj umetnega in tudi pasejo. Pri hiši imajo klavnico za lastno gostinsko uporabo. Za tako čistočo živine, hleva, morajo biti res sposobne in pridne roke, da o lepoti in urejenosti gostinskih prostorov sploh ne govorim.

Videle smo še manjša jezera Corbško, Kulštotsko in Belo. Zadnji postanek je bil v Špitalu, nato smo se preko Korenskega sedla vrnili domov. Večerjale pa smo doma, kjer je najboljše in ceneje – pri Repovžu v Domžalah.

Mislim, da smo bile vse žene z izletom zelo zadovoljne, popestrile smo si svoj vsakdan, da je potem naslednji lepši. Kako je svet lep in majhen, vedno ugotavljamo, ob takih doživetjih pa še posebej.

Organizatorjem velja najlepša zahvala, vsem ženam, ki so ostale doma, pa tega prijetnega dne ne bo mogoče nadoknaditi.

M. Šarc

Živ–žav v Lukovici:

Veselo rokovnjaško doživetje

Rokovnjaški tabor – stara tradicija zakoreninjena v Lukovčanih. Otroški živ–žav tudi; a vendar letos nekoliko drugače. Šola oz. pionirska organizacija se je tesno povezala z krajevno skupnostjo in preko DPM je steklo. Živ–žavsko organizacijo prevzame tov. Vengust, naš telovadnik. Učitelji pa smo dobili nalogo, naj bomo ob 9h na travniku pod čebelarskim domom, blizu Rokovnjaške hoste, kjer bomo dobili ob začetku živ–žava zaposlitve.

In prišli smo.

Kaj smo zagledali? Ob gozdu stojnice z jedačo in pijačo, kombi, ozvočenje, glasba. Ampak ni časa za počivanje.

Pa veselo na delo. Tu so baloni, treba jih je napolniti, rokometne žoge so tudi nekoliko prazne. Postaviti moramo rekvizite. Le-teh pa je zelo veliko. Tu so lokostrelske puščice, tam vislice, kiji, žoge, baloni, samokolnici, velika polivinilasta ponjava, gobe, vedra vode . . . prikolica z sladkimi nagradami. Travnik se kar naenkrat napolni z otroci. Tu so malčki, cicibani, pionirji, prihajajo nove in nove družine, tudi mladinci se najdejo, vse polno jih je. Točno ob 10h se Živ–žav začne.

Vodja seznani obiskovalce z pravili posameznih igric. Otroci veselo stečejo do njih.

Najprej so na vrsti lesene vislice. Na njih je z trakom privezana žoga, pred njo pa kiji. Otroci morajo v krogu zavihteti žogo. Trikrat imajo možnost. Če poderejo vseh pet kijev, jih čaka čokolada ali žvečilni gumi. Vsi hočejo priti na vrsto, preizkusiti srečo.

Nekateri se usmerijo k metanju pravih lokostrelskih puščic v balon. Zopet trije poskusi.

Tretje čaka mokra goba v obraz. Kako to? Sredi travnika stoji lesen pano. V sredini je odprtina, kot nalašč pripravljena za kakšno očkovo glavo. Otroci pa hitijo po zmočeno gobo in veselo mečejo v tarčo.

Veselja, igric ne zmanjka. Ampak največja poslastica za vse je na koncu programa. To je tobogan, na vrhu moker, proti dnu pa že bolj suh. Velika polivinilasta ponjava se razprostira po travniku, otroci pa se v kopalkah spuščajo po njem. Po približno pol urnem spuščanju so tako blatni in umazani, da jih težko spoznaš. Ampak v tem je ravno čar tobogana, da te mama na koncu težko najde.

Ob 12h se vse skupaj zaključi. Starši odhajajo, zadovoljni, otroci se sladkajo z nagradami.

Nekateri se na poti domov ustavijo še v Rokovnjaški hosti, kjer so okrepčevalnice. Popoldne pa si lahko ogledajo še „tapravi" rokovnjaški spopad. Ko smo se po končani prireditvi prireditelji usedli za „okroglo mizo" v Rokovnjaški hosti smo ugotovili, da bomo drugo leto še bolj popestrili program. Poklicali bi še zmajarje iz Kamnika, tudi glasba v živo bi bila dobrodošla . . .

Mentor PO OŠ Janko Kersnik Brdo

Jeriha Martina

Ali nam še grozi steklina?

Zadnji primer stekline pri živalih je bil na območju domžalske občine ugotovljen novembra 1983. leta. Zaradi tega se pri posameznih lastnikih psov pojavlja mnenje, da steklina pri nas ni več nevarna. Vendar je trenutno v Sloveniji okuženih s steklino še 15 občin, med katerim so tudi sosedne in bližnje občine, na katere domžalska občina neposredno ne meji. Celotno območje občine Domžale se zato šteje za ogroženo območje.

Steklina je nalezljiva in neozdravljiva bolezen pri živalih in ljudeh. Bolezen se širi z ugrizom steklih živali, ki s slino izločajo viruse.

Vsak občan je dolžan prijaviti vsak sum, da je žival zbolela za steklino. Sum na steklino je utemeljen:

– če je domača žival, lisica ali drugi sesalec divjadi kazal bolezenska znamenja, na osnovi katerih je mogoče sumiti, da se je pojavila steklina (nenormalno obnašanje živali);

– če je domača žival, lisica ali drugi sesalec divjadi poškodoval človeka ali domačo žival;

– v vseh primerih pogina lisic.

Da se prepreči širjenje stekline, moramo izpolnjevati predpisane preventivne ukrepe:

– Psi morajo biti enkrat letno cepljeni proti steklini, mladi psi pa takoj, ko dopolnijo 4 mesece starosti. Lovski psi, ki se uporabljajo za lov morajo biti cepljeni 2 x letno.

– Psi morajo biti privezani ali zaprti, kadar pa so zunaj bivališča morajo biti na vrvici in z nagobčnikom.

Mačke morajo biti zaprte.

Lovci so dolžni pokončati potepuške pse in mačke. Lahko pa ubijejo tudi druge pse in mačke, če so 200 m od hiš in 50 m od gospodarja.

– Pse in mačke, ki so prišli v stik s steklo živaljo, je treba ubiti, ali pa jih izolirati za tri mesece v karantenskem prostoru.

– Če klinično zdrav pes ali klinično zdrava mačka poškoduje človeka, je potrebno psa ali mačko opazovati 10 dni in v tem času živali 3 x pregledati na steklino. Preglede na steklino opravlja Veterinarski zavod Kamnik – Domžale, Perovo 20.

Ljudje, predvsem pa otroci naj se izogibajo stikom z divjimi živalmi ter s potepuškimi psi in mačkami. Če človeka poškoduje stekla žival, ali žival, pri kateri sumimo, da je zbolela za steklino, naj takoj poišče pomoč v najbližji ambulanti.

Franc ZAKRAJŠEK, dipl.vet.

Praznik krajevne skupnosti Toma Brejca Vir!

27. julija je Krajevna skupnost Vir praznovala praznik. Spominjajoč se 47 mesecev krvave in neodjenljive NOB, štiri desetletja osvoboditve, 35 let samoupravljanja in 50 letnice velike stavke papirniških delavcev na Količevem.

Ob počastitvi teh jubilejev je slavnostni govornik Franc Zorman v svojem govoru spregovoril o zahtevnih in doseženih nalogah, ki smo jih dosegli s pomočjo krajanov. Spregovoril je o zahtevnih nalogah, ki nam jih nalaga družbenoekonomski položaj in poudaril, da mora biti naše delo produktivnejše, odgovornejše, kvalitetnejše in da moramo krepiti socialistično samoupravljanje. Spremcniti moramo našo dosedanjo potrošniško miselnost in okrepiti enotnost v uresničevanju stabilizacijskih prizadevanj.

Posebej se je Franc Zorman v svojem govoru pomudil o težnjah, ki skušajo spodkopavati naše demokratično in samoupravno življenje v delovnih organizacijah in obsojanja vrednih izpadlih posameznikov, ki skušajo na svojevrsten način reševati probleme naše družbene skupnosti.

Ob koncu je apeliral na strpnost, preudarnost, medsebojno spoštovanje, delavnost, iskrenost in poštenje pri dogovarjanju in sporazumevanju, da bomo zmogli živeti ob trdih ukrepih stabilizacije našega življenja.

Na slavnostni svečanosti so bila podeljena tudi priznanja in pohvale Krajevne skupnosti Toma Brejca Vir nekaterim, ki so se trudili, da bi bilo življenje v naši krajevni skupnosti čim lepše in boljše.

Priznanja so prejeli:
Gasilsko društvo Vir
Gregoran Jože Vir, Hubadova 10
Kramberger Anica, Vir Bukovčeva 7
Pevec Pavel Domžale
Zalokar Vinko, Vir, Aljaževa 5.
Pohvale so prejeli:
Tosama Domžale
Zevnik Jože, Vir, Stritarjeva 23
Andrejka Andrej, Vir, Robbova 10
Andrejka Anton, Vir, Robbova 10
Dovžan Marija, Podrečje 21
Kaše Ernest, Vir, Zoisova 28
Kavčič Janez, Vir, Umakova 16
Mahkota Franc, Vir, Šaranovičeva 33
Tičar Niko, Vir, Bevkova 11
Zanoškar Jakob, Količevo 35.

Skupina udeležencev Po poti spominov NOB občine Domžale pred spominsko ploščo na OŠ v Češnjicah.

Moravški upokojenci obujajo tradicije NOB po „Poti spominov“:

Navdušili bodo še druge

Moravški upokojenci in borci so na letošnji letni konferenci sklenili, da bodo skupinsko organizirali pohode po „Poti spominov NOB občine Domžale“.

S pohodom po „Poti spominov“ so se spomnili na čas druge svetovne vojne, 40. obletnice zmage nad fašizmom in pete obletnice smrti tovariša Tita. Kljub nenehno slabemu vremenu so pohodniki vztrajali in v celoti prehodili 110 km dolgo pot, ki vodi mimo 97 spomenikov, grobišč in spominskih plošč naše revolucije. Na tej poti pohodnik uživa v naravnih lepotah ter se spozna z gospodarskimi posebnostmi in z delom bogate naravne dediščine.

Upokojenci so to pot prehodili prvič (starost od 56 do 59 let, vsi so družbenopolitični delavci v krajevni skupnosti, pa tudi v občini). Za boljše spoznavanje krajev izza časa druge svetovne vojne, je bil na voljo Ciril Grošelj – poznavalec teh krajev, saj je povedal marsikaj zanimivega.

Ob zaključku „Poti spominov“ so sklenili, da bodo navdušili še ostale upokojence, pa tudi sami bodo s pohodi še nadaljevali in tako dokazali, da se ne dajo oziroma da niso slabši od mlajših pohodnikov.

Tekst in foto:
Jože NOVAK

Otroci iz VVZ Domžale na Debelem rtiču

Na zbirnem mestu v Domžalah se je 19. junija 109 otrok poslovilo od staršev, odgovornost zanje pa je prevzelo 12 vzgojiteljic. Odpeljali smo se novim spoznanjem naproti.

Osnovni smotri letovanja so bili aktivno in sproščeno življenje otrok, zdravstvena okrepitev, spoznavanje novega okolja, širjenje obzorja spoznanj z lastnimi izkušnjami in navajanje na vodo. Predvsem pa naj bi letovanje usposobilo otroka, da mirno prenese daljšo odsotnost od staršev, kar pomeni velik ravoj k njegovi samostojnosti in hkrati bogatenju otrokove osebnosti.

Zastavljene cilje smo dosegli ob igri in delu. Že doma smo starše seznanili s programom dela in namenom letovanja in aktivnosti. Prvi dan smo se seznanili s prostori stavbe, objekti, ki so vključeni v bazo Debeli rtič. Na spoznavnem večeru smo se seznanili in ugotovili, da smo se pripeljali iz 10 vrtcev. Domenili smo se, da bomo v „Dnevnik“ t.j. v risanko risali najbolj zanimive dogodke in nato doma staršem pripovedovali, kaj smo videli in doživeli. Iz tega dnevnika lahko med drugim tudi vidimo, da nas je obiskala cela četa vojakov, ki so nam tudi razkazali vojaško opremo. Predvsem pa so nas navdušila vojaška vozila, v katera so nas posadili vojaki.

Z otroci iz Hrastnika, ki so imeli zaključni nastop, smo prepevali in plesali ob zvokih vojaškega ansambla, z nami so plesali tudi vojaki.

Vsak dan pa smo bili posebno veseli poštarja, ki nam je prinesel pozdrave naših staršev. Tudi nekaj paketov, ki smo jih prejeli, nam je pomagalo premagati domotožje.

Ob obali pa smo radi nabirali školjke in iz njih izdelovali razne izdelke. Slikoviti kamni so nam dali vzpodbudo za ustvarjanje raznovrstnih izdelkov, raziskovali smo obalo in se z barko celo odpeljali do Pirana; navdušeni smo bili nad Pomorskim muzejem, še bolj pa nad piransko slaščičarno, kjer prodajajo najboljši sladoled in torte. Z miličniki in cariniki pa smo se seznanili na enem izmed naših izletov, ko smo jih obiskali na mejnem prehodu med Italijo in Jugoslavijo.

Večerni sprehod nam je nudil pogled na tisočere lučke obmorskih mest in ladij. Bilo je res čudovito, verjetno celo čarovnica ne bi znala pričarati take noči.

V času, ko smo letovali, pa nam je zbolela tudi ena izmed tovarišic. Otroci so jo zelo pogrešali, vendar smo pravi čas našli zamenjavo. Nova tovarišica pa se je morala kar precej truditi, da si je pridobila zaupanje otrok, ki so pogrešali svojo „staro“ tovarišico.

Na zaključnem večeru smo podelili priznanja prav vsem otrokom, saj niso ves čas potočili niti ene solzice, bili so vedoželjni, poslušni in sploh zelo pridni. Vzgojiteljice jim nismo posredovale le novih vtisov, pač pa smo v še večji meri skrbele, da so bili otroci ves čas dobre volje in niso pogrešali ljubkovanja in nežnosti. Letovanja je bilo kar prehitro konec, saj je ostalo še mnogo neraziskanih kotičkov, nezapetih pesmi, novih doživetij . . .

Ob koncu se želimo zahvaliti prav vsem, ki so omogočili to počitnikovanje našim najmlajšim: staršem, ki so prispevali sredstva za hotelske usluge, Skupnosti otroškega varstva Domžale, ki je krila stroške do ekonomske cene, predvsem pa celotnemu osebju, ki nam je omogočilo tako prijetno bivanje. Želimo si, da bi naslednje leto spet lahko koristili usluge RK na Debelem rtiču in tja pripeljali še več „morja željnih“ otrok.

MAR–BER

Varnost na cesti:

Preverimo brezhibnost koles

Z novim šolskim letom prihajamo v obdobje, v katerem imajo starši največ skrbi in stroškov s svojimi šoloobveznimi otroci. Poleg nakupa šolskih potrebščin ter primernega oblačila in obutve za v šolo ne pozabimo tudi na varno pot do le-te.

Med prevoznimi sredstvi je kolo vedno bolj v uporabi. Za kolesarje pa je na žalost slabo poskrbljeno in so med najbolj izpostavljenimi udeleženci v prometu. Posebnih kolesarskih stez v naši občini in nasploh v glavnem še ni dosti.

Že lani so člani AMD FAM Lukovica pripravili in razdelili med krajane šolskega okoliša v Črnem grabnu 5000 letakov z navodili o varni poti v šolo. V sodelovanju z lastnikom Športservisa tov. Mlakarjem ter delovnima organizacijama Ferromoto in Slovenijaavto so opravili preventivni pregled koles z možnostjo takojšnjega popravila le teh. Od 74 pregledanih koles je bilo le 15 tehnično brezhibnih, kar je zelo zaskrbljujoče za varnost otrok v prometu. Z ozirom na tako stanje pripravljajo v AMD skupaj s šolo Janko Kersnik na Brdu pri Lukovici ponovno in še razširjeno akcijo za pregled in popravilo koles v tem šolskem letu. Poleg tega se bodo učenci lahko potegovali za nagrade pokroviteljev akcije v likovnem natečaju pod naslovom „Varna pot v šolo in otroci v prometu“.

Starši ne čakajte na nesrečo in že pred pričetkom novega šolskega leta poglejte, s kakšnim kolesom se vozi vaš otrok! Spomnite ga na številne nevarnosti na cesti ter mu svetujte previdno vožnjo in po možnosti na manj prometni cesti!

Svet za preventivo in vzgojo
AMD FAM Lukovica

Veselo v šolo

V drugi polovici avgusta se vsako leto začenja podobno: po knjigarnah nepopisna gneča, živčnost staršev, utrujeni pogledi prodajalk; vmes pa precej slabe volje, negodovanja, nepotrebnega sitnarjenja otrok. Vsako leto znova prodajalke obupano dvigujejo roke: Tega nimamo! To bo šele prišlo! Tik pred izidom! Zmanjkalo je! Vprašajte sredi septembra! Itd.

Če že za občinskim plotom nimamo prav nobene moči, da bi vplivali na to, da bi učbeniki enkrat za vselej pravočasno izšli – ta ničkaj lepa pravljica o jari kači se ponavlja že desetletja – bi se morda lahko v naši občini poenotilo vsaj to, da bi se pri nakupih novih učbenikov bolj angažirale šole. Ponekod – tudi v naši občini – to sicer teče kar v redu, drugod pa komajda premišljujejo o tem. Namreč o tem, da bi osnovne šole in knjigarne pred začetkom šolskega leta stopili vkup, kot temu rečemo, in v skupni prid pomagali nebogljenim otrokom in nemočnim staršem pri nakupu učbenikov in drugih šolskih potrebščin. Če zmorejo – kot vem – kaj takega v Prekmurju, potem bi morada pri nas še lažje.

Druga možnost poleg organiziranega skupnega nakupa – starši dajo „samo“ denar, vse drugo uredijo v šoli – je seveda tudi to, da se starejši ubčeniki odkupijo in uporabijo še enkrat, dvakrat ali morda celo večkrat. Tako bi lahko bistveno prihranili pri naši „brezplačni“ šoli, saj bi bil v bistvu lahko največji strošek samo v prvih razredih in prvih letnikih usmerjenega izobraževanja, potem pa bi samo dokupovali, oz. bi bil del stroškov povrnjen s prodajo učbenikov iz prejšnjega razreda.

Izgovori, da je kaj takega nemogoče, tako prva kot druga varianta, so v bistvu samo plod neorganiziranosti, neangažiranosti in morda tudi lenosti, saj je ponekod to urejeno prav zgledno in brez težav. Seveda pa zahteva takšno delo nekaj več napora, ki pa bi bil ob hvaležnosti staršev, ki ure in ure čakamo in sprašujemo po knjigarnah, zagotovo povrnjeno. Morda bi se tudi v Občinskem poročevalcu oglasila tista šola, ki to uspešno že več let dela in pomagala z nasveti vsem tistim, ki še vedno mislijo, da je kaj takega nemogoče.

Prvi šolski dan – pa tudi septemberska gneča in negodovanje – bi bil tako videti veliko bolj miren, brezskrben in brez nepotrebne živčnosti. Prav zanima me, ali se bo kdo oglasil – tako od tistih, ki imajo to že urejeno kot od tistih, ki bi to radi uredili – ali pa so nam skupni problemi kaj malo mar in bo vse teklo po starem naprej . . . Prepričan sem, da ni govor o varčevanju v različnih resolucijah samo zato, da resolucijo preberemo, potem pa zamahnemo z roko in si mislimo, da bodo to že naredili „oni drugi“. Omenjeni predlog pa bi vsekakor bilo varčevanje, tako s časom kot denarjem.

Ivan Sivec

OBVESTILO

Komisija za bivše politične zapornike, internirance in izgnance pri Obč. odboru ZZB NOV Domžale organizira, dne 28. septembra 1985 ob 13. uri v Jamarskem domu na Gorjuši pri Domžalah X. srečanje, v okviru 40-letnice osvoboditve iz nacističnih taborišč.

Vse, ki ste preživeli te krute čase, vabimo, da se prijavite za to srečanje v svoji krajevni organizaciji ZB NOV do 20.9.1985, kjer boste dobili ostale informacije glede prijav. Prosimo, upoštevajte rok prijave.

Komisija za biv.pol. zapornike,
inter. in izgnance

Včasih je luštno bilo:

Kosec koso kleplje

Kako se pravilno kleplje koso, je povedal in pokazal 82-letni upokojenec Peter Cerar iz vasi Spodnji Tustanj št. 13 v Krajevni skupnosti Vrhpolje – Zalog.

Petra smo dobili pri klepanju kose v Zgornjem Tustanju in ga zaprosili za kratek pomenek:

„Izhajam iz kmečke družine, moj oče me je kot 12-letnega dečka učil klepati koso. Znanje mi je prav prišlo, ko je moral oče v vojsko. Tako sem začel klepati kose za dom in sosede, ker sem to znal in bil celo pohvaljen. Ljudje so mi dali vzdevek Klepač Peter. V bivši Jugoslaviji so naši fantje in možje hodili kosit po več dni na morost pri Ljubljani. Vzeli so me s seboj, da sem jim klepal kose. Klepanje je bilo tudi potrebno, saj ,se je tako trava raje kosila. To delo sem opravljal tudi med vojno in po njej v Moravški dolini in okolici Domžal. Največ kos sem verjetno sklepal v graščini Tustanj, po 12 kosov dnevno, v sezoni pa tudi kar po 25. Dolga leta že opravljam to častitljivo nalogo, poleg tega pa večkrat skočim v bližnjo trgovino na Vrhpolje in v Moravče, pomagam doma ženi gospodinjiti. Čutim se še zdravega, le noge mi pešajo, vid in sluh tudi.

Jože Novak

Plani - naše želje ali naše potrebe in možnosti?

(pred javno razpravo o planskih dokumentih)

Kar precej časa že v občini na vseh nivojih potekajo razprave o sprejemanju planskih dokumentov za obdobje 1986–2000, saj se prav v letošnjem letu zaključuje plansko obdobje, v katerem smo v nekaterih okoljih bolj, v nekaterih okoljih manj uspešno realizirali plane sprejete pred 5 leti.

Kakor tedaj smo tudi v pripravah letošnjih osnutkov vseskozi poudarjali, naj plani ne bodo skupki naših želja, ,posamičnih interesov, nerealnih investicij, objektov v oblakih in podobnega, temveč smo si zastavili nalogo, da v prvi meri upoštevamo skupne družbene interese posameznih okolij in naše občine kot celote, vzporedno s tem pa niti v enem trenutku ne pozabimo na materialne možnosti, ki se iz leta v leto zožujejo. Ni bila lahka naloga to, h kateri so nekateri pristopali resneje, drugi pa so zopet menili, da je itak bolje, če načrtuješ veliko, pa boš potem dobil malo manj, kot pa če načrtuješ malo, pa še tistega ne uresničiš.

Skupščina občine Domžale je osnutek družbenega plana občine Domžale za navedeno obdobje kakor tudi povzetke elementov oz. osnutkov samoupravnih sporazumov temeljih planov samoupravnih interesnih skupnosti in krajevnih skupnosti občine Domžale za obdobje 1985. 1990 objavila v posebni publikaciji, ki je na voljo vsem temeljnim okoljem, o vseh teh dokumentih pa bosta sindikalna organizacija in organizacije SZDL v mesecu septembru organizirale široko javno razpravo, v kateri bodo delavci in delovni ljudje ter občani povedali svoje mnenje o osnutku planskih dokumentov, med katerimi posebno mesto zavzemajo tudi osnutki planskih dokumentov vseh 27 krajevnih skupnosti.

Prav njim pa smo tudi v Občinskem poročevalcu namenili več prostora, saj objavljamo vse povzetke elementov oz. osnutkov samoupravnih sporazumov o temeljih planov krajevnih skupnosti. Ti so nastali na osnovi nerealiziranih nalog iz preteklega planskega obdobja, na osnovi dogovorov glede investicij iz samoprispevka za izgradnjo družbenih objektov v občini Domžale, predvsem pa je sestavljalce gradiv vseskozi moral spremljati interes posameznega temeljnega okolja. Različnost krajevnih skupnosti, njihov dosedanji razvoj je namreč tisto, od česar še v kako veliki meri sestoji priprava osnutkov planov. Sestavljalci so jih pripravili v dobri meri, da poznajo skupne potrebe in interese svojih krajanov, vse to pa so seveda morali uskladiti tudi z materialnimi možnostmi. Naloga vseh delovnih ljudi in občanov, zlasti pa družbenopolitičnih organizacij, ki bodo organizirale in vodile javno razpravo pa je, da o osnutkih planskih dokumentov povedo svoje. Njihova naloga je, da ugotovijo, če so bile upoštevane resnične potrebe in interesi delovnih ljudi, če je zagotovljena prioriteta, za katero smo se dogovorili ter da v skladu s svojo pravico in dolžnostjo povedo svoje mnenje, o katerem je predlagatelj dolžan razpravljati in nanj odgovoriti.

Prepričani smo, da bo večina občanov, delovnih ljudi in delavcev svojo dolžnost in pravico opravila in povedala svoje mnenje, zlasti SZDL pa mora biti ta, ki bo vsa ta mnenja, različne interese zbrala, uskladila in tudi poskrbela glede na svojo nadzorno funkcijo, da se bodo uresničila.

Krajevna skupnost IHAN

1. Komunalna in prometna infrastruktura
– popravilo cest
– izgradnja pločnikov
– javna razsvetljava
– ojačitev ,vodovodnega omrežja in obnova hidrantne mreže
– izgradnja pokopališča z mrliško vežico
– ureditev okolice vrtca in šole
– izgradnja telefonskega omrežja
– razširitev električnega omrežja
– določitev ulic in novih hišnih številk
2. Oskrba prebivalstva
– gradnja nove trgovine
– razširitev obrtnih delavnic
3. Telesnokulturna dejavnost
– obnova skakalnice
– ureditev tekaške proge
– izgradnja klubskih prostorov za KS
– obnova in razširitev športnega parka
4. Urejanje prostora
– komasacija zemljišč Brdo – Goričica

Prioriteta: izgradnja s telefonskega omrežja, pokopališča z mrliško vežico, ureditev okolice vrtca in šole, ureditev cest, ojačitev vodovodnega omrežja in izgradnja vodovoda Selo.

Krajevna skupnost JARŠE – RODICA

1. Komunalna in prometna infrastruktura
– izgradnja kolesarske steze in pločnikov za pešce na cesti Domžale–Kamnik od Rodice do ŽG postaja Jarše
– rekonstrukcija naslednjih ulic: Fajfarjeva, Jarčeva, Peternelova, Subljeva, del Miševe, del Dragarjeve in ceste v Zg. Jaršah
– rekonstrukcija transformatorske postaje v Sr. Jaršah
– zemeljska napeljava električnega omrežja v Sr. in Zg. Jaršah
– postavitev javne govorilnice v Sr. Jaršah
– izgradnja PTT omrežja za celotno KS
– delna ojačitev vodovodnega omrežja in postavitev novih hidrantov
– izgradnja kanalizacijskega omrežja: Peternelova, Šubljeva, Jelovškova in Slomškova
– postavitev pokritih avtobusnih postajališč na Rodici in v Sr. Jaršah
– prenova ŽG postaje Rodica
2. Oskrba prebivalstva
– izgradnja trgovine
3. Urejanje prostora
– sprememba urbanističnega načrta za S I Sr. Jarše in Zg. Jarše
– izgradnja obrtne cone v Sr. Jaršah
– ureditev obrežja, Bistrice v Sr. Jaršah, izravnava zemljišča in zasaditev s primernimi drevesi
– vzdrževanje kanala Mlinščice
4. Izgradnja prostorov KS

Prioriteta: izgradnja kanalizacijskega omrežja, rekonstrukcija transformatorske postaje v Sr. Jaršah in prostorov za potrebe KS.

Krajevna skupnost VENCLJA PERKA

1. Komunalna in prometna infrastruktura
– izgradnja javne razsvetljave: obvozna cesta Depala vas – Avtoservis, Poljska cesta, Vojkova, Krožna, Roška – peš pot, Varškova
– izgradnja kanalizacije: del Slomškove, Poljska pot, Masljeva, Trzinska, del Roške
– asfaltiranje cest: Slomškova, Depala vas (za glavno cesto), Poljska pot, Trzinska ulica, Roška, Masljeva, pločniki na Kolodvorski, Vodovodna – del, Varškova
– razširitev telefonskega omrežja v Domžalah
– razširitev PTT in gradnja avtomatske telefonske centrale
– gradnja telefonskih govorilnic – v Depali vasi in pri Avtoservisu
2. Oskrba prebivalstva
– gradnja tržnice za preskrbo mesta Domžal
– obnova trgovine Rača, gradnja trgovine v Depali vasi ter gradnja manjše trgovine ob Prešernovi cesti
3. Urejanje prostora
– dokončanje gradnje SPB–1
– izdelava ureditvenega načrta in pozidave plomb v KS Vencelj Perko
– podhod na železniški postaji ter ureditev javnih sanitarij
– ureditev glavne avtobusne postaje za SPB–1
4. Kulturna dejavnost
– gradnja nove kinodvorane v SPB–1
5. Razširitev stavbe družbenopolitičnih organizacij

Krajevna skupnost LUKOVICA

– dokončanje sekundarnih vod pri kanalizaciji Lukovica
– asfaltiranje glavnih veznih cest (Prapreče – Preserje – Gradišče)
– zgraditev avtobusne postaje v vasi Trnjava
– zgraditev glavnega vodovoda za vas Čeplje – Znojilo
– javna razsvetljava v vaseh: Koseze, Preserje, Sp. Prapreče in dokončanje v Trnjavi in Lukovici
– pešpot Lukovica – obrat Planika TOZD Mojca Lukovica
– zamenjava kritine na Zadružnem domu v Lukovici
– povečava telefonske zmogljivosti (veliko število nerešenih prosilcev)
– zgraditev mrliških vežic
– odkup Urankarjevega zemljišča za širši družbeni interes (vrtec, pošta, lokali za služnostne obrti in stanovanja)
– izsušitev zamočvirjenih kmetijskih zemljišč (Preserje, Videm in Gradišče v Brdih)
– asfaltiranje avtobusnih postaj
– avtobusna postaja Lukovica
– zamenjava zemljišča – prireditveni prostor za „Rokovnjače", parc. št. 73/1 Lukovica

Krajevna skupnost MORAVČE

1. Komunalna in prometna infrastruktura
– rekonstrukcija in asfaltiranje ceste: Krašce – Dole – Prikrnica, Moravče – Zalog, Moravče – Lukovica in povezave s cesto R 336, asfaltiranje ulic in pločnikov v Moravčah v primeru gradnje kanalizacije, ureditev ceste Moravče – Češnjice
– gradnja obvoznice Moravče
– gradnja parkirišča in avtobusne postaje v Moravčah
– ureditev dovozne ceste do mrliške vežice in pokopališča
– gradnja transformatorskih postaj Zalog in ostalih po planu
– pokablitev naselja Moravče z zemeljskim električnim kablom
– javna razsvetljava po vaseh in naseljih
– povečanje telefonske centrale v Moravčah,
– napeljava telefonskega omrežja v naselja Mošenik, Ples, Gaberje, Limarska gora, Hrastnik, Selce, Negastrn, Vinje
– sanacija vodovoda Moravče, Limbarska gora, gradnja vodovodnega omrežja v Hrastniku, Mošeniku, Plesu, Zg. Dobravi in Vinjah
– gradnja kanalizacije in čistilne naprave v Moravčah
– usposobitev odlagališča za smeti v Hribčah
– ureditev lokalnih kanalizacij po vaseh
– razširitev pokopališča in gradnja mrliške vežice v Moravčah
2. Oskrba prebivalstva
– prodajalna tekstila in obutve v Moravčah
– prodajalna tehničnih izdelkov – železnina
3. Stanovanjska gradnja
– družbeno usmerjena individualna gradnja v okviru VN Moravče
– blokovna gradnja v naselju Moravče
– gradnja poslovno stanovanjskega bloka v Moravčah (stanovanja, banka, trgovina, pekarna, lekarna)
4. Urejanje prostora
– ureditev Rače in Drtijščice ter melioracija ob njih
– ureditev ribnikov in okolice v Zalogu
– ureditev novih zelenic in drevoredov v Moravčah
– priprava stavbnih zemljišč v Moravčah
5. Izobraževanje
– posodobitev učilnic v osnovni šoli in ureditev igrišča
– pridobitev nekaj stanovanj v poslovno stanovanjskem objektu za potrebe pedagoškega kadra
6. Kulturna dejavnost
– nadaljevanje obnove Partizanskega doma v Moravčah
– obnova kulturnih in kulturnozgodovinskih spomenikov
7. Telesnokulturna dejavnost
– ureditev športnega parka v Moravčah
– ureditev kopališča ob Drtijščici
– razvoj skakalnega športa
8. Otroško varstvo
– povečava otroškega vrtca v Moravčah
9. Zdravstvo
– ureditev okolice zdravstvene postaje v Moravčah
– lekarna v poslovno stanovanjskem objektu
– uvedba specialističnih ambulant (občasnih)
10. Požarna varnost
– usposobitev hidrantne mreže in zagotovitev požarne vode v naseljih, kjer le-te ni

Krajevna skupnost PEČE

1. Komunalna in prometna infrastruktura
– rekonstrukcija in asfaltiranje cest: Peče – Preterž, cesta skozi vas Peče in proti Goričanom, Peče – Zg. Koseze, razširitev ceste Dolina – Zg. Gora
– ureditev križišča na Veliki vodi
– razširitev telefonskega omrežja
– izgradnja avtobusnih postajališč na štirih avtobusnih postajah
– ureditev javne razsvetljave v Pečah in Zg. Kosezah
– obnovitev vodovoda v Pečah
– izgradnja rezervoarjev za požarno vodo
– ureditev odlagališča za odpadke
– izgradnja mrliške vežice in pokopališča v Moravčah
2. Telesnokulturna dejavnost
– izgradnja športnega igrišča – večnamenska asfaltna plošča
3. Kulturna dejavnost
– izgradnja dvorane za kulturne prireditve
4. Dograditev gasilskega doma s prostori za delovanje KS

Krajevna skupnost ROVA

1. Komunalna in prometna infrastruktura
– modernizacija ceste Rova – Rafolče
– ureditev kanalizacije na Rovah
– izgradnja mrliške vežice
– postavitev 3 javnih telefonskih govorilnic na Rovah, v Žičah in v Zagorici
– povečanje telefonskega omrežja za 40 novih priključkov
2. Telesnokulturna dejavnost
– asfaltiranje večnamenske plošče

Krajevna skupnost TROJANE

1. Komunalna in prometna infrastruktura
– rekonstrukcija ceste Podmilj, ceste Zavrh, izgradnja ceste Prvine – Log, asfaltiranje ceste v Šentožboltu
– izgradnja trafo postaje Podmilj
– izgradnja javne razsvetljave v naseljih: Hribi, Javorje, Log, Učak, Podmilj, Gorenje, Suša, na postaji Trojane
– dograditev in povečanje vodovoda Trojane, vodovoda Log
– postavitev tipiziranih avtobusnih čakalnic
– dopolnitev oddajniškega omrežja
2. Kulturna dejavnost
– ureditev knjižnice
3. Urejanje prostora
– izdelava zazidalnega načrta Trojane
– ureditev vodotokov
– projekt in realizacija agromelioracijskih posegov
4. Stanovanjsko gospodarstvo
– izgradnja stanovanjsko poslovnega objekta
5. Protipožarna zaščita
– izgradnja protipožarnih bazenov in hidrantov

Krajevna skupnost PRESERJE

1. Komunalna in prometna infrastruktura
– dokončanje kanalizacijske mreže Preserje
– asfaltiranje ulic
– dokončanje pločnika ob Pelechovi cesti
– izgradnja dela ceste od križišča Preserje do Škrjančevega
– postavitev dveh telefonskih central in pridobitev ca 100 telefonskih priključkov
– javna razsvetljava
2. Oskrba prebivalstva
– povečanje trgovskih kapacitet za preskrbo občanov
3. Otroško varstvo
– izgradnja vrtca
4. Poslovni prostori za samoupravne organe KS

Krajevna skupnost ČEŠNJICE

1. Komunalna in prometna infrastruktura
– vzdrževanje cest: Lipa – Matija, Češnjice – Lipa – Gabrovica, Češnjice – Žibretova loka – Jelnik, Češnjice, – Poljane – Selce, Poljane – Loka, Poljane – Selce
– razširitev ceste Selce – Gaberje in razširitev ceste zaradi povezave Selce – Jelša
– povečanje cevi zaradi napeljave hidranta
– izgradnja škarpe pri Joževcu in ob cesti Češnjice
– vaško napajališče Selce – Poljane
– napeljava telefona v KS Češnjice
– nabava poravnalne deske za traktor ob posipanju ceste in zadnjega nakladalnika za izkop jarka in nakladanje gramoza.

Krajevna skupnost TRZIN

1. Komunalna in prometna infrastruktura
– dokončanje izgradnje kolektorja in povezava z omrežjem Trzin – Mlake
– izdelava sekundarnega omrežja v starem in dokončanje v novem delu Trzina
– namembnost obstoječe čistilne naprave za prečrpavanje in za potrebe Plinarne
– izboljšava in modernizacija omrežja v starem delu Trzina in novem delu Trzina
– modernizacija in dograditev JR v starem delu Trzina
– usposobitev ustreznega lokala za pošto
– izgradnja treh javnih govorilnic (stari in novi del Trzina)
– poleg že predvidenih 120 novih priključkov zagotovitev dodatnih v starem delu
– izgradnja enostranskega pločnika ob mengeški cesti
– ureditev železniških in avtobusnih postajališč (peroni, nadstreški)
– kolesarska steza do Črnuč
2. Urejanje prostora
– izgradnja objektov za storitveno obrt v Trzin – Mlake
– poslovno – stanovanjski blok v starem delu Trzina
– uporaba stare šole za gospodarsko dejavnost
– izgradnja bančne podružnice
– pričetek izgradnje industrijsko – obrtne cone
– večja vzdrževalna dela na objektih v lasti KS Trzin
3. Kulturna dejavnost
– dogradnja letnega večnamenskega prostora za kulturne in ostale manifestacije v kamnolomu
4. Telesnokulturna dejavnost
– športno – rekeracijska cona – dokončni odkup in pričetek postopnega urejanja (vključno z urejanjem bajerja)
– ureditev strelišča za MK
5. Stanovanjska izgradnja
– novogradnja 46 in 52 stanovanjskih objektov po ZN Trzin – Mlake
– novogradnja stanovanjskih objektov po ZN Trzin – Stari del.

Krajevna skupnost DRAGOMELJ PŠATA

1. Komunalna in prometna infrastruktura
– razširitev ceste Dragomelj – Pšata
– razširitev javne razsvetljave
– postavitev montažne avtobusne postaje in doasfaltiranje avtobusnega izogibališča
– namestitev telefonske govorilnice na OŠ Dragomelj
– razširitev pokopališča v vasi Šentpavel in izgradnje mrliške vežice

Zagotovitev sredstev za izplačevanje OD tajniku s polovičnim delovnim časom.

Krajevna skupnost HOMEC – NOŽICE

1. Komunalna in prometna infrastruktura
– gradnja avtobusne postaje v Nožicah
– nadaljevanje gradnje kanalizacije v Homcu
– napeljava javne razsvetljave v Nožicah od Nožic po Gostičevi ulici do Homca, v Homcu od Bolkove ulice do Mlinščice
– namestitev javne telefonske govorilnice v Nožicah
– gradnja enosmerne ceste v homški hrib do mrliške vežice
– razširitev pokopališča na Homcu
– obnova vodovodnega omrežja na krajevnem območju
– gradnja transformatorja v Homcu
– priprava dokumentacije za gradnjo kanalizacijskega omrežja v Homcu in Nožicah

Krajevna skupnost DOB

1. Komunalna in prometna infrastruktura
– ureditev magistralne ceste skozi naselje Dob z obveznim odvodnjavanjem
– ureditev okolja mrliške vežice
– izgradnja 3 avtobusnih postajališč
– gradnja vodovoda v višjih predelih KS
– izgradnja primarnega in sekundarnega voda kanalizacije in pripravljalna dela za izgradnjo ulic
2. Izobraževanje
– izgradnja prizidka Osnovne šole Dobe in sanacija strehe in telovadnice
3. Kulturna dejavnost
– izgradnja kulturnega doma na Močilniku
– obnova gradov: Krumperk, Češenik, Črnelo
4. Telesnokulturna dejavnost
– izgradnja športnega parka TVD Partizan (ureditev nogometnega igrišča, zunanja dela na igrišču, asfaltiranje igrišča za košarko in odbojko, mali nogomet in tenis, izgradnja balinišča)
5. Urejanje prostora
– prometna študija KS Dob
– sanacija smetišča (pogozditev terena)
– pridobitev zemljišča in ureditev parka spominov

Krajevna skupnost PREVOJE

1. Komunalna in prometna infrastruktura
– kanalizacija II Prevoje
– asfaltiranje cest: Vrba–Škocjan, križišče Prevalje do Resnika, Škarja–Prevoje, Urankar – novo naselje, lokalne ceste v novem naselju, ceste Urankar – Prevoje 6 – Kveder Janez – Drčar, ceste Zaboršt – Kavčič – Drčar
– razširitev javne razsvetljave v vaseh Imovica – Prevalje
– pridobitev novih telefonskih priključkov
– elektrifikacija – sanacija in izboljšava napetosti
– pregled in zaščita vodnjakov
– izgradnja mrliške vežice
2. Kulturna dejavnost
– sanacija kulturnega doma

Obnova stavbe DPO

Krajevna skupnost ZLATO POLJE

1. Komunalna in prometna infrastruktura
– asfaltiranje ceste: Zlato polje – Pšajnovica, Preserje – občinske meje Obrše – Mala lasna, odcep Žaga – Brezovica,
– obnovitev vodovoda v vseh naseljih

Krajevna skupnost VELIKA VAS – DEŠEN

1. Komunalna in prometna infrastruktura
– izgradnja vodovoda v naseljih Katarija, Zalog, Sp. Prekar, Zg. Prekar in Hrib
– izboljšava cest v KS: investicijsko vzdrževanje, razširitev odvodnjavanj ter ureditev okolja
– napeljava javne razsvetljave na križiščih: Grmače, Zg. Prekar, Sp. Ribče, Velika vas in v Dešnu
– ureditev kažipotov in prometnih znakov

Krajevna skupnost RAFOLČE

1. Komunalna in prometna infrastruktura
– popravilo ceste Vrhpolje – kamnolom
– izgradnja rezervoarjev za pitno vodo v Rafolčah in Vrhpoljah
– izgradnja vodnega bazena v Dupeljnah

– sodelovanje pri izgradnji ceste na relaciji Lukovica – Rova – Radomlje
– sodelovanje pri izgradnji mrliške vežice
– izboljšanje komunalne urejenosti v vseh naseljih KS Rafolče
– pridobitev zemljišča in dokumentacije za izgradnjo doma DPO
– sodelovanje s sosednimi KS pri organiziranem varstvu otrok, prizadevanja za varen prevoz otrok v OŠ na Brdu.

Krajevna skupnost VRHPOLJE – ZALOG

1. Komunalna in prometna infrastruktura
– izboljšanje oskrbe z zdravo pitno vodo predvsem v naseljih Tustanj, Vrhpolje, Stegne, Javorščica in Goričica (izgradnja rezervoarja v Tustanju, rekonstrukcija glavnega voda Tustanj – Vrhpolje in povezava Javorščica z Vrhpoljem)
– rekonstrukcija elektro omrežja (povečanje TP Selo – Kokošnje, rekonstrukcija kabelskega omrežja na Vrhpolje – Tustanj – Krašce, ceste v Javorščico
– rekonstrukcija mostu preko Rače (pod Selom)
– izgradnja avtobusnih postajališč (Zalog, Selo)
– namestitev telefonske govorilnice na Vrhpolju in pridobitev dodatnih telefonskih številk za potrebe KS
2. Oskrba prebivalstva
– modernizacija obstoječe trgovine na Vrhpolju
3. Izobraževanje
– odprava pomanjkljivosti na podružnični šoli na Vrhpolju (centralno ogrevanje), gradnja drvarnice in asfaltna plošča)
Proučiti možnost, da bi bila mala šola na Vrhpolju.
4. Telesnokulturna dejavnost
– izgradnja igrišč oz. pridobitev ustreznih prostorov (namizni tenis)
5. Drugi družbeni objekti
– adaptacija gasilskega doma
– pridobitev večnamenskega prostora za potrebe KS (adaptacija stavbe v KS – 7 stanovanj in večnamenski prostor)

Krajevna skupnost BLAGOVICA

1. Komunalna in prometna infrastruktura
– popravilo cest
– asfaltiranje: šestih avtobusnih postajališč, avtobusnega parkirišča v Blagovici, priključkov cest na magistralno cesto Ljubljana – Celje
– napeljava vodovoda Doline – Vranke – Golčaj
– popravilo rezervoarja in vodovodnega omrežja v Zg. Jelši
– popravilo mostu čez Radomljo v Zg. Lokah
– izgradnja mostu čez Vojščico
– izdelava pešpoti ob magistralni cesti na relaciji Blagovica – Petelinjek in na relaciji Blagovica – Zg. Loke
– ureditev javne razsvetljave v vaseh: Korpe, Mali Jelnik, Gabrje, Prevoje, Prilesje, Petelinjek, Vranke in Zlatenek
– razširitev telefonskega omrežja
– izgradnja mrliške vežice
– izgradnja prizidka h krajevni hiši v v Blagovici

Krajevna skupnost KRAŠNJA

1. Komunalna in prometna infrastruktura
– ureditev kanalizacije v Krašnji
– ureditev javne razsvetljave v vaseh Kranje brdo, Kompoljah in delno še v vasi Krašnja
– ureditev parkirišča v Krašnji
– ureditev pokopališča v Krašnji
– dokončna ureditev avtobusne postaje
– napeljava telefonov v vaseh: Koreno, Vrh nad Krašnjo, Kranje brdo in Sp. Loke in Žirovše ter razširitev telefonske centrale v Lukovici

2. Oskrba prebivalstva
– ureditev nove trgovine samopostrežnega tipa z manjšim bifejem
3. Urejanje prostora
– ureditev grabnov: Miklavčovega in Vrhankovega (hudournik)
4. Gradnja večnamenske poslovno – stanovanjske stavbe
(trgovina, prostor za dejavnost kmetijske zadruge, večnamenski prostor za potrebe kulturnega društva, prostor za delovanje DPO).
Pridobitev novih zazidalnih površin za potrebe individualne gradnje.

Krajevna skupnost KRTINA

1. Komunalna in prometna infrastruktura
– asfaltiranje ceste med Krtino in Dobom, Krtina – Brezje, Brezje – Rača, Krtina – šola Krtina, Moravska cesta – Dolenja vas, Brezje – Škocjan – Prevoje, Brezje – Gorjuša – Trojica (sanacija), Brezje – Rača – Svidrih
– preureditev in nova povezava vodovoda Škocjan
– ureditev odvodnjavanja meteorske vode v Zg. Krtini
– razširitev pokopališča in obnova obzidja v Krtini
– izgradnja mrliške vežice za potrebe pokopališča Krtina in Škocjan
– ojačitev transformatorske postaje
– urediti varno vključevanje v promet na Moravško cesto s ceste, ki pripelje iz Rače
– razširitev mostu pri Mostnarju
– izgradnje ceste kapela – Račni vrh
2. Izobraževanje
– sanacija šole na Trojici
– ureditev in asfaltiranje igrišča pri OŠ Krtina (skupaj s TKS)
3. Ureditev prostorov za potrebe KS, DPO, trgovine, mlekarne.

Krajevna skupnost SIMON JENKO

1. Komunalna in prometna infrastruktura
– izgradnja javne razsvetljave: Cankarjeva od proge do Savske, Krakovska, Študljanska, Šentpavel, Antona Skoka, Vodnikova, Radio cesta
– izgradnja kanalizacije: Savska, Aškerčeva, Vodnikova, Kasalova, Stranska
– asfaltiranje cest: pločniki ob Krakovski, odcep Študljanska do Mlinostroja, Študljanska okr. cesta, pločniki ob Savski cesti do Študljanske, Vodnikova, Šentpavel (vas), Mačkovci
– razširitev telefonskega omrežja z izgradnjo javno telefonske govorilnice v Študi in Šentpavlu
2. Oskrba prebivalstva
– gradnja manje trgovine v Študi za preskrbo prebivalcev v Mačkovcih in Dragomlju
– gradnja tržnice za preskrbo mesta Domžal
3. Urejanje prostora
– izdelava ureditvenega načrta za pozidavo naselja Študa in pozidava
– gradnja stanovanjskih blokov na Krakovski cesti.
4. Otroško varstvo
– razširitev vrtca na Savski cesti

Krajevna skupnost SLAVKO ŠLANDER

1. Komunalna in prometna infrastruktura
– izgradnja javne razsvetljave. Peternelova, Trdinova, Adamičeva, Zoranina, Rozmanova, Koširjeva, Marokova, Breznikova, Kovičeva, Pot za Bistrico, Ul. 3. septembra, Cesta padlih borcev, Pot kurirjev, Hauptmanova, Nikole Tesla, Ob Kamniški Bistrici, Jarčeva, Mavsarjev trg
– izgradnja kanalizacije: Peternelova, Trdinova, Adamičeva, Zoranina, Rozmanova, Koširjeva, Marokova, Breznikova, Pot za Bistrico, Ul. 3. septembra, Cesta padlih borcev, Pot kurirjev
– asfaltiranje cest: pločniki ob Ljubljanski, Peternelova, Trdinova, Adamičeva, Zoranina, Rozmanova, Koširjeva, Marokova, Breznikova, Jarčeva, Fajfarjeva, Mavsarjev trg, Ul. Nikole Tesla, Pot za Bistrico, Ul. 3. septembra, Cesta padlih borcev, Pot kurirjev, Hauptmanova
– razširitev telefonskega omrežja z izgradnjo telefonskih govorilnic SEVER I. Zaboršt in v centru
– ureditev Kopališke ceste, peš pot, kolesarska steza, javna razsvetljava
– ureditev glavne avtobusne postaje v Domžalah
– ureditev križišča Majhenič (pri kurivu)
– rekonstrukcija dela ceste Vir – Ihan
– ojačitev vodovoda Domžale SEVER I.
– razširitev vodovoda v območju Zaboršt (kmetije Sp. in Zg. Boštaj)
2. Oskrba prebivalstva
– gradnja tržnice in zaklonišča za potrebe mesta Domžal
– ureditev trgovine Kovinar in dvorišča (za dobo 10 let)
– razširitev trgovine Napredek
– gradnja trgovine v SEVER I. skupaj s KS Jarše – Rodica
3. Urejanje prostora
– novelacija zazidalnega načrta SEVER I. in Zaboršt
– pozidava plomb z individualno gradnjo v SEVER I. in Zaboršt
– dokončna ureditev parka ob Kamniški Bistrici
– ureditev otroških igrišč v strnjenih naseljih (Rojsko naselje ob Bistrici)
4. Izobraževanje
– prizidek k OŠ Josip Broz Tito
– prizidek k OŠ Šlandrove brigade
– izgradnja Srednje kovinarske in usnjarske šole iz IV. samoprispevka
5. Zdravstvo
– gradnja trakta „D" za potrebe Zdravstvenega doma Domžale
6. Socialno skrbstvo
– izgradnja prizidka in nekaterih skupnih prostorov Doma upokojencev Domžale
7. Turizem
– izgradnja hotela na lokaciji Alko.

Krajevna skupnost Venclja Perka, krajevna skupnost Slavka Šlandra in krajevna skupnost Simona Jenka bodo sovlagale v izgradnjo naslednjih objektov za zadovoljevanje skupnih potreb v mestu Domžale:
– izgradnja cest, javne razsvetljave in kanalizacije, ki so skupnega pomena
– urejanje avtobusnih postajališč
– urejanje železniške postaje
– pripravljalna dela za toplifikacijo Domžal
– preureditev kinodvorane v kulturni dom
– ureditev godbenega doma za potrebe kulturnih skupin in društev
– ureditev prostorov mestne knjižnice
– urejanje športnega parka Domžale.

Krajevna skupnost TOMA BREJCA VIR

1. Komunalna in prometna infrastruktura
– dokončanje izgradnje kanalizacije iz programa samoprispevka občanov KS Vir
– asfaltiranje cest Vir – Ihan
– asfaltiranje cest in ulic na območju KS Vir
– ureditev pločnika in kolesarske steze preko mostu čez Kamniško Bistrico na zvezni cesti
– ureditev pločnika na Koliški cesti na Viru
– urejanje javne razsvetljave na območju KS Vir predvsem iz vidika prometne varnosti
– izgradnja trafo postaje na Količevem,
– nadaljevanje urejanja telefonskega omrežja na območju KS Vir

2. Kulturna dejavnost
– večja vzdrževalna dela Delavskega doma na Viru
3. Telesnokulturna dejavnost
– ureditev večnamenske športne asfaltne ploskve na Viru

Krajevna skupnost MENGEŠ

1. Komunalna in prometna infrastruktura
– ureditev križišč: pri Lovcu, Partizanska, Zavrti, pri Hidrometalu
– obnova cestišča Mengeš Đ Domžale, popravilo križišča Pavovec (razširitev in nova asfaltna prevleka)
– asfaltiranje ceste Loka – Dobeno (do podvznožja)
– asfaltiranje pločnikov, vzdrževalna dela in novogradnja na območju cele KS
– dograditev cestišča Muljava
– kanalizacija Mengeš-sever – Tomšičeva, izgradnja kolektorja Loka – Trzin, sekundarne kanalske mreže v Loki in na področju Zavrti
– javna razsvetljava: dopolnitve in nove napeljave (Muljava, Hribarjeva, Veselovo nabrežje)
– črpališče – vodovod Mengeš sever, vodovod Dobeno in zaščita podtalnice na meng. – domžal. polju
– trafo postaja v Topolah
– popravilo mostu Topole – Šinkov turn in mostu čez Pšato pri Veselovem nabrežju (popravilo ograj na mostovih – na drevoredu)
– zgraditev javnih stranišč
– sanacije deponije na drevoredu SKIS
– ureditev prostorov za postavitev kioskov
– ureditev parkirnih prostorov (Kolodvorska, Glavni trg in drugje)
– povečava ATC v Mengšu in uvedba telefona na Dobenu
– ureditev avtobusnih postajališč – Loka, Topole
2. Oskrba prebivalstva
– razširitev trgovin Emona in Napredek
– razvoj uslužnostnih dejavnosti za potrebe krajanov
3. Izobraževanje
– dograditev prizidka k Osnovni šoli Mengeš
4. Otroško varstvo
– izgradnja vrtca v Mengšu
5. Drugi družbeni objekti
– adaptacija in saniranje gasilskih domov Loka, Topole
– sanacija godbenega doma Mengeš
– dograditev in ureditev letnega gledališča (elektrifikacija)
– ureditev in oprema sejne sobe KS Mengeš
6. Urejanje prostora
– izdelava načrta namembnosti pozidave jedra Mengša, Kidričeva cesta, Glavni trg
– določitev območja za razvoj industrije v KS Mengeš
– obvoznica Trzin – Mengeš – Kamnik – Brnik
– saniranje struge Pšata Topole
– izgradnja igrišča v vasi Topole

Krajevna skupnost RADOMLJE

1. Komunalna in prometna infrastruktura
– kanalizacijska mreža v vasi Hudo, Radomlje in Škrjančevo
– obnova vodovodnega omrežja
– obnova Prešernove ceste, asfaltiranje ceste Radomlje – Črnelo
– izgradnja pločnika v vasi Škrjančevo
– ureditev javne razsvetljave na cesti Radomeljske čete, na cesti Pirš J. Luke – Rudnik, v vasi Radomlje, na Prešernovi cesti (hišna št. 40 – vasi Hudo)
– komunalna opremljenost stanovanjske soseske RO 6
– razširitev pokopališča Radomlje
– zemeljska napeljava nizkonapetostnega električnega omrežja v vasi Radomlje – Hudo
– telefonski priključki v KS Radomlje (ca 200)
– avtobusna postaja Radomlje (pokritje postajališča), avtobusno postajališče Škrjančevo – KS III (Papirnica Količevo)
2. Oskrba prebivalstva
– trgovina s tehničnim blagom
3. Urejanje prostora
– regulacija Hujskega potoka
– komasacija (ca 50 ha), izsušitev kmetijskih površin (ca 10 ha),
– poslovno stanovanjski blok v centru Radomelj (20 stanovanjskih enot), banka – ekspozitura (80 m² poslovnih površin)
4. Kulturna dejavnost
– obnova Kulturnega doma Radomlje
– izdelava Kronike območij KS Homec – Nožice, Preserje, Rova, Radomlje
5. Telesnokulturna dejavnost
– športni park Radomlje
6. Kmetijska dejavnost
– izgradnja strojne lope in odjemalnice mleka
– nabava kombajna za žito in koruzo

FOTO REPANŠEK

Vido Repanšek
Kidričeva 8
61234 Mengeš
tel. doma: 721-162

DELOVNI ČAS
Ponedeljek, torek od 14. do 18. ure,
sreda od 9. do 12. in 14. do 18. ure,
četrtek, petek od 14. do 18. ure,
sobota od 9. do 12. ure.

„Industrija platnenih izdelkov INDUPLATI r.o. Jarše p. Domžale

ponovno razpisuje KADROVSKE ŠTIPENDIJE ZA ŠOLSKO LETO 1985/86

TOZD Proizvodnja izdelkov iz sintetičnih vlaken „Jarše" o.sub.o., Jarše

Poklic oz. program	Stop. zaht. pokl.	Štev. štip.	Let. štip. v šol.l. 85/86
pomočnik tekst.mehanika-previjalec	II	5	2
tekstilni mehanik I-strojni tkalec II	III	2	2
tekst.meh. I - strojni plet. II	III	1	2
tekst.kemik - barvar tekstilij	III	3	2
tekst.meh. II - tkalec	IV	1	3
tekst. meh. II - tkalec	IV	4	2
lesar širokega profila - mizar	IV	1	2
tekst.meh. I - apreter tekstilij	III	1	2
tekst.kemik I - barvar tekstilij	III	1	2
lesar širokega profila - mizar	IV	1	3
tekstil.mehanik II - urej.tekst.strojev	IV	1	2
strojni tkalec	III	1	1
snovalec	III	1	1
previjalec	II	3	1
predilec	III	3	1
tkalec	IV	2	1
tekstilni mehanik	IV	1	1

TOZD Restavracija in počitniški domovi „Jarše" o.sub.o. Jarše

natakar	IV	1	2

Kandidati za štipendije naj pošljejo prijave na naslov: Industrija platnenih izdelkov INDUPLATI r.o., Jarše p. Domžale Kadrovska služba, Zg. Jarše 21, 61230 Domžale, najkasneje v 15 dneh po objavi razpisa. K prijavi za štipendijo na obrazcu SPN–1, DZS–8, 40 je treba priložiti:
– kratek življenjepis z opisom socialnega stanja družine in poklica staršev
– potrdilo o vpisu v šolo
– overjen prepis oz. fotokopijo zadnjega letnega spričevala
– potrdilo o dohodkih staršev v preteklem koledarskem letu: navedeni morajo biti vsi dohodki družine, ki štejejo za dohodek po predpisih o prispevkih in davkih občanov, vključno z otroškimi dodatki.

Starši upokojenci priložijo odrezek nakazila pokojnine za december 1984.

Opozarjamo kandidate, da pomanjkljivo izpolnjenih vlog in vlog, brez zahtevane dokumentacije, ne bomo obravnavali. Za kadrovsko štipendijo lahko zaprosi kandidat, katerega dohodek na družinskega člana prosilca ne presega 85 % povprečnega mesečnega osebnega dohodka na zaposlenega v SR Sloveniji, ugotovljenega za preteklo leto.

V primeru manjšega števila prosilcev bomo upoštevali tudi vloge kandidatov, ki presegajo dovoljeni cenzus, pa so izbrali poklic, ki je v občini Domžale dificitaren. Prednost pri podelitvi štipendij bodo imeli kandidati z boljšim učnim uspehom in slabšim socialnim stanjem, ob izenačenih ostalih pogojih pa otroci delavskih in kmečkih družin."

Smučarsko društvo Domžale prireja **15. septembra 1985 ob 14. uri v Športnem parku v Domžalah**

VELIKO DENARNO BLAGOVNO TOMBOLO

Dobitki: 1 milijon dinarjev
avtomobil Jugo 45
avtomobil 126 P
in več drugih dobitkov v vrednosti 3 milijone dinarjev.

SMUČARSKO DRUŠTVO DOMŽALE

Storitve za občane:

SUŠENJE SADJA . . .

Iz vaših jabolk vam posušim krhlje, ravno tako sušim tudi hruške.
Naročila sprejemam vsako soboto od 8. do 10. ure pri sušilnici v Prelogu (za Blažetom) v Ihanu.
Marko Hribar, Mengeš, Zadružniška 25. Tel. 737-144.

Dober dan, domžalski občan

Obisk pri upokojeni učiteljici Mari Šegulovi

Malokdaj zasledimo v Občinskem poročevalcu, da je predstavljena kakšna upokojena učiteljica. Prav bi bilo, da bi takih predstavitev bilo kaj več. Zato sem se odločil, da poiščem 79-letno upokojeno učiteljico Maro Šegulovo, ki živi v Moravčah, Trg svobode št. 4 že 38 let. Menda ga ni občana v Moravški dolini, ki ne bi poznal te pedagoginje, prosvetne delavke, aktivistke Rdečega križa in tajnice Društva upokojencev Moravče.

Mara, iz kakšne družine izhajate?

„Izhajam iz družine, v kateri je bila mati učiteljica – hči pedagoga Andreja Praprotnika iz Podbrezja, po katerem se tudi imenuje nova šola. Mlajša sestra Dora je tudi upokojena učiteljica na Viču, druga sestra, mlajša Anica pa je upokojena upravnica pošte Ljubljana-Vič. Mati je umrla stara 82 let, oče pa 66 let. Vsi otroci smo bili rojeni v kraju Čajniče v Bosni, potem pa smo se preselili v Ljubljano. Vglavnem smo bile vse ženske učiteljice."

Kako ste se odločili za učiteljski poklic?

„Za moj poklic so se odločili starši, saj so bili že njihovi sorodniki pedagogi. Maturirala sem na učiteljišču v Ljubljani leta 1926."

Katero je bilo prvo delovno mesto in katere poznejše zaposlitve?

„Z devetnajstimi leti sem bila odrejena na prvo službeno mesto v kraj Kuzdoblan v Prekmurju. Tu je bila napol podrta štirirazredna osnovna šola. V njej sem imela stanovanje in tudi sama kuhala. Če sem hotela kam potovati, sem imela do najbližje železniške postaje kar tri ure peš po slabi cesti, seveda. Ta kraj je bil reven, zaostal, brez kulturnega življenja. Otroci so v šolo hodili bosi, slabo oblečeni. Na tej šoli sem bila zaposlena le dobra tri leta. Po višjem ukazu pa premeščena na osnovno šolo v Cankovo. Tudi na tem delovnem mestu nisem bila dolgo. Zaradi potrebe sem bila premeščena v kraj Bodonci, kjer so bili protestanti in katoličani. Tu sem se vživela v kraj in ljudi. Pridobila sem jih celo za poučevanje igre „Dve nevesti". Predstava je bila v gostilni, ker takrat ni bilo dvoran kot so danes, pa tudi udeležba je bila dobra. Tudi v tem kraju nisem bila dolgo in leta 1933 sem bila premeščena na štirirazredno osnovno šolo Bakovce. Na lastno željo sem bila v letu 1936 premeščena na osnovno šolo v Mursko Soboto. Tu sem se lahko udejstvovala v kulturnem smislu, kajti tukaj je bilo prosvetno delo razgibano. Večkrat smo prirejali igre in nastopali ob prireditvah. Ni pa to dolgo trajalo, kajti spomladi leta 1940 sem bila že kazensko premeščena v Kočevsko reko. S seboj sem vzela enoletno hčerko. Tam so bili zagrizeni Kočevarji – petokolonaši, sovražniki Slovencev. V kraju je bila dvojezična osemrazredna šola. Nižje razrede je poučevala v nemškem jeziku Nemka, višje razrede – slovenski jezik – pa jaz. Sicer pa je bil pogoj obvladati oba jezika."

Kje vas je zalotila okupacija, ste delali za OF; in po osvoboditvi?

„Službovala sem na osnovni šoli v Dobrepolju in delala za OF, leta 1943 bila tudi aretirana in odpeljana v zapor v Ribnico. Zaprta sem bila cca šest mesecev, brez zaslišanj, hrana enkrat na dan, na vodi kuhano zelje brez masti. Prostor je bil velik 5 krat 5 metrov in v njem 70 zapornic; okna zabita z deskami, vse zapornice smo imele uši, bolhe in stenice, življenje v tem zaporu je bilo strašno, pred vrati zapora pa italijanska straža. Ko so me po šestih mesecih izpustili iz zapora, sem odšla v Ljubljano, kjer je živela mama in imela v varstvu mojo hčer. Kmalu zatem sem se zaposlila kot strežnica, da sem preživela sebe in otroka. Sicer svojega poklica nisem smela opravljati oziroma nisem dobila službe, zaradi mojega sodelovanja z OF.

Januarja 1945 sem bila ponovno aretirana in zaprta v prisilni delavnici v Ljubljani, nato pa odpeljana na prisilno delo pri kopanju jarkov v bližini Kompolj na Dolenjskem, kjer sem pričakala svobodo. Po vrnitvi domov v Ljubljano 9. maja sem potem živela s hčerko pri materi, dokler nisem dobila zaposlitve kot učiteljica v Trzinu pri Domžalah. Ker je bila šola porušena, sem otroke poučevala kar v gostilni (150 otrok). To je trajalo nekaj časa, dokler šola ni bila obnovljena. V Trzinu sem režirala igrico „Veriga", katera je bila uprizorjena kar na skednju. Nekako meseca novembra 1947 sem po ukazu premeščena na osnovno šolo Moravče, kjer je služboval kot upravitelj Srečko Berlot. Šola je bila potrebna obnove, pouk ni bil samo v tej šoli, temveč še po ostalih prostorih v Moravčah, dokler ni bila na novo sezidana moderna šola „Jurija Vege". Tukaj sem poučevala vse razrede in deset let celo nemščino kot obvezen jezik oz. predmet. Režirala sem tudi več iger, ki so bile igrane in dobro obiskane."

Mara – in vaše aktivnosti po drugi svetovni vojni!

„V Moravčah sem režirala razne igre, organizirala razstave ročnih del – otrok in odraslih, gospodinjske tečaje in jih vodila, delovala kot tajnica takratne ženske organizacije AFŽ. Prav po moji zaslugi imamo danes ohranjen celotni arhiv te organizacije, ki je imela v povojnih letih v Moravčah pomembno vlogo. Pomembno je bilo tudi delo v Rdečem križu, kjer sem bila tajnica 25 let. Organizirala ali sodelovala sem pri vseh akcijah RK na moravškem območju."

Kdaj ste odšla v pokoj, kaj delate sedaj?

„Leta 1962 sem odšla v pokoj, stara 56 let; več let sem delovala v odboru SZDL in vrsto let bila tajnica Društva upokojencev v Moravčah. Doma poučujem še vedno otroke nemški jezik, pletem, kvačkam in dosti čitam. Narisala sem precej vzrocev mojim bivšcim učencem in drugim občanom. Dela mi nikoli ne zmanjka."

Za vaše delo ste prejela več pohval in priznanj . . .

„Resnično – prejela sem mnoge pohvale in priznanja, med njimi najvišje republiško priznanje RK, orden zasluge za narod s srebrno zvezdo Socialistične federativne republike Jugoslavije. Ob sedemdesetletnici mi je občinska skupščina Domžale podelila najvišje priznanje „zasluge na kulturnoprosvetnem in družbenem področju in priznanje za uspešno opravljanje tajniških del pri Društvu upokojencev Moravče. Na vsa priznanja sem ponosna in obljubljam, da bom po svojih zdravstvenih zmožnostih še pomagala pri napredku naše skupnosti."

Mara, kaj pa zdravje in vaše želje?

„Zaradi moje starosti in slabega zdravja se ne morem več tako udejstvovati kot nekoč. Sama sem, stanovanje imam visoko, kar 56 stopnic je do njega. Otroke moram vedno prositi, da mi prinesejo drva. Stanovanje je sicer primerno, samo brez kopalnice. Pokojnina mi zadošča. Kar 37 let službe sem nabrala. Kar štiriindvajsetkrat sem se v tem času selila iz kraja v kraj, nazadnje pa ostala tu v Moravčah. Najboljše se počutim takrat, ko grem za nekaj časa na oddih v Kranjsko goro. Tudi tukaj mi zrak prija. Vseskozi sem živela solidno, dosti hodila, vozila, stikov z ljudmi, duševnega branja – lepih knjig, šivanja, štrikanja, kvačkanja in posebno mir, kajti to je predpogoj za starejšega človeka. Tako želim vsem mojim sovrstnikom, da bi živeli po svojih zmožnostih mirno življenje, katerega pa naš čas ne nudi tako, kot je treba."

se pogovarjal in foto:
Jože NOVAK

Še en visok jubilej skupnega življenja:

Biserna poroka Gostinčarjevih iz Čepelj

„V življenju bolj poredko doživljamo praznike in jubileje, ki jim pravimo biserna poroka. Le redkim zakoncem je dano toliko življenjske moči in sreče, da lahko slovesno proslavljajo 60-let skupnega družinskega življenja," je na svečanem sprejemu ob tej priliki poudaril predsednik Skupščine občine Domžale Karel Kušar.

Gostinčarjeva sta to srečo imela in dočakala ta jubilej kljub mnogim težavam in negotovostim, ki so ju spremljale na življenjski poti.

Slavljenka Marjeta se je rodila pred 81-leti v vasi Obrše pri Zlatem polju, v kmečki družini, v kateri se je rodilo 6 otrok. Na hriboviti kmetiji so ji tekla otroška leta, ki jih je zagrenila I. svetovna vojna. Mladost je minila ob delu na kmetiji, na zemlji, ki je vsak dan potrebovala pridne roke.

Slavljenec Janez se je rodil pred 86-leti v vasi Čeplje nad Lukovico, v kmečki družini, v kateri se je ravno tako rodilo 6 otrok. Tudi njegovo mladost je zagrenila vojna in ob kmečkih opravilih na hriboviti zemlji so minevala mladostna leta.

Na hribovitih poteh, ki vežejo vasi in domačije na teh obronkih slikovitega Črnega grabna, sta se srečala tudi Marjeta in Janez. Na njivah, ki se preko ozar izgubljajo v šumeče gozdove, se je stkalc prijateljstvo, tam se je rodila ljubezen, ki ju je 11. maja 1925 leta pripeljala pred matičarja na Brdu pri Lukovici.

V ljubezni in razumevanju se je rodilo 6 otrok, tri dekleta in trije fantje, ki sta jim nudila tisto, kar je dajala kmetija, jih vzgajala in usmerjala v življenju, na poti, ki so sicer vodile v dolino, vendar pa k učenju in delu, k samostojnemu in bogatejšemu življenju, kot sta ga živela sama.

Kaj vse sta na tej skupni poti doživljala, koliko težav, skrbi, trdega dela, trpljenja, zatajevanja, premagovanja in odrekanja, ne bosta nikoli do kraja razkrila, tako kot ne bosta nikoli s pravimi besedami opisala vse ljubezni, vseh lepih in srečnih trenutkov skupnega življenja.

Ob visokem jubileju zakoncev Gostinčar se čestitkam in željam župana pridružujejo tudi bralci in uredništvo Občinskega poročevalca.

Tekmovanje harmonikarjev na Pokljuki:

Zmagovalec Milan Resnik iz Blagovnice

Harmonikar Milan Resnik s pokalom in praktično nagrado

Na 17. tekmovanju godcev na diatonično harmoniko z imenom POZDRAV S PLANIN se je pomerilo več kot 50 harmonikarjev (izmed 100 prijavljenih), ki so zaigrali po dve pesmi. Med njimi je bil tudi MILAN RESNIK iz Blagovice (Poljane 6), ki je prejel kipec partizanskega harmonikarja za najboljše odigrano partizansko pesem. (Nabrusimo kose).

Milan Repnik je mlad fant (roj. 1956), ki ga že od otroških let spremlja glasba, ki je v družini Resnikovih doma, saj harmoniko igra Milanov oče – njegov prvi učitelj, z glasbo pa se ukvarja tudi drugi izmed 3 bratov. Lahko bi rekli, da je samouk, ki je osnovno znanje o notah dobil v JLA, kjer je bil trobentač, prvič pa je že nastopil leta 1980 in kar na prvem tekmovanju osvojil tretje mesto. „Prvič sem se za udeležbo na tekmovanju odločil predvsem zato, ker bi rad spoznal znanje drugih harmonikarjev, ter obenem preveril svoje znanje," pripoveduje Milan, ki je ustvaril že vrsto lastnih skladb – te tudi najraje igra – vadi pa vsak dan najmanj eno uro, obenem pa ima vajo tudi enkrat tedensko ,z ansamblom ODMEV, katerega vodja je. Precej zmag je že za njim, med njimi tudi zmaga na mednarodnem tekmovanju v Italiji, največkrat so poslušalcem všeč njegove lastne skladbe.

Igra na harmoniko delo Rafaela Sitarja iz Komende in pravi, da je tudi ona še kako zaslužna za njegove uspehe. Če je potrebno, igra tudi na bobne, v JLA je bil trobentač, poskuša pa se tudi na bas kitari in še na kaj bi lahko zaigral, če bi bilo ravno potrebno.

Z igranjem na harmoniko bo nadaljeval, saj s svojim igranjem kljub visoki kvaliteti, ki mu iz tekmovanja v tekmovanje prinaša prvo mesto, še ni zadovoljen. Vse svoje moči, pa tudi sredstva vlaga v igranje, v ustvarjanje lastnih skladb, zato upa, da ni tako daleč čas, ko se bo katera izmed njegovih instrumentalnih skladb (napisal jih je že kar precej) pojavila tudi na gramofonski plošči. Mi mu želimo vso srečo!

V.V.

Iz prijavno odjavne službe občine Domžale

Ker se še vedno prepogosto dogaja, da občani iščejo enotno matično številko občana (EMŠO) na Občini posredujemo naslednje pojasnilo:

1. EMŠO ste dobili vsi na domu leta 1980 (manjši obrazci DEMŠO–4)

2. EMŠO imate vpisano na hrbtni strani nove osebne izkaznice, mnogi jo imate tudi že v potnih listih, na vozniških dovoljenjih . . .

3. otroci rojeni od 1.1.1980 pa imajo EMŠO vpisano v rojstnih listih.

Do 31.12.1985 naj bi občani imeli vpišano EMŠO tudi v rojstnih matičnih knjigah, že doslej pa se je EMŠO vpisovala v več različnih evidenc (delavske knjižice, zdravstvene izkaznice, vozniška dovoljenja, potni listi . . .). Vsem občanom, katerim je bila EMŠO določena nepravilno (se ne ujema z datumom rojstva ali s spolom) se jim mora določiti nova do konca tega leta.

Hrbtna stran osebne izkaznice ima rubriko NOVO OSEBNO IME. Zato mladoporočenim ženam, katere najpogosteje spreminjajo priimke pojasnilo, da se jim nov priimek vpiše na hrbtno stran osebne izkaznice in nikakor niso dolžne predložiti novih fotografij in zahtevati novih osebnih izkaznic.

Vsem stanodajalcem, ki prijavljajo osebe na ZAČASNO bivanje pa še naslednje pojasnilo:

– prijave začasnega bivališča lahko traja – eno leto

– v primeru daljšega začasnega prebivanja mora stanodajalec obnoviti prijavo v roku 8 DNI od preteka enoletnega roka. V kolikor to stanodajalec ne uredi se tak občan briše iz razvida začasno prijavljenih oseb. (14. čl. Ur. lista SRS, št. 6/83).

Za Sekretariat za NZ
Erčulj

Ob 60-letnici moravške godbe:

Mladi Moravčani — pridite med godbenike!

V prijaznem družabnem srečanju ob 60-letnici moravške godbe je seveda hitro stekel tudi pogovor o prihodnosti tega godbenega orkestra. O teh načrtih, pa tudi o delu nasploh, so spregovorili godbeniki, člani orkestra sami:

Ivica CERAR, tajnik godbe

V godbi igram že 9 let in sicer klarinet. Od 4 deklet pred leti, ki smo začele hoditi v glasbeno šolo, igram pri godbi le še jaz.

V moravški godbi se dobro razumemo, vsi smo med sabo prijatelji, zato imam najraje koncert godbe na naš način.

Krajani so seveda ponosni, da imajo svojo godbo in zato še z večjim veseljem igram v njej. Enako tudi moji kolegi. Da sem v godbi kot ženska, me nič ne moti, čeprav je za koga to neobičajno. Imam pač rada glasbo.

Andrej VOLKAR, godbenik, trobenta

Glasba mi ogromno pomeni, je veselje, psihična sprostitev. Če počnem kaj drugega vedno razmišljam o službi, problemih v njej, ob glasbi, igranju v godbi pa pozabim na vse. V naši godbi je še nekaj godbenikov, ki to svojo aktivnost doživljajo enako kot jaz. Čeprav to vzame dosti časa, mi seveda ni žal. Začel sem pri Kamniški mladinski godbi, kasneje ko sem doštudiral in živel v Moravčah (1964-1969) pa sem razmišljal o potrebnosti oživitve moravške godbe.

Ljudje, ki so me poznali, so me kasneje povabili v godbo; rad sem prišel in ni mi žal!

Božo STUPICA, godbenik, klarinet

Pri moravški godbi igram že 7 let in reči smem, da igram z velikim veseljem. Žal pa je res, da instrumenti v godbi za mlade niso tako atraktivni, kot so kitara in orglje. Če se mladi že začno učiti, žal hitro popustijo. Možnosti pridobiti večje število mladih, ki bi vzdržali v vadbi in teoriji glasbe, so majhne, saj je navsezadnje tudi moravška dolina majhna. Ampak držimo skupaj in se ne damo. Naš kapelnik Miro Capuder nas „gori drži", saj ni le strokovno zelo usposobljen, temveč tudi dostopen, človeški, je prijatelj, sodelavec. Zato vsi zelo radi ohranjamo moravško godbo in jo bomo tudi v naslednjem sedmem desetletju.

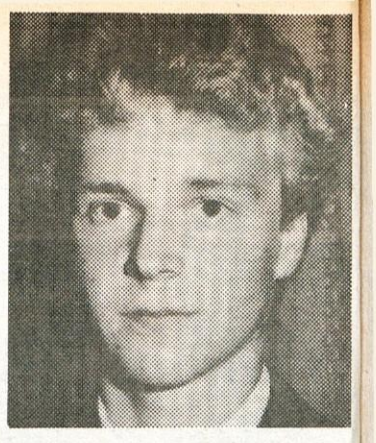

Jure MOČILNIKAR, godbenik, trobenta

Pri godbi sem že 4 leta. Tudi oče igra pri godbi, seveda trobento. Navdušil me je oče, ki me je tudi pripeljal v godbo. Učim se za avtomehanika, v srednji šoli za Bežigradom in mi je igranje v godbi velika sprostitev, hobi in veselje. Ni mi žal, da sem zajadral med godbenike.

Jubilej — 60-letnica pomeni zame prvi zelo velik dogodek. Sicer pa je zelo veselo pri budnicah, praznikih, na novoletnih koncertih.

Moralo bi nas biti več, bili bi bolj samozavestni. Krasno je biti godbenik, čeprav je včasih naporno.

Milan MOČILNIKAR, *predsednik godbe*

Seveda imamo pri godbi precej načrtov, vsaj kar zadeva pomladitev godbe, ki je za prihodnost nujno potrebna. Sicer moramo godbenike včasih dobiti tudi pri drugih ansamblih, zato so novi mladi godbeniki zelo nujno potrebni.

Pa svoje prostore tudi zelo rabimo, saj je ta prostor v Partizanskem domu last vseh, pozimi pa še prava ledenica. Sploh ga ne moremo ogrevati, ker je previsok.

Pomoč ob jubileju so nam pravzaprav nudili vsi, ki smo jih prosili zanjo.

Miro CAPUDER, kapelnik godbe

Manjkajo nam številni godbeniki, zasedba nekaterih bistvenih inštrumentov je bistveni problem godbe. Kadrovsko želimo in moramo okrepiti naše vste. Le 26 članov šteje godba sedaj, kar je premalo (2 godbenika sta v JLA).

V oddelek glasbene šole v Moravčah zato želimo pritegniti čimveč mladih. Prav zato nameravamo že v kratkem pripraviti v šoli koncert godbe s kratkimi predstavitvami inštrumentov. ,Upamo, da se bomo lahko kmalu kadrovsko okrepili z domačimi ljudmi, mladimi.

Aleš CAPUDER, godbenik, trobenta

Hodim v 7. razred osnovne šole; trobento igram že od 9. leta starosti. Všeč mi je, celo na vajah je zanimivo, saj se še učim. H godbi me je seveda pripeljal oče, ki si zelo prizadeva, da damo vse od sebe. Pri igranju nas je že nekaj mladih, rečem pa lahko, da nam starejši zelo pomagajo. Prijatelji smo pravzaprav vsi med sabo, najboljši prijatelj pa je Franc Bizilj, prav tako trobentar. Doma moram kar precej vadit, to zahteva oče, ki je zame celo bolj zahteven kot sicer do drugih. Vendar mislim, da je prav, če je zahteven in strog.

MORAVČE 60 let

60 let Godbe Moravče

Na slavnostnem koncertu se je Godba Moravče predstavila z bogatim programom, ki je razvnel popolnoma zasedeno dvorano Partizanskega doma.

Na svečanem koncertu so podelili Godbi Moravče občinska in druga priznanja, pa tudi godba je podelila nekaj priznanj posameznikom, ki so se v 60-letnem delovanju godbe posebej odlikovali.

Skupni nastop godb po svečani povorki na prireditvenem prostoru v Moravčah (foto V. Repanšek)

V svečani povorki, ki so jo pripravili v nedeljo, 30. junija je ob sedmero godb nastopila množica ekip športnega in drugega družbenega življenja. Na sliki »slavljenec« med povorko.

Priložnosti, kakršna se je lani ponudila moravški godbi, so redke: godbeniki so za stoletnico igrali Johani Detela iz Moravč.

Literarni kotiček

ŠMON UROŠ

poroka bo in se bom pisal
kot krompirček v rožnatem oblaku
plavajoč med ribami na nosu
iz skale

V lase povezan čop
pleše tango
z gumico
rdečo

Sonce se umika
vetru
v morju
val
nas nosi
jutri

* * *

Sprašujem vas o bogu
Odgovora ni
Sprašujem vas o življenju
Odgovora ni
Sprašujem vas o misli
Odgovora ni
Sprašujem vas o ljubezni
Odgovora ni
Kaj sploh znate? ? ? !
Znamo živeti

Prva pesem je lirska pesem zreducirana na nujno potrebne besede, ki kljub tej reduciranosti, oz. prav zaradi nje zaokroženo prezentira izbrano temo, dogodek, košček življenja prelit v besede in odpira vrata negotovi prihodnosti in bralčevi domišljiji. K drugi pesmi komentar ni potreben, ker je v bistvu sama po sebi komentar.

Jure

Obe pesmi sta nedorečeni in neizdelani. Poljubno in površno premešane besede prve pesmi delujejo nevznemirljivo in neresno. Druga pesem je sicer smiselno bolj zaokrožena, vendar Uroš z njo ne pove, kakšne so njegove lastne misli o tako velikih stvareh, kot so življenje, bog in ljubezen. Tudi ni jasno, kaj pomeni konec pesmi: bi se Urošu zdelo življenje brez razmišljanja, brez iskanja odgovorov razumljivo in vsemu navkljub povsem človeško, ali bi morda tako neosveščeno bivanje tudi obsojal.

Mirjam Novak

25 let bralne značke

Pomembno kulturno poslanstvo

V šolskem letu 1984/85 je bilo za ljubitelje knjig, za pridne bralce in za tiste pedagoške delavce, ki s posebno prizadevnostjo vodijo učence k dobri knjigi, pomembno leto, kajti minilo je 25 let bralne značke. Začetnika te največje bralne akcije sta bila pokojni pisatelj Leopold Suhodolčan in profesor Stanko Kotnik. Skupaj sta službovala na osnovni šoli v Prevaljah na Koroškem. Želela sta otrokom na obmejnem področju približati slovensko besedo v vsej njeni zvočni lepoti in vsebinskem bogastvu, učencem vcepiti ponos do materinščine. Iskala sta zanimivo pot do knjige, ki bi bralce potegnila in kontinuirano vodila vsa leta osnovne šole. Tako se je rodila bralna značka in prva je dobila ime po rojaku, klenem pripovedniku, Prežihovem Vorancu – Prežihova bralna značka.

V 25 letih se je število bralnih značk zelo pomnožilo, kajti bralna akcija se je razširila po vsej Sloveniji, v zamejstvu in med otroki naših zdomcev.

Osnovne šole v domžalski občini so se priključile bralni znački z desetletno zamudo, zdaj smo torej zaključili petnajsto leto kontinuirane gojene in vodene bralne kulture. Vsebinsko in po številu značkarjev smo v teh letih skušali ujeti zamujeno. Posebno pozornost posvečamo izboru knjig, pozorni smo na knjižne novosti iz domače in tuje literature, vključujemo pestro paleto književnih zvrsti, od poezije do pravljic in fantazijskih zgodb, pripovedi iz NOB, pa iz sodobnega življenja otrok širom sveta; zadnji dve leti pa smo začeli vključevati v bralni izbor tudi primerne informativne knjige. Izbor knjig je precej širši od obveznega števila prebranih knjig za določeno značko, tako da se bralci lahko po lastni presoji odločijo, kaj bodo brali.

Tudi Zveza prijateljev mladine v občini je utrdila svojo vlogo pri izvedbi bralne značke. S šolami sodeluje preko mentorjev bralnih značk, zna prisluhniti vsem željam, ki so v zvezi s priznanji oziroma nagradami značkarjem, financira vse izdatke, od nabave značk do vstopnic pri gledaliških in filmskih predstavah ter obiske slovenskih umetnikov. V jubilejnem šolskem letu so domažalske šole oziroma učence, ki so osvojili bralno značko, obiskali pisatelji Ivo Zorman, Vitan Mal, Tone Partljič, avtorici Branka Jurca in Breda Smolnikar ter ilustrator Marjan Manček. Veliko prijetnih trenutkov smo preživeli na teh srečanjih, slišali veliko zanimivega, potešena je bila marsikatera radovednost, pogovarjali smo se z avtorji prebranih knjig.

H kulturno nagradnemu vzdušju ob podeljevanju značk so pripomogli tudi sodelavci Kina Domžale. Ze nekaj let v dogovoru s predstavnikom Zveze prijateljev mladine in mentorjem bralne značke organizirajo v šolskem letu po tri različne filmske predstave za tri programe bralnih značk oziroma za tri starostne stopnje bralcev. Pri ogledu dobrega filma so otroci zelo hvaležna publika. Pogovori o filmu pa so najzanesljivejša metoda za filmsko vzgojo. Mladina spoznava filmsko govorico, uči se slediti dogajanju na filmskem platnu, razvija se v kulturne gledalce.

V šolskem letu 1985/86 bodo vsi učitelji in knjižničarji, ki so vključeni v akcijo bralne kulture in iskanja poti do dobre knjige, posvetili pridnim bralcem vso pozornost. Iz leta v leto ugotavljamo, da učenci radi berejo, da se število značkarjev veča. Žal pa se vsa vnema konča v zadnjem razredu osnovne šole, kajti v srednjih šolah bralna značka še ni zaživela kljub uspešnim poizkusom nekaterih šol. Osemletno sistematično delo se pretrga. Želimo, da bi ta oblika vzpodbujanja bralne kulture našla svoje trdno mesto tudi v srednjem usmerjenem izobraževanju.

Ema Novak

»Hit poletja 85« v Mengšu je privabil k hramu Rožice 2000 Mengšanov in okoličanov, ki so navdušeno spremljali poskuse kandidatov — kdo bi najbolje zapel Henčkovo »Polko plešem, valček plešem, tudi rock n'roll«

Hit poletja tudi v Mengšu

V lenobnem avgustovskem dopoldnevu smo sedeli na vrtu hrama Rožice Tone Fornezzi – Tof, Slavko Pišek in sam ter se dogovarjali o nekaterih prireditvah, ki bodo popestrile mengeško življenje. Takoj je padla zamisel, da bi Tof pripeljal svoj Hit poletja tudi v Mengeš. Šla sva pogledat, kje bi bilo primerno mesto. Silvo Šink, glasbenik in tudi gostinec, ki se zaveda, da je treba včasih narediti tudi nekaj več za svoje goste, je bil takoj za to, da se Hit poletja odvija na njegovem dvorišču. Poklical je še Franca Kompareta, duhovnega vodja ansambla bratov Stopar in do javnega snemanja oddaje za val 202 je bil samo še korak . . .

Toda zgodilo se je nekaj nepredvidenega. Namesto dvestotih ljudi je prišlo za hram Rožice skoraj desetkrat toliko gledalcev: namesto petih nastopajočih je bilo kar 24 različnih pevk in pevcev iz vse Slovenije; namesto samega Tofa je prišla še njegova sodelavka Simona Vodopivec, pevka in igralka; radijska ekipa pa je komajda zmogla ozvočenje (premajhnega prostora.

Spored je trajal dobri dve uri, menjavali so se nadebudni talenti s Henčkovo Valček, polka, rok'n'roll, vmes pa so za poživitev pokazali člani ansambla bratov Stopar, koliko so napredovali v zadnjih mesecih. Verjetno ni treba izgubljati besed s tem, da je šlo za prijetno poletno poživitev, za odlično preganjanje poletnega mrtvila, za pametno gostinsko potezo. Prireditev je imela izključno družabni značaj, a vendar sta tako številna udeležba in tudi sorazmerno dobra raven prireditve pokazala, da takšnih Hitov poletja manjka in da je Mengeš še enkrat zadel v polno. Škoda le, da je prireditveni prostor tako majhen in da nekateri niso mogli spremljati prireditve dostojnejše. Prihodnjič bo kaj takega zagotovo v letnem gledališču. Gostincem hrama Rožice pa kljub temu pohvala za dobro organizacijo in predvsem za željo, da so razbili poletno mrtvilo. Vredno posnemanja!

Ivan Sivec

KOVINOPLASTIKA
Trzin, Ljubljanska 25

razpisuje

ŠTIPENDIJO
ZA 2. LETNIK
NARAVOSLOVNE ŠOLE.

Kava bar LEONARDI
Orehek Aleš
Vir, Šaranovičeva 18

iščemo

ŽENSKO ZA ČIŠČENJE
LOKALA V JUTRANJIH URAH.

Vse informacije v lokalu!

VABILO

Krajevna skupnost Toma Brejca Vir in Občinska matična knjižnica in čitalnica Domžale vas vabita na predstavitev ZBORNIKA KRAJEVNE SKUPNOSTI TOMA BREJCA VIR in pogovor z avtorico tov. MARIJO IVKOVIČ–CVETKO, ki bo **v sredo, 18. septembra 1985 ob 17. uri,** *v prostorih Delavskega doma Vir. Na predstavitev smo organizatorji povabili tudi nekatere pomembne predvojne organizatorje delavskega gibanja, ki so delovali in bili kakorkoli povezani s krajem in tovarnami na tem področju.*

Vabljeni na živo uro zgodovine!

Spominska plošča na Zoranini rojstni hiši v Mengšu.

Ob 50-letnici smrti pesnice Franje Trojanšek (Dekleva) — Zorane

„Molila sem vas, gorki ideali
in k vam peljala me je varna pot,
a sredi pota duša je spoznala,
da mrzli mamon se proslavlja tod."

„V vsaki literaturi je samo nekaj vrhov, vsi drugi pa smo del te piramide, ki držimo vrhove," mi je pred kratkim dejal Igor Torkar, ko sva bila skupaj na literarnem večeru v Titovem Velenju. Misel se zdi izredno uporabljiva tudi za Franjo Trojanšek – Zorano, Mengšanko, ki sicer kot pesnica ne spada v vrhove našega literarnega snovanja, a vendarle je tudi sama primaknila kamenček k skupnemu mozaiku, k skupni slovenski piramidi. Zoranino delo, predvsem pa dolgo časa neodkrito literarno dediščino, je podrobneje obdelal v II. delu Mengeškega zbornika že prof. Ivan Vidali, tokrat bi rad – podobno kot v prejšnji številki Občinskega poročevalca ob Trdinovih obletnicah – le spomnil, da je preteklo že pol stoletja od Zoranine smrti, nekatere njene pesmi pa še vedno vznemirjajo rahločutnega bralca . . .

V 128-tem zvezku Kulturnih in naravnih spomenikov Slovenije iz Zbirke vodnikov lahko na ,16. strani preberemo Vidalijevo opozorilo: „Naslednja hiša je Kebrova. Takoj se bomo ustavili ob plošči, ki nam razodeva, da je to rojstni dom pesnice Franje Trojanšek, poročene Dekleva – Zorane. Njeno pesništvo, objavljeno in v zapuščini, jo kaže kot tenkočutno pesnico, ki pa se ni razvila v pomembnejšo pesniško osebnost. V njen prijateljski krog, ki jo je obiskoval v Mengšu, štejemo pesnico Vido Jerajevo, pesnika Antona Medveda in Josipa Murna - Aleksandrova. Njene objavljene pesmi so Marjetica, Vaška idila, Ne čakaj srčeca, dekle . . . Nekatere, med njimi njene najboljše, so ostale v rokopisu, deloma pa so objavljene v Mengeškem zborniku. V Zoranini rojstni hiši je dolgo let delovalo Bralno društvo, ki ga je ustanovil Anton Koblar leta 1887."

Ti strnjeni podatki po svoje odstirajo pogled na mengeško pesnico. Vsekakor je pomembno, da je imela Zorana stalne stike z nekaterimi pesniškimi vrhovi svojega časa (rojena je bila 1867. leta, umrla je 1935. leta, torej pred petdesetimi leti), večina boljših pesmi je ostala neobjavljena, Mengeš pa je bil tudi v njenem času, verjetno tudi po njeni zaslugi vsaj kulturna postaja pod Gobavico, če ne celo kaj več.

Prof. Ivan Vidali, ki je rešil pred 30-timi leti Zoranino literarno zapuščino pred propadom in pozabo, omenja, da je znanih okoli 360 Zoraninih pesmi. Seveda ne gre ocenjevati pesnico po količini, a vendarle tudi ta podatek po svoje priča, da je bila Zorana prava pesnica, da se je izpovedovala iz srca in da je torej živela za svoj literarni svet. Iz biografije je morda pomemben tudi ta podatek, da je Zorana zelo zgodaj oglušela in da je zatorej po svoje spremljala vso zunanjost, posebno slišno, sistematsko pa je dograjevala svoj notranji svet.

Največ Zoraninih pesmi je lirskih, v katerih najdemo v začetku precej optimističnih razpoloženj, z leti pa se vedno bolj vdaja melanholiji, ,vdanosti v usodo, trpkosti življenjskih bičev. Zanimive so njene ljubezenske pesmi, ki so polne prisrčnih in značilno ženskih ponosnih tresljajev. Napisala je tudi nekaj pripovednih pesmi, kjer so v ospredju motivi nezveste ljubezni. Nekaj pripovednih pesmi pa se dotika tudi socialne problematike, vendar do družbe svojega časa ni pretirano kritična. Bolj jo vznemirja brezsrčnost, brezčutnost, skopuštvo in oderuštvo, sla po bogastvu in denarju (zato: mrzli mamon!).

Poznavalci pravijo, da v obsežnem Zoraninem delu manjka predvsem modernejšega pesniškega izraza in globje prizadetosti. Zorana se naslanja predvsem na naravo, izredno blizu so ji rože, tudi njeno čustvovanje je vedno povezano predvsem z rastlinjem. Prevelikokrat se je izgubila v povprečnosti, enoličnosti in nedognanosti pesniškega izraza, zato bi jo lahko uvrstili ob bok pesniškim poizkusom Stritarja in ljudski blagozvočnosti Gregorčiča.

Izmed literarnih sodelavk je bila Zorani najbližja Vida Jeraj, sorodnica po materini strani, njuni materi sta bili namreč – sestri!

Nekaj let je drugovala tudi s Kamničanom, pesnikom in dramatikom Antonom Medvedom, v njihovi hiši pa se je večkrat ustavil tudi eden izmed vrhov slovenske četverice moderne – Josip Murn – Aleksandrov. O njej je prijateljem dejal, da je: „Frajla iz Mengša . . . Gospodična s črno kito . . . Izborna, a gluha deklica . . ." Ohranjene so tudi pesmi, ki so jih podarjevali drug drugemu. Ivan Zika poroča v Megeškem zborniku tudi o Zoranini prozi, ki je izhajala v Slovenski gospodinji, predvsem pa dva daljša podlistka v Domovini.

Da Zorana vendarle ni bila nepomembna, priča tudi zapis v Slovenskem narodu: „V novejšem času se je javila Zorana, ki je za Vido in Kristino nedvomno najboljša pesnikinja. Odlikuje jo pred vsem bogat dar invencije. Obdelava najrazličnejše snovi lahko, spretno in uspešno . . . Nje jezik je bogat in izbran, nje dikcija vznesena . . ."

Morda pa Franja Trojanšek (Dekleva) – Zorana pol stoletja po svoji smrti vendarle še ni popolnoma pozabljena. V Mengšu imamo sicer po njej imenovano ulico, na hiši je spominska plošča, mogoče pa njeno delo zasluži – vsaj ob obletnici – tudi kaj več . . .

Ivan Sivec

VABILO NA FILMSKI TEČAJ

Občane, ki posedujete amaterske filmske kamere, nimate pa potrebnega znanja in izkušenj, dalje, vse tiste, ki bi svoj prosti čas radi posvetili privlačni ustvarjalni dejavnosti in zlasti ljubitelje filma VABIMO **v filmski tečaj, ki ga bo v mesecu oktobru letos organiziral Foto – kino klub „Mavrica" v Radomljah.**

Prijavnice za tečaj pošljite na naslov: Foto – kino klub Mavrica Radomlje, 61235 Radomlje.

Podrobnejše informacije o kraju, začetku tečaja, itd., bomo prijavljencem poslali po pošti.

Predstavljamo vam Plinarno Trzin:

Mnogo predvidenih — malo priključenih

Plinarniška dejavnost v Trzinu se je pričela iz butanske postaje (začasne plinske postaje) ter so se nanjo priključevale posamezne stanovanjske enote. Tako se je tudi izdelal v okviru ustreznih institucij občine Domžale investicijski program in projekti za fazno izgradnjo PLINARNE TRZIN na osnovi predvidene dinamike gradnje stanovanjskih enot. Prav tako se je pripravil predlog Samoupravnega sporazuma o izgradnji plinarne in v okviru njega so se podpisniki ((S SO Domžale, SKIS Domžale, Stanovanjska skupnost Domžale, DS Trzin, SGP Gorica INA Plin Kozina) dogovorili o svojih obveznostih in pravicah ter določili INA PLIN KOZINA za investitorja te investicije.

Po takrat predvideni dinamiki gradnje stanovanjskih enot, bi bilo z zgrajenih in priključenih na Plinarno Trzin do konca leta 1981 skupaj 528 porabnikov. Dejansko pa je do konca leta 1984 bilo vseh možnih priključkov za 261 stanovanjskih enot, od katerih pa uporablja plin 192 enot ter trije večji odjemalci (VVZ, trgovina, obrt).

Manj kot polovica planiranih uporabnikov

To pa pomeni, da je dosedaj zgrajenih oz. uporablja plin manj kot polovica planiranih porabnikov, za druge pa se dinamika gradnje ne more z gotovostjo časovno predvideti. Ne glede na to, da je bila zgrajena plinarniška kapaciteta, razen rezervoarskega prostora, za končni kapaciteto in mora obratovati ne glede na število priključkov in neodvisno od količine porabe plina. Da bi bilo poslovanje plinarne pozitivno je zaželjeno in tudi potrebno, da se povsod, kjer je to mogoče, priključi na plinovodni sistem nove objekte, naj si bo stanovanjske, obrtne oz. proizvodne in druge ter uporablja plin kot osnovni energetski vir. Zato je tudi potrebno povečati rezervoarski prostor za plin v plinarni, kar bo terjalo nova sredstva.

Pol prispevala Ina Plin – Kozina in SGP Gorica

V Plinarno Trzin in plinovode je bilo vloženih v letu 1980 po takratnih cenah 16 milijonov din – od tega je odpadlo 40 % na plinovodno omrežje. Skoraj polovica investicijske vrednosti se je pokrila iz prispevkov priključenih enot, drugo polovico pa sta na račun prispevkov za bodoče priključke angažirala (sedanje stanje v neobrestovanih zneskih) SGP Gorica 5,8 milijonov ter Ina Plin Kozina 3 milijone din, na razpolago pa je še 1,2 milijona din od individualnih prispevkov za priključke.

Poslovanje plinarne že od začetka poslovanja prinaša izgubo in ne pokriva v zadnjem času niti polovico stroškov, predvsem zaradi bistvene kasnitve gradnje predvidenih novih koristnikov, kot tudi zaradi zniževanja porabe plina obstoječih koristnikov na račun uvajanja trdih goriv, kar pa močno poslabšuje ekološko čistost okolja. V času od leta 1981 do 1984 se je poraba plina iz plinarne zmanjšala za tretjino, nabavna cena plina je skoraj štirikrat večja, prodajna cena pa triinpolkrat večja, izguba vključno z amortizacijo pa je v letu 1984 presegla šest in pol milijona din.

Vse od začetka uporabe plina preko omrežja v Trzinu je v Sloveniji in Jugoslaviji velikokrat primanjkovalo naftnega plina za široko porabo, pa tudi za industrijo. V politiki oskrbe potrošnikov s TNP, ima poleg nekaterih drugih potrošnikov Plinarna Trzin prednost, tako da dosedaj še nikoli niso ostali potrošniki plina iz omrežja nepreskrbljeni, razen v primeru okvar na delu plinovoda in lahko računamo, da bo tako tudi v prihodnje.

VD Direktor:
Radivoj ŠKRLJ

15. srečanje rezervnih vojaških starešin Jugoslavije v Sarajevu

Bratstvo in enotnost 85

Na 15. srečanju rezervnih vojaških starešin Jugoslavije je našo občino kot delegat zastopal član stalne sestave TO Dominik Grmek.

Omenjeno srečanje so letos priredili od 1. do 4. julija v Bosni in Hercegovini, točneje v eni od sarajevskih občin Novigrad. Iz vse Jugoslavije se ga je udeležilo več tisoč rezervnih vojaskih starešin, med njimi iz naše republike okrog 100.

Za predstavnike vsake republike je bil pripravljen poseben protokol in ogledi mnogih znamenitosti. Naša delegacija na srečanju si je med drugim ogledala Vazduhoplovni tehnički šolski center Rajlovac, kar je bilo posebno doživetje za vsakega starešino, ogledali so si Vazduhoplovni zavod ORAO, proizvodnjo motorjev FAMOS, Šolski center vojaških šol v Sarajevu, za konec pa so vsem udeležencem srečanja pripravili veliko skupno manifestacijo na Igmanu na dan borca – 4. julija in sicer v neposredni bližini, koder je prišlo v vojnem času do znamenitega igmanskega zimskega marša in koder stoje tudi številni olimpijski objekti, ki so si jih udeleženci seveda prav tako ogledali.

Prav gotovo je eden od „velikih rezultatov" tovariškega srečanja „Bratstvo in enotnost 85" tudi v velikem številu navezanih osebnih stikov, izmenjanih izkušnjah in načinih in metodah strokovnega dela. Pripravili so namreč srečanje v eni od krajevnih skupnosti, kjer so jih seznanili z nekaterimi zanimivimi specifičnimi načini delovanja TO v BiH. Tov. Grmek ocenjuje te metode kot zelo zanimive, saj so nekatere stvari dokaj poenostavljene, kar pa je pri delu in organiziranosti vsekakor v korist. Do takšne izmenjave izkušenj bo prihajalo tudi v prihodnje, saj bodo srečanja bratstva in enotnosti ohranili.

Titovo Velenje se je pripravilo na naš prihod

Kot smo že poročali je bilo v Domžalah in Kamniku 8. junija tekmovanje kovinarjev Ljubljanske regije, ki je po pravilih tekmovanja izbirno za republiško srečanje, ki je bilo letos v mestu ob Paki to je v Titovem Velenju. Glede na rezultate dosežene v predtekmovanju je naša ekipa sodelovala z osemnajstimi tekmovalci ter petimi člani komisij. Tekmovalci, kot člani komisij so bili iz večine Ljubljanske regije to je iz Domžal, Kamnika, Vrhnike, Grosuplja, Ribnice in Litije.

V Titovo Velenje smo odšli v sredo 26. junija, kjer so nas domačini lepo sprejeli na vsakem koraku. Naslednji dan je bilo vzdušje na višku, saj so se tekmovalci vneto pripravljali na teoretični del tekmovanja pa tudi treme ni manjkalo. Skupaj smo blažili občutke pred pričetkom, saj je vendar to tekmovanje v strokovnem, samoupravnem ter kulturnem smislu srečanja kovinarjev, ki ima namen vrednotiti odnos do dela, vzpodbujati produktivnost, ekonomičnost, kakovost dela ter utrjevati sistem socialističnega samoupravljanja.

Te misli so izhajale tudi iz govora predsednika organizacijeskega odbora Memoriala F. Leskoška – Luke tov. Kramer Ivana predsednika ROS delavcev kovinske in elektro industrije Slovenije, ki je dejal: „Delovna srečanja kovinarjev danes postajajo sestavni del celotnih naporov naše družbe za uresničitev ciljev in nalog, ki smo si jih zastavili kot obveza, da k programu stabilizacije našega gospodarstva prispevamo svoj in skupen delež."

Kulturni program na otvoritvi je popestril mešani pevski zbor „Gorenje" T. Velenje.

Pod geslom **Želimo vam, da se imate lepo** so velenjski kulturni in drugi delavci resnično storili vse, da bi bivanje bilo čim bolj prijetno kar v celoti lahko razberemo iz izziva v biltenu kovinar št. 3., ki se glasi:

Vi kovinarji ste krivi, da bo vse do 24. ure odprtih osem gostinskih lokalov. Nekateri pravijo, da se to v Titovem Velenju še ni zgodilo. Pa ne le-to, zgodilo se bo nekaj prijetnih kulturnih dogodkov. Poglejte v kulturni dom, pojavite se na ulicah, posedite v parkih in vrtovih, oglejte si filmsko predstavo o razvoju Titovega Velenja . . .

Vse to zaradi vas in skoraj izključno za vas. Omenjene besede ne bi omenjali, če ne bi v njih bila prisotna originalnost, preprostost in vljudnost, na katero smo v odmorih med seboj že pozabili v marsikaterem kraju.

Rezultati na tekmovanju so bili pričakovani glede na pomlajeno ekipo, ki ni mogla glede na izkušnje posegati prav po vrhu. Seveda pa je treba poudariti, da že sodelovanje na tako pomembnem tekmovanju pomeni priznanje, da si med boljšimi boljši, kar dokazujejo majhne razlike v rezultatih.

Vidnejše rezultate so dosegli:

– konstrukcijski ključavničar iz Titana, Franc HRIBERNIK 3. mesto

– kovinostrugar pri Capuder Domžale, Marko ROGELJ 9. mesto

– plamenski varilec iz Titana, Jože ROMŠAK 8. mesto

– avtomehanik OTTO iz Papirnice Količevo, Marjan KVEDER 9. mesto.

Ostali tekmovalci so dosegli v večini soliden rezultat, ki jih je uvrstil v prvo polovico tekmovalcev.

Čeprav z biro boljših uvrstitev nismo povsem zadovoljni, pa nas navdaja optimizem tekmovalcev, ki so bili zadovoljni s sodelovanjem na tekmovanju, ki vnaša delovno tekmovalni duh, da bo prihodnjič, če se le bodo uvrstili v tekmovalno ekipo, rezultati boljši.

Blagšič

Mladi kovinarji naše in kamnniške občine po tekmovanju.

Prijetno s koristnim

Društvo prijateljev mladine iz Doba je svoj program dela v letošnjih počitnicah obogatilo z novo dejavnostjo in sicer je organiziralo 14-dnevno preživljanje počitnic za vse otroke OŠ Martin Koželj, ki so to želeli.

Dijakinje usmerjenega izobraževanja oz. študentki Pedagoške akademije Irena Merkužič, Olga Pavlič, Breda Rems in Dragi Jeretina so s približno 60 učenci vseh razredov preživljali prijetne dopoldneve na krajših sprehodih, obiskih bazena, ob družabnih igrah v razredih, športnih igrah v telovadnici in na tak način prispevale k organiziranemu preživljanju počitnic, česar so bili še posebno veseli nekateri zaposleni starši. S svojimi „učenci" so bile tovarišice zelo zadovoljne le časa je bilo po njihovem mnenju še za pestrejši program dejavnosti premalo, pa tudi vreme jim v 14 dneh ni bilo preveč naklonjeno. Poglejmo, kaj so rekli udeleženci:

TONE OMAHNA:

Oči in mamica sta v službi, zato prihajam vsak dan. Všeč mi je, le na bazen bi šli lahko večkrat, pa nam nagaja vreme. Sicer pa bom preostale počitnice preživel s staro mamo, mamica pa obljublja tudi presenečenje v obliki počitnic na morju.

DARKO VOGRINEC:

V tretji razred grem jeseni. Rad prihajam, saj staršev ni doma. Najraje sem v telovadnici, saj je tudi sicer telesna vzgoja moj najljubši predmet. Del počitnic bom preživel tudi na morju.

ANKA NOVAK:

Počitnice bom preživela kar doma, zato z bratom rada prihajava dopoldne v „varstvo", sicer smo največ s staro mamo, ko so starši v službi. Tu mi ugaja, le več časa bi lahko trajalo in kakšna urica naj bi se našla tudi za resnejše stvari npr. ponavljanje snovi od pouka.

V. V.

,,Komisija za delovna razmerja
DOMA UPOKOJENCEV DOMŽALE

objavlja
prosta dela in naloge:

1. 3 BOLNIŠKE STREŽNICE
za nedoločen čas
Pogoji:
– dokončana osnovna šola
– 2-mesečno poskusno delo

2. 2 DELAVKI V KUHINJI
za nedoločen čas
Pogoji:
– dokončana osnovna šola
– 2-mesečno poskusno delo.

Kandidati naj pošljejo ponudbe z opisom dosedanjega dela in dokazili o izpolnjevanju pogojev v 15 dneh na naslov: DOM UPOKOJENCEV DOMŽALE, Komisija za delovna razmerja, 61230 Domžale, Cesta talcev 7. Kandidate bomo obvestili o izbiri v 10 dneh po odločitvi, najkasneje pa v 30 dneh po preteku roka objave."

AMD
FAM - LUKOVICA

Z motorji pri vojakih

Lukovški motokrosisti (Miran Juvan, Simon Avbelj, Aleksander Sušnik, Janez Juhant, Jože Cerar in Andrej Mlakar) so prikazali svoje spretnosti na jeklenih konjičkih vojakom enote Franca Tomažiča iz kasarne Borisa Kidriča na njihovem poligonu ob Savi. Mladi fantje so s prikazom veščin z motorjem na travnatem terenu poleg popularizacije lepega, a dokaj napornega moto-športa želeli opozoriti tudi na prednosti, ki jih ima izurjen motorist v sistemu splošnega ljudskega odpora. Vojaki so si z zanimanjem ogledali tudi filme z motokrosističnih dirk in poslušali krajše predavanje o zanimivosti in prednosti ter tehniki vožnje v naravnem okolju, kjer ni cest.

Eshibicijski in poučni prikaz vožnje si je ogledal tudi sekretar Sekretariata za SLO občine Domžale tov. Lado Goričan, kar bo nedvomno vzpodbudilo spoštovanje in dalo večji pomen motorjem v krepitvi splošnega ljudskega odpora v obrambne namene.

S. Benkovič

1. srečanje folklornih skupin naše občine v Mengšu

Ljudsko izročilo je danes še vedno živo

Tik pred dopusti in počitnicami se je v Mengšu odvijalo prvo srečanje domžalskih folklornih skupin. Udeležilo se ga je pet skupin, ki so se predstavile mengeškemu občinstvu. Prireditev sta pripravila Zveza kulturnih organizacij Domžale in Delavsko prosvetno društvo iz Mengša, za dodatno poživitev pa je nastopil tudi ansambel bratov Stopar iz Loke pri Mengšu.

V uvodu je folklorna strokovnjakinja in vodja mengeške odrasle folklorne skupine Breda Kruzweil povedala, da smo Slovenci sicer predvsem pevci, že pri Valvazorju pa zasledimo, da imamo Gorenjci veliko plesov v letu, „da jim noge prav malo mirujejo" in „da jim celo zima ne more pogasiti plesne gorečnosti". Ples je bil vsekakor vedno človekov spremljevalec, posebno ob najvažnejših življenjskih mejnikih. Breda Kurzweil je tudi poudarila, da je nastop namenjen tudi temu, da bi ponovno vzpodbudili zanimanje za vrednote ljudskega izročila, čeprav je delo pri folklornih skupinah trdo, hkrati pa je potrebno tudi veliko odrekanja in samopremagovanja, a vendar je lepo . . .

Najprej se je predstavila otroška skupina Osnovne šole Matija Blejc – Matevž iz Mengša z otroškimi igricami, zbadljivkami, preštevankami in uspavanko. Prisrčno in izredno domiselno!

Z domžalske Osnovne šole Šlandrove brigade se je folklorna skupina predstavila s spletom gorenjskih štajerišev. Čeprav se skupina ubada s težavami glede oblek, so takoj navdušili občinstvo s svojo neposrednostjo in živahnostjo.

Vmes je dvakrat nastopil ansambel bratov Stopar iz Loke pri Mengšu, v tem primeru neposredno po zmagi na javni radijski oddaji. Narodna Na Viču – nekakšen zaščitni znak ansambla – in Lipičnikova Postoj za hip sta naleteli na lep odmev pri občinstu, z navdušenim aplavzom pa je občinstvo še posebej pozdravilo tudi zmago iz Zreč.

Kot tretja folklorna skupina je nastopila ,folklorna skupina DKD Svobode iz Mengša in sicer s štajerskimi plesi iz Slovenskih goric, na Dravskem in Ptujskem polju in v Halozah. Ker je tamkaj tudi pesem še vedno sestavni del njihovega življenja – zapeti znajo še danes tudi štiriglasno – so bili tako plesi kot pesem posebno doživetje. Nasploh se je mengeška folklorna skupina razvila pod dobrim vodstvom v vrhunsko skupino v širšem merilu.

Nato je nastopila folklorna skupina Osnovne šole Martin Koželj iz Doba in sicer z belokranjskimi plesi. Čeprav gre za najpreprostejše plesne korake, je bilo tudi to plesno izročilo Bele krajine podano s pretanjenim občutkom za ples in ritmiko, tako da je šlo spet za enkratno predstavitev.

Zatem je nastopila folklorna skupina Osnovne šole Matija Blejc – Matevž iz Mengša, torej „srednja" skupina, ki se je predstavila z igrami, pesmimi in plesi iz Mengša in okolice. S tem programom se je skupina že predstavila v domači občini, pa tudi na srečanju folklornih skupin Gorenjske in na republiškem srečanju otroških folklornih skupin. Z odličnim programom je seveda navdušila tako ljubitelje kot poznavalce.

Ob koncu je še enkrat nastopila folklorna skupina Svobode, tokrat s plesom s svatbeno pogačo in s plesom z majolko, z dvema sicer standardnima plesoma, ki pa izražata vso značilnost gorenjskih plesov, od šegavosti do prešernosti, v izvedbi mengeške folklorne skupine pa sta tako brezhibna, da lahko izvrstnim plesalcem samo navdušeno zaploskaš in sam ne veš, kdaj postaneš del njih.

Ob koncu 1. srečanja folklornih skupin naše občine je tov. Štefanec v imenu Zveze kulturnih organizacij podelil predstavnikom in vodjem folklornih skupin posebna priznanja za spomin na srečanje in v vzpodbudo k nadaljnjemu delu. Prejeli so jih za dobsko skupino Sonja Jarc, za skupino z osnovne šole Šlandrove brigade Stanka Jaklič, za mengeške skupine pa Štefka Mlakar in Breda Kurzweil.

Ob kratkem pogovoru s slednjo sem izvedel, da je šlo na 1. srečanju za pretežni potencial s tega področja, da so torej nastopili najboljši in tisti, ki trenutno imajo kaj pokazati občinstvu, da v naši občini deluje še nekaj skupin, ki bodo kmalu nastopile tudi na druga odra in da bo verjetno postalo srečanje tradicionalno, seveda vsakič v drugi dvorani. Pohvaliti je treba tudi mengeško občinstvo, ki je z velikim navdušenjem spremljalo srečanje, saj je tako rekoč ves čas skandiralo in ničkolikokrat vmes navdušeno zaploskalo. Škoda, da dvorana ni bila nabito polna. Prihodnjič bo zagotovo še bolje. Seveda pa gre glavno priznanje vsem mentorjem, ki skrbijo, da je ljudsko izročilo v naši občini še vedno tako živo.

Prireditev je povezoval mengeški neutrudni Svobodaš Jože Gogala.

Ob izhodu je rekla neka stara mamca s solzami v očeh: „Ali ni bil lep večer!" Hčerka pa ji je navdušeno prikimala . . .

Ivan Sivec

Udeleženci srečanja gorskih reševalcev v SSSR. Janez Kosec četrti z leve.

Naši občani — gorski reševalci

Julija sva na povabilo Gorske reševalne službe iz SSSR odpotovala v območje centralnega Kavkaza dva slovenska gorska reševalca in sicer Načelnik Gorske reševalne postaje – CENE GRILJC iz Kamnika in inštruktor Gorske reševalne službe – JANEZ KOSEC iz Mengša. Prav je, da poleg vtisov o bivanju v SSSR, spregovorim tudi nekaj besed o delu in organizaciji Gorske reševalne službe (GRS) pri nas, saj je v delo GRS postaje Kamnik vključeno tudi večje število občanov naše občine.

Organizacija GRS v Sloveniji:

GRS, ki deluje v sklopu Planinske zveze Slovenije, je leta 1982 praznovala jubilejno 70 letnico delovanja. Kot prva je bila leta 1912 ustanovljena reševalna postaja v Kranjski gori. Potrebe po organiziranem reševanju v gorah so se kazale tudi na drugih gorskih področjih in tako je bila leta 1922 za območje Kamniških in Savinjskih Alp ustanovljena druga GRS postaja v Sloveniji – postaja Kamnik.

Danes deluje v Sloveniji 16 postaj GRS, ki pokrivajo celotno območje Slovenije, s približno 500 člani in pripravniki. Načelniki posameznih postaj so člani – delegati Komisije za GRS, ki skrbijo za organizacijsko in tehnično povezavo celotne GRS v Sloveniji. Zaradi široke razvejavnosti te dejavnosti deluje v sklopu Komisije še 5 specializiranih podkomisij in sicer:

- podkomisija za letalsko reševanje
- zdravniška podkomisija
- podkomisija za opremo
- podkomisija za vzgojo in tehniko reševanja
- podkomisija za plazove z odsekoma minerjev snežnih plazov in odsekom lavinskih psov.

Naša GRS je članica IKAR – mednarodne komisije za gorsko reševanje, že od same ustanovitve (1955). To pomeni, da je tehnika reševanja, reševalna oprema in nudenje prve pomoči v vseh deželah članicah IKAR poenotena.

Pri nas je reševanje brezplačno. V večini alpskih držav pa je potrebno reševanje plačati, kajti število nesreč je veliko, stroški pa so pri tem ogromni. Reševalne službe imajo reševalce v rednem delovnem razmerju in delajo profesionalno.

V naši GRS ni poklicnih reševalcev, se pravi, da to delo opravljamo gorski reševalci prostovoljno ne glede na čas, vreme, nevarnost . . . Ravno zato pa se srečujemo s precejšnjimi finančnimi težavami, kajti oprema, ki je potrebna za reševanje v gorah je zelo draga, viri finančnih sredstev, ki jih pridobimo so občinske in republiške dotacije, katere čestokrat ne pokrivajo vseh potreb GRS.

Aktivnosti GRS:

GRS je javna služba, ki tesno sodeluje z ostalimi družbenimi dejavniki kot so: Ljudska Milica, RZNS, JNA, CZ, številne občinske skupščine. Njena vsestranska dejavnost je pomemben faktor naše družbene samozaščite in splošne ljudske obrambe.

Poleg najzahtevnejših nalog, kot so iskanje pogrešanih in reševanje ponesrečenih v gorah, katere GRS uspešno izvaja zaradi tehnične izurjenosti in akcijske sposobnosti požrtvovalnih reševalcev, je vzgojno preventivna dejavnost njena druga najpomembnejša naloga. To je: prirejanje seminarjev, obveščanje javnosti o razmerah v gorah, vzdrževanje varnosti na organiziranih smučiščih, spremljanje množičnih pohodov, izletov . . .

Predstavitev gorskih reševalcev postaje Kamnik:

Postajo GRS Kamnik sestavljamo starejši člani in mlajši člani, od katerih nekateri še vedno predstavljajo vrh slovenskega in s tem jugoslovanskega alpinizma. Tako so se člani postaje Kamnik udeležili vseh himalajskih odprav od l. 1965 dalje (Škarja, Šimenc, Humar, Pollak, Klemenc, Kregar, Berčič, Podbevšek) in dosegli vrhunske dosežke v alpinizmu v gorovju Evrope in drugje.

Postaja šteje danes 38 članov in 2 pripravnika, od tega je 13 občanov naše občine. Načelnik postaje je Cene Griljc, ki je obenem tudi član Komisije GRS. Postaja ima 3 inštruktorje (Kosec, Trobevšek, Šikonja), 2 zdravnika (Malešič, Veselko), 3 minerje snežnih plazov (Mulej, Habjan, Belšak), 2 vodnika lavinskih psov (Habjan, Ravnikar) in letalce reševalce (Bauman, Trobevšek). Člani postaje delujemo v sledečih podkomisijah:

- za plazove (Mulej Franc)
- za vzgojo in tehniko reševanja ter republiška izpitna Komisija (Kosec Janez)
- za opremo (Brlec Franc)
- zdravniška podkomisija ter zdr. izpitna komisija (Malešič Franc).

Naši občani – gorski reševalci v postaji GRS Kamnik:

Ažman Janez, Klemenc Stane, Kosec Janez, Mulej Franc, Šimenc Pavle, Škarja Tone, Šuštaršič Janez, Šuštaršič Miro, Štebe Miro, Veselko Matjaž, Volkar Janez, Urankar Franc ter pripravnik Slokan Janez.

Srečanje je potekalo od 12. do 19. julija v območju centralnega Kavkaza. Udeležili smo se ga predstavniki GRS Poljske, SSSR in Jugoslavije. Našo delegacijo sva zastopala Cene Griljc in Janez Kosec. Namen srečanja je bila seznanitev z organizacijo Gorske reševalne službe v SSSR ter izmenjava izkušenj z reševanjem v domačih gorah. Seznanili smo se tudi z vzgojo alpinistov v alpinističnih taborih, kakor tudi z delovanjem Gorskih reševalnih centrov. Po vrnitvi v Moskvo smo se udeležili tudi sprejema pri vsezveznem Sovjetu športnih in dobrovoljnih organizacij, kjer sva sovjetske gorske resevalce povabila na bližnje praznovanje naše 75-letnice GRS.

Iz Ljubljane sva odpotovala z vlakom in se do Moskve vozila 53 ur. Na postaji so naju pričakali predstavniki sovjetske GRS in prevajalec.V hotelu „Družba" (ki pomeni prijateljstvo) so naju namestili in nama pripravili prijeten sprejem. Naslednjega dne smo po dveurnem letu z letalom prispeli do 1300 km oddaljenih Mineralnih vod, od koder smo nadaljevali pot z avtobusom po dolini Baksan do podnožja Elbrusa in nato v bližnji alpinistični tabor Shelda, kjer smo se utaborili. Obiskala sva 8 alpinističnih taborov in 2 reševalna centra. Reševalni center pokriva večje število alpinističnih taborov oz. v akcijskem smislu območje vrhov reševalnega centra. Reševalni center je reševalna postaja z vso potrebno reševalno in sanitetno opremo. V primeru akcije vodja reševalnega centra organizira akcijo, v katero vključi vse gorske reševalce, inštruktorje in ostale sposobne alpiniste, ki so v bližnjih taborih na voljo. Reševalci se razdele v skupine in vsaka skupina opravi del reševanja – skupine za spust in skupine za transport. Tako je reševanje zaradi dolgih dostopov do stene hitrejši.

Na podnožjih Kavkaza, Tjenšana in Pamirja imajo organizirane takoimenovane alpinistične tabore, preko katerih poteka vsa alpinistična vzgoja. Vanje prihajajo skupine pripravnikov ali alpinistov (starejših od 17 let) iz celotnega ozemlja SZ. Usposabljanje skupine traja po 20 dni. Učni program in praktično delo na terenu vodijo inštruktorji alpinizma. Usposobljenost alpinistov se odraža v več razrednih stopnjah od pripravnikov do inštruktorjev alpinizma in še naprej do mojstrov športa – kot najvišjega naziva v alpinizmu v SZ. Organizacija v taborih je popolna, nikjer ni točilnih miz z alkoholom, predvsem vladata red in disciplina.

Te alpinistične tabore finansira država. Reševanje v SSSR je brezplačno, reševalci pa v večini neprofesionalci. Na celotnem ozemlju SSSR imajo 104 poklicne reševalce, ki za svoje delo prejemajo plačilo. To so predvsem vodilne strukture njihove GRS in načelniki reševalnih centrov.

Načelnik reševalnega centra ima tudi pravico „ZAPRETI GORO", če smatra, da je zaradi vremena ali drugih vzrokov vzpon na goro prenevaren. Nikogar ni, ki takšnih odločitev ne bi spoštoval.

Alpinizem v SSSR je zelo razvit, saj se sovjetski alpinisti lahko pohvalijo z nekaterimi velikimi uspehi doma in v tujini. Reševalci uporabljajo svojo doma izdelano opremo, ki sicer zaostaja po kvaliteti naše (zahodne), vendar služi svojemu namenu in so z njo zelo vešči ter uspešni. Pri nas se veliko akcij sprovede s pomočjo helikopterja, seveda če teren in vreme to dopuščata. Naša tehnika reševanja omogoča reševanje z dviganjem ali spuščanjem ponesrečenca v steni, medtem ko v SSSR vse akcije izvajajo samo s spuščanjem preko stene. Zato med opremo nisva zasledila dvigalnih elementov. Na razpolago imajo tudi helikopter, vendar v oddaljenih bazah in se ga v večini primerov ne poslužujejo. Pa tudi izvežbanih ekip in izkušenj s helikopterskim reševanjem nimajo.

V času najinega bivanja na Kavkazu sva imela oba s Cenetom veliko željo stopiti na vrh Elebrusa, ki je geografsko najvišji vrh Evrope (5642 m). Vendar, ker pristop na vrh ni bil v programu tega kratkega srečanja, je enostavno odpadel. V tem kratkem bivanju nama je bil omogočen le dostop na višino 4600 m. Za nekatere domačine je vzpon na Elbrus kot za nas vzpon na Šmarno goro. Povedali so nama o domačinu, ki se je 300-krat povzpel na vrh, zadnjič pri 110. letih. Častitljiv dosežek, ki ga je moč doseči le v domovini kefirja. Sicer pa veljajo za območje Elbrusa izredno t težki klimatski pogoji, katere : enačijo z vrhovi višin do 7000 m v Pamirju. Zato velja za območje Elbrusa obvezna aklimatizacija. Te pogoje pripisujejo vulkanskim hlapom, katere je moč zaslediti iz bližnjega vulkana.

Ker naša GRS ni imela sredstev, sva finančno plat potovanja organizirala sama. Z nekaj prošnjami po delovnih kolektivih sva si zagotovila povračilo stroškov potovanja. To sta predvsem najina delovna kolektiva Kemična industrija Kamnik in Iskra Zorin TOZD BII v Ljubljani. Ostali delovni kolektivi, ki so nama nudili finančno pomoč pa so: Iskra Delta Ljubljana, LB Kamnik, Tosama Domžale in Občinski sindikalni svet Domžale. Ob tej priliki se omejenim kolektivom za izkazano pomoč pri izvedbi svojevrstnega in koristnega srečanja lepo zahvaljujeva.

Janez Kosec

Karate kotiček

SANKUKAI KARATE

SEMINARJI

Tudi v počitniških dneh karateisti praktično ne prekinejo svoje dejavnosti. Rečemo lahko celo, da si vsak aktiven karateist od poletnih treningov precej obeta. V svetu obstaja namreč že blizu 300 različnih stilov karateja in drugih sorodnih borilnih veščin. Zato lahko zasledimo množico različnih seminarjev. Na teh seminarjih so treningi običajno dvakrat dnevno. To omogoča udeležencem izredno intenzivno in strnjeno vadbo ter zato tudi kakovosten premik v znanju in splošni fizični in psihični pripravljenosti. Zato se teh letnih seminarjev udeležuje vse več ljudi.

Domžalski karateisti so se tako udeležili letne karate šole v Umagu v organizaciji Karate kluba Forum iz Ljubljane, 20 svojih članov. Tehnični mentor Sankukai karateja Vlado Paradižnik in trener domžalskega kluba Slavko Šorotar pa sta se udeležila mednarodnega seminarja v Franciji.

TRENINGI:

Redni treningi v Karate kulbu Domžale in sekcijah pri TVD Partizanih v Lukovici, Jaršah in Mengšu se pričenjo z 2.9.1985. Izpiti za zamudnike prejšnje sezone treningov bodo konec septembra na treningu v Domžalah in Ljubljani.

TEKMOVANJA:

Prvi turnir v vi sezoni bo v Domžalah v telovadnici stare osnovne šole (zraven gostilne pri Kebru) v nedeljo, 23. septembra ob 14. uri. Tekmovanje bo ekipno, zato vabimo Domžalčane, da si ogledajo tekmovanje in pomagajo domžalski ekipi k čim boljšemu uspehu.

Kot zanimivost naj povemo, da v ekipah nastopajo tudi dekleta.

VPIS NOVIH ČLANOV:

Pričel se je vpis novih članov v treninge karateja in osnovne samoobrambe. Treningi so prirejeni tako, da nudijo hitro pridobivanje znanja in izredno kakovostno rekreacijo. Organizirana je tudi posebna pionirska karate šola za mlajše.

Vpis bo do 23.9. v Hali KC Domžale ob ponedeljkih in četrtkih od 18. do 20. ure. Vpišite se čimprej, da ne zamudite uvodnega treninga.

Treninge vodijo: S. Šorotar mojster 3. DAN, K Kotar mojstrski kandidat 1. DAN, S. Sokler plavi pas 2. Kyu.

VPIS PO SEKCIJAH:

		trener:
Lukovica:	v OŠ Brdo – torek in petek, 18.–20. ure	R. Strohar
Jarše:	v domu Induplati – torek in četrtek, 18.–20. ure	I. Mršič
Mengeš:	v telovadnici TVD Partizan – torek in petek, 18.–20. ure	M. Lavrič

KARATE VIDEOTEKA

Za boljšo predstavitev karateja in samih treningov letos prvič (verjetno tudi prvič v Jugoslaviji) organiziramo v času vpisa ogled video filmov v preddverju Hale KC.

Urnik:

ponedeljek 2. in 9. septembra: BRUCE LEE – V ZMAJEVEM GNEZDU

četrtek 5. in 12. septembra: klubski film o Sankukai karateju s treninga v klubu in demonstracijo tehnik karateja in samoobrambe do mojstrskega pasu 2. DAN

ponedeljek 16. septembra: klubski film o uporabi karateja v praktičnem življenju (snemano v Domžalah in okolici).

NOVOSTI

Karate zveza Jugoslavije je pred kratkim prestopila iz svetovne IKAF organizacije, ki je združevala pretežno predstavnike Shotokan stila v mednarodno WUKO organizacijo, ki združuje vse karate stile in je tudi priznana kot edini kandidat za uvrstitev v olimpijsko organizacijo.

S tem so se tudi v Jugoslaviji začele urejati razmere v karateju.

PA ŠE TO . . .O SPEKTAKLIH

Vse občane želimo obvestiti, da domžalski karate klub, ki aktivno deluje že 11 let, nima nobene zveze s prireditvijo, ki je bila v Hali KC v Domžalah letos . prezentirana kot Full Contact borba. Omenjena zvrst karateja pri nas še ni legalizirana in je tudi s sklepom Karate zveze Slovenije tudi prepovedana. Naj omenimo še to, da obstaja več različnih takšnih skupin klubov, ki v svojih okvirih prirejajo takšna tekmovanja predvsem iz finančnega interesa. Zato je kvaliteta tudi dokaj različna.

Full Contact Karate vsekakor ima svojo bodočnost, vendar le v organizirani in tudi uradno priznani obliki.

Sicer spektakel je spektakel in Domžalčani so se zelo številčno odzvali ter prijetno zabavali.

Slavko Šorotar

Slovenska nogometna liga:

Nepričakovan uspeh NK Domžale

V nekajletnem nastopanju v OČL – zahod nogometaši NK Domžale niso dosegli večjih uspehov. Celo več: vsa ta leta so bili nekajkrat tudi v nevarnosti za izpad. S konsolidacijo vodenja kluba, ko se je z delom v klubu zanj zavzelo nekaj mladih, ambicioznih posameznikov, so ob odličnem strokovnem delu trenerja Dimitrija SRBU-ja prišli tudi uspehi – 1. mesto v OČL – zahod, ki je nogometaše Domžal pripeljalo v slovensko nogometno ligo. Le-ta je z nazadovanjem obeh dosedanjih zveznih ligašev Maribora in Olimpije postala zelo močna, nemara najbolj v zadnjih desetletjih. Tole so povedali domžalski nogometaši ob našem obisku enega izmed treningov:

Dimitrije SRBU, trener prvega moštva:

Tekmovanje v preteklem prvenstvu je bilo do konca negotovo, saj smo se z NK Ljubljano in Stolom do konca skušali, kdo bo prvi. Reči moram, da pred prvenstvom nihče ni pričakoval prvega mesta, tako tudi nismo bili pod psihološkim pritiskom, da moramo biti prvi. Vesel sem vsekakor, da smo kvalitetno napredovali, saj je bil ob mojem prihodu klub takorekoč na robu izpada iz OČL – zahod.

Pred prvenstvom v novi, višji konkurenci, ne morem prav ničesar prognozirati, zlasti še ob zelo neugodnem žrebu. Kar 4 od šestih prvih tekem prvenstva igramo na tujem. Jasne slike o eventuelnem uspehu v novi konkurenci še nimam, kljub okrepitvam v ekipi. S treningi smo začeli 23. julija in vadimo 4–5 krat tedensko. Trenira 16 igralcev, reči pa je treba, da nas spremlja velika smola. Okrepitev Poljanšek lahko igra šele v 3. kolu, ključni igralec Rihtar pa zaradi poškodbe verjetno še dalj časa ne bo mogel igrati. Upam, da bomo ostali v ligi, kasneje pa – ko se moštvo konsoldira, pa bo vse lažje.

Jani HRIBAR, 26 let, branilec:

V nogometnem klubu Domžale sem že od svojega 16. leta. V zadnjih pol leta sem imel težave z zdravjem. Sedaj pa sem že zdrav, treniram, tudi občutek imam dober. Moči še nimam dosti, zato bom moral še precej trenirati. Kot domačin se seveda veselim nove višje konkurence in v imenu soigralcev lahko obljubim, da se bomo borili na vso moč za to, da obstanemo v ligi.

Rado RIHTAR, 25 let, srednji krilec:

Žal sem trenutno poškodovan, in tako ne morem tekmovati. Verjetno je prvi del prvenstva zame že izgubljen. 15. oktobra grem spet na zdravniški pregled in tedaj se bo pokazalo.

Lahko vam povem, da smo se v klubu zelo dobro ujeli, prijatelji smo, le uigrani še nismo, saj je mnogo novih igralcev. Pred prvenstvom ocenjujem, da bomo v novi konkurenci povsem enakopravni člani lige. Obetam našo veliko borbenost.

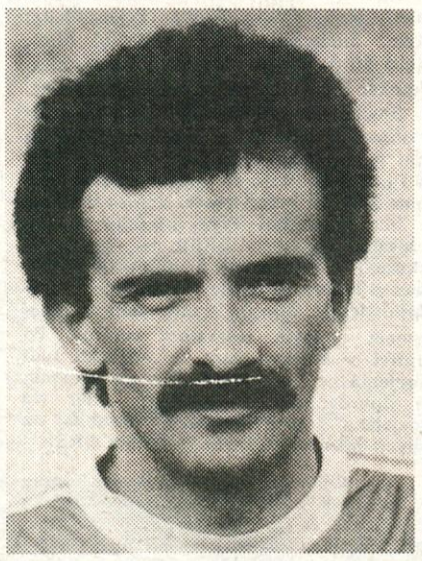

Radosav (Bato) KOVAČEVIĆ, krilec:

12 let že igram v Domžalah in tako sem v tem moštvu preživel že mnoge lepe in hude čase. Mislim pa, da lahko napovem lepo tudi prihodnost!

Težko karkoli napovem, saj v pripravljalnem obdobju nismo imeli težkih tekem. Želim si, da bi se uvrstili nekam v sredino tabele, vse pa je odvisno od starta. Če nam bo steklo, da bi v prvih kolih osvojili točke, dve, potem bo vse lažje. Vzdušje v ekipi je delovno, tovariško, odnosi res lepi. Ko bi le tako ostalo . . .

Milan ZAVIRŠEK, 22 let, vratar:

Ekipa je pravzaprav popolnoma nova. Skušali smo se pripraviti kar najbolje, saj bo to huda konkurenca tudi zahtevala. Ker v pripravljalnem obdobju nismo imeli težjih tekem, je težko karkoli napovedati. Vse bo odvisno od starta, pravzaprav prvih petih ali šestih kol. Če bo start dober, tedaj se tudi ne bojim za prihodnost.

Kondicijsko smo dobro pripravljeni, treba bo le še bolje uigrati ekipo in najti za vsakega igralca najustreznejše mesto. Vzdušje je dobro, trener, soigralci, vodstvo – O.K.

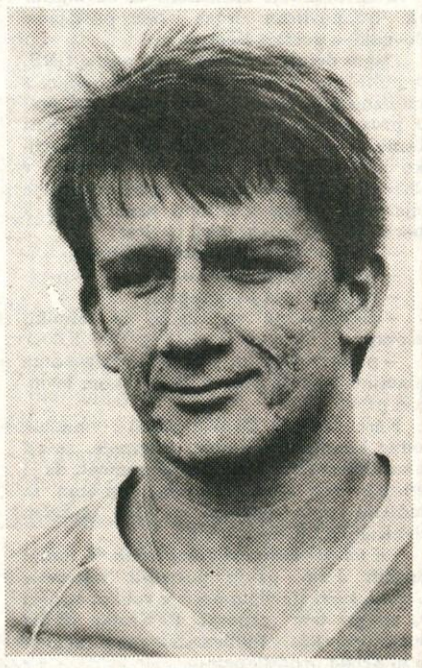

Matjaž JEŽEK, 18 let, branilec:

To so moji prvi treningi s prvim moštvom, zato imam kar precej treme. Dobro se zavedam, da mi manjka moč, hitrost, eksplozivnost ter tudi tehnika. Moj prvi trener je bil Veljačič, ki mi je tudi dal osnove. Šport, nogomet me izredno veseli in mu seveda posvečam v celoti ves svoj prosti čas. Vesel sem, da sem uvrščen v ekipo in obetam ob borbenosti nas vseh tudi tekmovalne uspehe.

KONČNA LESTVICA OBMOČNE ČLANSKE LIGE – ZAHOD V SEZONI 1984/85

1. DOMŽALE	22	14	4	4	46:21	(+25)	32
2. LJUBLJANA	22	12	6	4	41:13	(+28)	30
3. STOL	22	10	10	2	40:20	(+20)	30
4. MEDVODE	22	7	9	6	36:34	(+ 2)	23
5. ELAN (–1)	22	10	3	9	28:30	(–2)	22
6. PIRAN	22	9	4	9	22:26	(–4)	22
7. PRIMORJE	22	5	9	8	27:34	(– 7)	19
8. USNJAR–V	22	7	5	10	25:37	(–12)	19
9. JADRAN–LAMA	22	6	6	10	23:32	(– 9)	18
10. NAKLO	22	6	5	11	27:38	(–11)	17
11. TABOR–JADRAN	22	5	6	11	24:41	(–17)	16
12. JESENICE	22	4	7	11	24:37	(–13)	15

planinski kotiček

OSNOVNOŠOLCI, POZOR!

HURA, NOVO ŠOLSKO LETO SE ZAČENJA!

Tega se vsi otroci gotovo ne vesele, pionirji planinci pa so že nestrpni. Zopet se bodo vsak teden srečevali na sestankih planinskih krožkov po osnovnih šolah. Vsako leto se tu dogaja nekaj novega. Gledajo slike, pogovarjajo se o planinah, spoznavajo gorsko cvetje, obiskujejo planinske razstave. In tisto, kar je najpomembnejše – hodijo na izlete. Vsako tretjo soboto v mesecu pozabijo na vse učenje, kontrolke in spraševanja ter se podajo v gore. Mladinski vodniki, člani Planinskega društva Domžale, jih popeljemo pod strme stene, na planine, vrhove in po vsej bližnji in daljnji okolici. Največkrat so cilji enodnevnih izletov v Kamniških planinah ali v bližnji okolici, ker je to najceneje, le redkokdaj se podamo v Julijske Alpe.

Prav zaradi tega bo naš prvi letošnji izlet nekaj posebnega. Popeljali se bomo na Vršič, se povzpeli na dvatisočak, in se vračali čez Trento. Obiskali bomo planinski muzej, botanični vrt, izvir Soče in še marsikaj zanimivega. Resda bodo morali starši tokrat malo globlje poseči v žep, saj je vožnja s posebnim avtobusom zelo draga. Doživetij in novih spoznanj pa se bo zvrstilo v enem dnevu toliko, da se bo dalo o njih pripovedovati dneve in dneve.

Planinci in vsi, ki to želite postati, ozrite se po šolskih oglasnih deskah in našli boste vabila planinskih krožkov. Na sestanku krožka boste dobili opis izleta, vse podatke, ki jih potrebujete, in prijavnico, s katero se na izlet prijavite. Če pa žele vaši starši zvedeti še več, se lahko skupaj z njimi oglasite vsak torek ob 19.30 v sobi Planinskega društva v domu športnih organizacij pri kopališču.

Planinski pozdrav!

DESET NEPOZABNIH DNI V LOGARSKI DOLINI

Mladinski odsek PD Domžale je letošnje počitnice že četrtič organiziral letni pionirski planinski tabor za mlade planince iz domžalske občine. Termin je bil kot vsako leto 10. do 20. avgust, kraj pa smo tokrat spremenili – iz Bohinja smo se preselili v Logarsko dolino. Namestili smo se v šotorih pod stenami Ojstrice, Bab, Škarij in Planjave v prijetnem smrekovem gozdičku: en ciciban, 22 ,pionirjev, šest mladincev in sedem vodnikov. Tudi kuharico smo pripeljali s seboj, ki je bila pravi mojster v improvizirani kuhinji.

Vreme je bilo ves čas čudovito (razen enega dopoldneva) in tako smo lahko realizirali ves program, ki smo ga vodniki pripravili že pred odhodom na taborenje. Opravili smo pet tur: Strelovec, Korošica-Ojstrica, Robanova planina, Potočka Zijalka, Okrešelj in prva skupina, v kateri so bili kondicijsko najsposobnejši, jo je ubrala zadnji dan domov kar preko Kamniškega sedla v Kamniško Bistrico.

V taboru smo pripravili številna predavanja o živalstvu in rastlinstvu gorskega sveta, o nastanku Logarske doline, njenih značilnostih, o opremi planinca in še o marsičem. Ustanovili smo odsek za varstvo narave, ki je med drugim izdeloval herbarije, fotografski odsek in uredništvo biltena „Pozdrav s planin". Mladi so se preizkusili tudi v orientaciji, svoje junaštvo so pokazali na nočnem pohodu, na „ljudožerskem" izletu pa smo nabirali dobrote, ki jih nudi narava. V deževnem dopoldnevu smo se pred mokroto umaknili v bližnji planinski dom, kjer smo poslušali zanimivo predavanje z diapozitivi s Himalaje.:. Tudi družabnega življenja ni manjkalo v taboru. Poleg številnih šaljivih športnih tekmovanj, akcije iščemo najboljšega literata in najboljšega karikaturista, smo imeli skoraj vsak večer taborni ogenj, kjer smo prepevali in se smejali ob prisrčnih otroških skečih.

Polni lepih spominov smo se razšli z željo, da se kot veliki prijatelji v prihajajočem šolskem letu srečamo pri planinskem krožku in še večkrat v gorah.

Mladinski vodniki

Plavati, plavati...

Kot smo pred počitnicami objavili je v počitniških dneh Zveza telesnokulturnih organizacij pripravila plavalne tečaje, katerih so se lahko udeležili vsi učenci naše občine. Ni jih bilo malo, ki so vsak dan ob 9. uri prihajali na bazen in pod vodstvom marljivih učiteljev (največkrat študentov) osvajali osnovne veščine plavanja. Vmes so se sem in tja tudi potepali po bližnji okolici, žal pa je prva skupina precej časa preživela tudi v hali Komunalnega centra, kamor jo je dan za dnem preganjal dež. Ob okusni malici, prijetnih družabnih igrah in predvsem plavanju ali poskusih plavanja je otrokom 14 dni kar prehitro minilo in kar malo žalostni so z različnimi priznanji za plovnost ali osvojitev veščine plavanja zadnji dan zapuščali bazen.

To so bili za večino udeležencev plavalnih tečajev prijetni dnevi, počitnic, ki so bili zaradi prijaznih učiteljev, veliko sonca in tople vode, še prijetnejši zato HVALA vsem, ki so k temu pripomogli in nasvidenje v naslednjih počitnicah!

Himalaja in mi

V počastitev praznika krajevne skuppnosti Krašnja, ob 40-letnici osvoboditve in 25-letnici aktivnega delovanja alpinista STANETA BELAKA ŠRAUFA sta Kulturno društvo Franc Maselj Podlimbarski in Športno društvo Krašnja konec junija pripravila razstavo HIMALAJA IN MI, ki si jo je ogledalo zelo veliko število delovnih ljudi in občanov, med njimi tudi veliko ljubiteljev planin in gora.

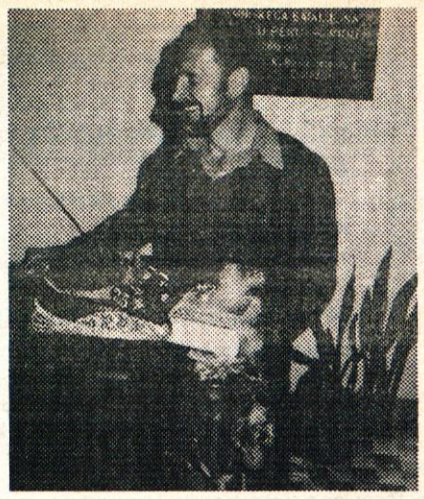

Stane Belak »Šrauf« na prireditvi...

Na otvoritvi, ki jo je popestrila pesem okteta bratov Pirnat je bilo predstavljeno življenje in delo Staneta Belaka Šraufa, ki se že vrsto let vrača med Krašnjane s svojimi pripovedovanji in diapozitivi o vzponih v različne alpinistične smeri. Njegova življenjska pot je vseskozi prežeta z vzponi na najrazličnejše gore in vrhove, najpomembnejše mesto med njimi pa ima seveda streha sveta HIMALAJA, ki jo kljub vrsti odprav slabo poznamo.

Razstava HIMALAJA IN MI, ki je bila pripravljena v osnovni šoli Krašnja, je imela namen prikazati obiskovalcem posamezne izseke iz življenja in dela Staneta Belaka. Tako je bila predstavljena tudi maketa baznega tabora, razstava pa je bila popestrena tudi z vrsto diafilmov iz odprav na strehe sveta.

Razstava je bila zanimiva tudi kot predstavitev nam daljnje, neznane, a vendar zanimive pokrajine, kjer drugačni življenjski pogoji narekujejo drugačno življenje, vse to pa zahteva tudi uporabo različnih nam manj poznanih predmetov za vsakdanjo rabo, ki so bili predstavljeni na razstavi.

Razstava je po vseh plateh uspela, povemo naj še, da so bili zbrani prostovoljni prispevki namenjeni samostojni odpravi tov. Staneta Belaka na Daulaghiri.

SREČNO, ŠRAUF!

V.V.

Razstavo ob prireditvi »Himalaja in mi« si je ogledalo veliko število občanov...

Motokros med Dobom in Gorjušo:

Dvojna zmaga domačinov

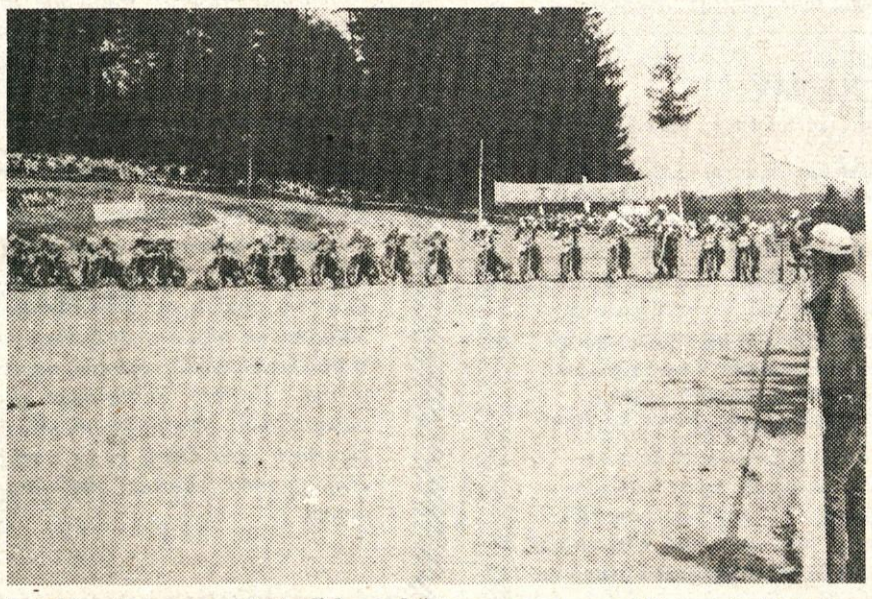

Junaki moto krosa na startu dirke za državno prvenstvo med Dobom in Gorjušo.

Eden najuspešnejših tekmovalcev vseh časov v moto krosu pri nas Marjan Avbelj v elementu. Marjan vozi za ekipo AMD Brežice.

Sredi vročega julija je bila pri nas četrta drika za državno prvenstvo v motokrosu in s tem letos v naši občini največja športna prireditev. Tekmovalci so nastopili v dveh razredih do 125 in 250 ccm na novi progi „Močilnik" med Dobom in Gorjušo okrog odlagališča smeti, ki na žalost močno kvarijo lepo okolje. Velika množica gledalcev blizu 10.000, ki je spremljala atraktivne vožnje najboljših jugoslovanskih motokrosistov je z navdušenjem pozdravila zmage domačinov.

Junak dirke je bil Bernard URBANIJA „Mišo" iz Lukovice, ki je v lažjem razredu prepričljivo zmagal v obeh vožnjah ne glede na to, da je po štartu prve padel in se prebil z zadnjega na prvo mesto. Z borbeno vožnjo je presenetil tudi Janez Juhant iz Spodnjih Jarš in osvojil po dveh vožnjah peto mesto navkljub poškodbi, ki jo je staknil pred dirko. Prvič sta se preizkusila v državnem prvenstvu mlada Kamničana Sandi SRDAR in Aleksander SUŠNIK in osvojila tudi že pre točke. V težjem razredu je v obeh vožnjah pripeljal prvi skozi cilj Domžalčan Marjan AVBELJ, ki žal ne nastopa več za domači klub. Solidno se je uvrstil Jože CERAR z Vira, na sedmo mesto. Žal zaradi poškodbe ni nastopil Vladimir Andrejka, ki je obe pretekli sezoni zaključil na tretjem mestu. Z nogo v mavcu je ob progi spremljal svoje sotekmovalce še Miran Juvan. Po petih dirkah (Čačak, Murska Sobota, Karlovac, Dob in Sisak) so naši tekmovalci trenutno na naslednjih mestih; v razredu do 125 ccm vodi ZDOVC (Orehova vas) s 182 pred Urbanijo na drugem mestu s 171, točkami, Juhant pa je sedmi s 84 t. V razredu do 250 ccm vodi Avbelj (Brežice) s 192, Cerar je enajsti s 50 in Andrejka šestnajsti s 30 točkami iz samo treh voženj. Do konca prvenstva so še tri dirke v Zaboku, Zelini in Orehovi vasi v septembru.

Prireditev je še predvsem po športni strani dobro uspela. Organizator AMD FAM Lukovica, ki mu je bila to prva tako velika prireditev v zveznem obsegu, si je lahko pridobil koristne izkušnje za naprej. Vsekakor bo v prihodnje treba še več tesnega sodelovanja z ostalimi društvi in KS Dob. Zavedati se moramo širšega pomena prireditve tako za prireditelja kot kraj dogajanja, ki lahko tem mnogo pridobi. S pravočasno in skrbnejšo pripravo si v prihodnje lahko nadejamo še boljše prireditve in splošnega zadovoljstva gledalcev, ki so se izkazali na primerni športni ravni. Tekmovalci ,so bili zelo zadovoljni s tekmovalno stezo in prava škoda bi bila, če ne bi bilo več dirk na njej tudi zaradi velikega zanimanja za ta zanimiv motošport pri nas.

Stane Benkovič

DELAVSKA UNIVERZA
DOMŽALE

RAZPISUJE
v šolskem letu 1985/86 naslednje šole in tečaje:

OSNOVNA ŠOLA ZA ODRASLE

Vpisujemo v 7. in 8. razred.
Vpišejo se lahko kandidati, ki so stari nad 17 let ali tisti, ki so izpolnili šolsko obveznost in ne morejo nadaljevati šolanje v osnovni šoli, ker so se zaposlili. V enem šolskem letu lahko končate dva razreda.
Šolanje v osnovni šoli je brezplačno.

TEČAJ O VARSTVU PRI DELU

Na osnovni zakonskih predpisov o varstvu pri delu bomo organizirali posamezne izobraževalne oblike za tiste delavce v delovnih organizacijah in obrtni dejavnosti, ki morajo biti seznanjeni s predpisi s tega področja:
a) za vodilne in vodstvene kadre
b) za zasebne delodajalce
c) za delavce v proizvodnji industrijske in obrtne dejavnosti.
Obseg in vsebina bosta prilagojena potrebam posameznih delovnih organizacij in obrtnih dejavnosti.
Preverjanje znanja iz varstva pri delu namenjamo tistim, ki že imajo opravljen tečaj in morajo znanje obnoviti.

TEČAJ ZA SKLADIŠČNIKE

Tečaj je namenjen skladiščnikom, pomožnim skladiščnikom in pomožnim delavcem v skladiščni službi. Namen tečaja je dati slušateljem osnovna in dopolnilna funkcionalna znanja iz skladiščne službe.

STROJEPISNI TEČAJ

Program tečaja obsega vadbo slepega desetprstnega sistema in splošne osnove slovenskega pravopisa ter oblikovanje dopisov.

TEČAJ ZA PRIDOBITEV OSNOVNEGA ZNANJA O HIGIENI ŽIVIL IN OSEBNI HIGIENI (higienski minimum)

Po pooblastilu skupščine občine bomo organizirali tečaje za vse delavce, zaposlene v proizvodnji živil ali prometu z njimi, ki morajo opraviti predpisane izpite.

TEČAJ ZA VOZNIKE VILIČARJEV

Tečaj je namenjen kandidatom, ki se usposabljajo za delovno mesto voznika viličarjev, in kandidatom, ki že opravljajo to delo. V tečaj se lahko prijavijo kandidati, ki so končali vsaj 6 razredov osnovne šole in so stari najmanj 18 let. Kandidati morajo predložiti zdravniško spričevalo, da so zdravstveno sposobni.

SEMINAR ZA UPRAVLJALCE "S" NAPRAV

Seminar je namenjen elektromonterjem, vzdrževalcem, upravljalcem in izvajalcem „S" naprav.
Po uspešno opravljenem preizkusu znanja dobijo slušatelji spričevala, ki jih izda komisija za „S" izpite pri Elektrotehniški zvezi Slovenije.
Preverjanje znanja je namenjeno tistim, ki že imajo opravljeni seminar in morajo znanje obnoviti.

TEČAJ RAČUNALNIŠTVA

V tečaj računalništva vpisujemo otroke višjih razredov osnovnih šol, srednješolce in vse druge, ki že imate ali pa boste imeli svoj „hišni računalnik" in imate veselje do sestavljanja lastnih programov.
V 30-tih urah se boste naučili Basic programskega jezika in osnov programiranja.

JEZIKOVNI TEČAJI

a) tuji jeziki za odrasle
Jezikovne tečaje za odrasle (odvisno od števila prijav) organiziramo za naslednje jezike:
– angleščina,
– italijanščina,
– nemščina.

b) tuji jeziki za otroke
Odvisno od števila kandidatov organiziramo nemščino in angleščino (tečaje za predšolske otroke, tečaje za učence nižjih razredov in tečaje za učence višjih razredov osnovnih šol).

GOSPODINJSKI TEČAJI

a) kuharski tečaj
V začetnih in nadaljevalnih kuharskih tečajih, vas bomo seznanili s pravilno pripravo hrane za otroke, bolnike, s hitro pripravo kosila in podobno. V teh tečajih boste spoznali tudi pravilno uporabo sodobnih kuhinjskih strojev, svetovali vam bomo, kako sodobno opremiti stanovanje in podobno.

b) tečaj krojenja in šivanja
V krojnih in šivalnih tečajih se boste hitro naučili krojenja in šivanja in si prihranili marsikatere stroške.

c) tečaj strojnega pletenja
V tečajih za strojno pletenje se boste naučili ravnati s pletilnim strojem hkrati pa plesti v najrazličnejših vzorcih.

d) tečaj ročnega pletenja in vezenja.

e) tečaj vozlanja.

Razpisujemo nove izobraževalne oblike:
– **tečaje za gostinske delavce v strežbi,**
– **tečaje za težko in lahko gradbeno mehanizacijo,**
– **skrajšani program (SKR) – oblikovalec kovin, vzdrževalec in upravljavec strojev,**
– **tečaje za slaščičarje,**
– **tečaje za finančno–računovodske delavce.**

Seminarji za varilce (začetni in nadaljevalni)
– **plamensko (avtogeno) varjenje**
– **elektrooblačno.**

Posebej za OZD prirejamo tudi druge oblike dopolnilnega in funkcionalnega izobraževanja po posebnih in dogovorjenih programih.

Organizacija navedenih tečajev zavisi od števila prijav. Vpišete se lahko vsak dan (razen sobote) od 6. do 14. ure, ob sredah do 16. ure, v tajništvu Delavske univerze Domžale, Kolodvorska 6/I, kjer dobite tudi vse potrebne informacije. Telefon: 721-082 ali 722-278.

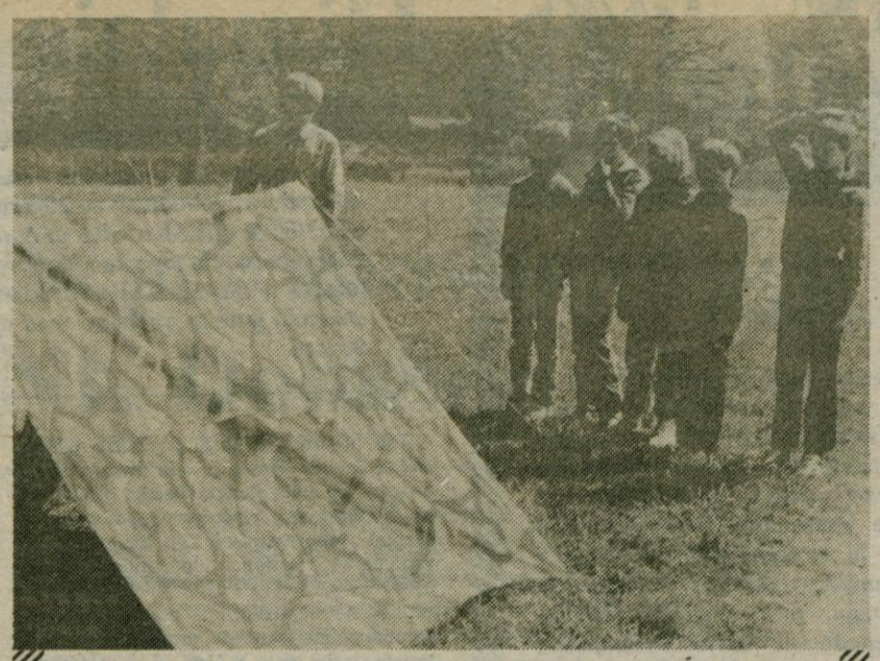

Odredov mnogoboj: postavljanje šotora iz šotork.

10-letnica taborništva v Radomljah in okolici

Sredi junija so se zbrali v Kulturnem domu v Radomljah taborniki Odreda mlinskih kamnov, številni gostje in krajani na slovesnosti, s katero so proslavili 10-letnico taborništva v Radomljah in okolici. Ob tej priložnosti so taborniki razvili tudi svoj prapor.

Pred 10 leti je začela z delom na OŠ Radomeljske čete taborniška četa v okviru Odreda skalnih taborov Domžale. Počasi se je širila in pred štirimi leti prerasla v odred, ki je dobil ime po krajevni značilnosti iz bližnje zgodovine – številnih mlinih Odred mlinskih kamnov. V imenu pa se skriva še druga misel. Taborniki bodo trdni kot mlinski kamni zvesto nadaljevali tradicijo NOB.

V odredu se zbirajo taborniki štirih krajevnih skupnosti: Homec – Nožice, Preserje, Radomlje in Rova. Vse so se odzvale in po svojih možnostih prispevale k razvoju taborništva in praznovanju. Matična krajevna skupnost Radomlje je prevzela ob razvitju prapora tudi pokroviteljstvo. Za uspešno desetletno delo je odredu podelila priznanje. Soprokroviteljstvo sta prevzela OO ZZB NOB Domžale in TKS Domžale. Odzvali so se tudi številni krajani in prapor krase mnogi „žebljički". Taborniki se vsem najlepše zahvaljujejo za pomoč.

Delo v taborniški organizaciji je zelo razgibano. Vsak, ki rad hodi v naravo, najde dovolj zanimivih dejavnosti: od izletov do tabornih ognjev, od pridobivanja znanja in veščin do pestrih iger. Vsaj delček tega in rast Odreda mlinskih kamnov skozi deset let so si obiskovalci lahko ogledali na razstavi, ki so jo taborniki pripravili v mali dvorani Kulturnega doma. Zvečer pa je zagorel po nenapisanem taborniškem pravilu taborni ogenj. Ob njem so zaprisegli novi člani, ki so s svojim delom že dokazali, da jim je življenje med taborniki všeč. Še pozno v noč je zvenela taborniška pesem.

Janka Jerman

VZGOJNOVARSTVENA ORGANIZACIJA OBČINE DOMŽALE
Komisija za delovna razmerja

razpisuje
dela in naloge:

3 VARUHINJE za nedoločen delovni čas
2 VARUHINJI za določen delovni čas – nadomeščanje v času porodniškega dopusta – za enoto Vir in Preserje
3 VARUHINJE s polovičnim delovnim časom – 4 ure za enoto Ihan, Rodica, Palček – Domžale

Pogoj: – šola za varuhinje
– starost nad 18 let

1 ČISTILKA za določen čas za 4 ure za enoto Trzin

Pogoj: – osnovna šola,
– tečaj higienskega minimuma.

1 KV KUHARICA za nedoločen čas

Pogoj: – KV kuharica,
– tečaj higienskega minimuma

Nastop dela TAKOJ. Poskusno delo traja 2 meseca. Rok prijave 8 dni na naslov: VVO Domžale, Savska 3.

Vsa mogoča maratonska tekmovanja že imamo. BŠK Budničar s Količevega pa je organiziral še eno. 24 ur balinanja. Nastopili sta ekipi domačinov in Virtusa.

PISMA BRALCEV

Dostava pošte na Dobeno

Tri želje Dobenčanov so se že izpolnile in četrta se menda izpolnjuje! Napeljali smo elektriko, vodovod, izboljšali ceste in zopet elektriko, tokrat izboljšali napetost na električnem vodu. Poleg vseh želja, ki so navedene, se je pridružila še želja po dostavi vseh poštnih uslug, brez katerih si ni misliti sodobnega življenja. Preteklo je že mnogo desetletij, odkar so začele potovati „Koširjeve" znamke. In po tolikem času bo nemara le prišla prva znamka še na Dobeno „službeno", po uniformiranem poštarju. To pošiljko bomo pričakali Dobenčani v prazničnem slogu. Že res, da je mengeška pošta redno dostavljala pošto naslovljencem v njim namenjene predale, naslovljenec pa je kljub temu večkrat zamudil na klic pošiljatelja. Težko je Dobenčanom, ko doslej nismo bili na tekočem o dvnevnih novicah po svetu. Mi na Dobenu ne poznamo dnevnikov, poznamo le razne tednike, ki pa ne nosijo zadovoljivih novic.

Upravnica mengeške pošte zatrjuje, da bo to težko rešljivo zaradi delovne sile, načina razporeda dela pri njih, glede na slabo rentabilnost, nedonosnost prihodka za pošto itd. Takšno tarnjanje menda ne bo opravičljivo za občane v nedogled, takšne probleme naj reši poštni urad sebi in naslovnikom v prid. V Domžalah so mnenja, da naj bi to uredili takoj.

Prosimo, da naj na Dobenu rešijo probleme po štirih stoletjih osamljenosti. Prvega uniformiranega, modrega poštarja bomo sprejeli velikodušno in slavnostno, saj nam bo končno dopolnil pomembno stran naše vaške kronike.

Ivan Dobovšek

Še enkrat o invalidih

Danes mi je prišel v roke Občinski poročevalec z dne 3.7. 1985. V njem sem zasledila dokaj obsežen članek z naslovom Skrb za invalidnega človeka. Mogoče mi ne boste verjeli, je pa res, da ni vse tako kot je napisano. Ker sem invalid I. kategorije, ne hodim dosti okrog in sem resnično pozabila kdaj imajo uradne ure in tudi še nisem plačala letošnje članarine. Lansko leto so mi rekli, da je čas za to do konca leta. Čudi me, da pišejo, kako humano skrbijo za invalidnega človeka in ob tem celo na težke invalide gorenjske regije ne pozabijo. Na invalide naše občine pa so pozabili! Konkretno lahko govorim o sebi, ker letos še nisem dobila nikakršnega obvestila ali vabila. Ko je moj mož še živel, ker je bil tudi invalid, je nekdo vsako leto prišel po članarino. In kakšni ljudje so letos pri odboru in kakšno politiko vodijo, tega pa res ne vem. Vem le to, da ni tako kot je napisano. Ako bi bila le malo humana skrb za invalidnega človeka, kot pišejo, da je velika, bi morala dobiti že v začetku leta, kot je rekel moj pokojni mož, celoletni program vseh prireditev in izletov ter tudi zaznamek uradnih ur. To pišem zato, da boste vedeli, da je to pisanje pesek v oči!

Antonija Skok
Mengeš, Liparjeva 19

Mali oglasi

popravila, čiščenje, mazanje vseh vrst

šivalnih strojev

tine klančar

vir - čufarjeva 6
DOMŽALE

Mojca, Urška, Špela ali ... – tvoj zlat uhanček, ki si ga zgubila v Lobodovi ulici, lahko zopet dobiš nazaj na naslovu, ki je v uredništvu.

Najditelj petih ključev, izgubljenih 12.7. v Domžalah, naj jih odda v Veleblagovnici – elektro.

Prodam pomivalni stroj Gorenje PMS 103 in moško kolo Maraton. Oboje nerabljeno in po ugodni ceni. (Brojan, Tabor 6 a, Domžale).

V Domžalah ali okolici kupim zazidljivo gradbeno parcelo. Plačam v gotovini. Milan Vlahinja, Prelog 33, Domžale.

Na vrtu hrama »Rožice« v Mengšu smo v juliju našli izredno lepo žensko zapestnico večje vrednosti. Lastnica jo lahko dobi proti natančnemu opisu v lokalu »Rožice« v Mengšu.

RETELJ VIDA
Kovičeva 10
Domžale

Takoj sprejmem KV šiviljo. Delo je v eni izmeni, vse sobote proste.

Izučen grafik išče popoldansko honorarno zaposlitev v okolici Vira ali Domžal. Naslov: Igor Jerebic, Vir, Bukovčeva 15, 61230 Domžale.

Inštruiram matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike. Tel. 737-278.

Litoželezno kopalno kad 160 x 70 + 40 ugodno prodam. Rihtar Franc, Krakovska 28, Domžale.

Ljubitelju živali oddam mlado prijazno mucko, čisto, tudi primerno za stanovanja. Naslov v uredništvu.

SERVIS ZA POPRAVILO DEŽNIKOV, SENČNIKOV
"DEŽNIKARSTVO"
Tajc-Iglič
Domžale, Urha Stenovca 4
Odprto: 8-12 in 15-18
sobota zaprto
Tel: 722-082

Mercator

M–ETA, ŽIVILSKA INDUSTRIJA
KAMNIK, OBRAT MENGEŠ

s p r e j m e na delo

PRIPRAVNIKA – TEHNIKA V PROIZVODNJI
za določen čas, za dobo 6–mesecev

Pogoji:
– srednja kemijska ali živilska šola
– 8 tednov poskusno delo.

Prijave se psrejemajo v roku 15 dni po objavi v kadrovski službi delovne organizacije ETA, Živilska industrija Kamnika, Kajuhova pot 4.

FAM

FAM FABRIKA MAZIVA KRUŠEVAC
PREDSTAVNIŠTVO DOMŽALE
ŽELODNIK 1, tel. 721-120

o b j a v l j a
prosta dela in naloge

DELAVKA ZA ČIŠČENJE PROSTOROV
s polnim delovnim časom, za nedoločen čas

Pogoji: končana osnovnošolska obveznost
Poskusno delo 2 meseca.

Pisne prijave pošljite na: FAM PREDSTAVNIŠTVO DOMŽALE, ŽELODNIK 1.

TOVARNA TRAKOV IN ELASTIKE

Trak p. o.

61234 **MENGEŠ** ,Glavni trg 18

Delavski svet DO

r a z p i s u j e
prosta dela oz. naloge s posebnimi pooblastili in odgovornostmi za 4-letni mandat (ni reelekcija)

VODJE KOMERCIALNEGA SEKTORJA

K sodelovanju vabimo mlade strokovnjake, ki poleg zakonskih pogojev izpolnjujejo še naslednje pogoje:
– da imajo višjo izobrazbo ekonomske ali tekstilne smeri,
– da imajo 5 let delovnih izkušenj v vodenju in organiziranju komerciale,
– da obvladajo en svetovni jezik,
– da izpolnjujejo pogoje glede celovitosti osebnostnih vrlin in sposobnosti po družbenem dogovoru o kadrovski politiki občine Domžale.

Kandidati naj pismene ponudbe pošljejo v 15 dneh po objavi razpisa, s kratkim življenjepisom in dokazili o izpolnjevanju razpisanih pogojev na naslov: DO „TRAK" Mengeš, Glavni trg 18.
Prijavljene kandidate bomo o izbiri obvestili v 30 dneh po opravljeni izbiri.

OBVESTILO

Vse graditelje individualnih hiš obveščamo, da smo v skladu s predpisi izločili iz arhiva gradbene načrte individualnih hiš iz leta 1974.

Izločene gradbene načrte individualnih hiš lahko občani prevzamejo v roku 30 dni po objavi v vložišču občine Domžale.

Po tem roku bodo izločeni gradbeni načrti uničeni.

Sekretariat za občo upravo

SCT

SCT – Slovenija ceste Tehnika, TOZD Opekarne, Obrat Mengeš

VAM NUDI v svoji trgovini v Mengšu, Ropretova pot 16 GRADBENI MATERIAL:

– modularni blok 6/1	*290 x 190 x 190*
– porolit 12	*250 x 120 x 245*
– porolit 8	*250 x 80 x 290*
– zidak NF	
– zidak fasadni	
– zidak fasadni silikatni	
– siporeks	
– opečno – beton. vogalnike 19	*290 x 390 x 190*
– cement	
– apno	

BOGATA PONUDBA IN KONKURENČNE CENE.
MOŽNOST DOBAVE TAKOJ.
NA ŽELJO KUPCA DOSTAVLJAMO MATERIAL NA GRADBIŠČE.

Prodajalna v Mengšu, Ropretova pot 16 je odprta vsak dan od 6.–13. ure, tudi prvo soboto v mesecu.

Informacije: telefon (061) 737-395 prodajalna.

SE PRIPOROČAMO!

STANOVANJA V MENGŠU

Samoupravna stanovanjska skupnost občine Domžale obvešča, da je v Mengšu na Zavrteh v gradnji stanovanjski blok (M6, M7 in M8) s 95 stanovanjskimi enotami. Pozivamo vse zainteresirane za nakup stanovanja v tem objektu, da predložijo svoje prijave.

Podatki o velikosti in vrsti stanovanj:

Tip stanovanja	*velikost*	*število*
Garsonjera	*27,75 m²*	*9*
Enosobno	*37,25 m²*	*23*
Dvosobno	*56,85 m²*	*48*
Trosobno	*75,25 m²*	*15*

Predlagana izhodiščna prodajna cena za m² stanovanjske površine je 107.950,00 din.

Informativni rok dokončanja objekta je 30.7.1986.

Prednost pri sestavi vrstnega reda kupcev bo sledeča:
– potrebe združenega dela s področja občine Domžale,
– potrebe solidarnosti občine Domžale,
– občani s območja občine Domžale
– delovne organizacije izven občine Domžale,
– občani izven občine Domžale.

Pismene prijave, iz katerih mora biti **razviden zahtevek interesenta ter finančna konstrukcija** *za pokrivanje kupnine stanovanja morajo biti poslane na naslov: Samoupravna stanovanjska skupnost občine Domžale, Ljubljanska 34, Domžale v 30 dneh od objave v Občinskem poročevalcu.*

Vsi prijavljeni bodo po končanem zbiranju prijav obveščeni o rezultatih, ki bodo posredovani izvajalcu SGP Graditelj iz Kamnika zaradi sklepanja pogodb.

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST
OBČINE DOMŽALE

PLASTENKA
PREDELAVA PLASTIČNIH MAS
61235 Radomlje
Cesta radomljske čete
Telefon: 061-721 519

SPREJMEMO NEKVALIFICIRANE DELAVCE. DELO JE TRIIZMENSKO.

Prijave sprejema „Plastenka", 61235 Radomlje.

NOVO NOVO NOVO NOVO NOVO NOVO NOVO NOVO

ČISTIM BOJLERJE IN IZVAJAM ELEKTRO INSTALACIJE.
JANEZ OTRIN, Varškova 6, Domžale, tel. 721-653.

Montaža TV anten in servis termoakumulacijskih peči.
ZIBELNIK MATIJA, Zavrti 5, Mengeš, tel. 737-194.

ZAHVALA

Vsi bodo dosegli svoj cilj,
le jaz ga ne bom dosegel . . .
Ognja prepoln, poln sil,
neizrabljen k pokoju bom legel.
Kosovel

Ob toliko prerani, tragični izgubi našega ljubega zlatega sina in brata

MATJAŽA PIŽMA

se iskreno zahvaljujemo za izrečena sožalja in podarjeno cvetje vsem prijateljem, sosedom, znancem, sošolcem in sovrstnikom, GD Loka za vso organizacijo, GD Trzin, Topole, Mengeš in Jarše – Rodica, osnovni šoli Mengeš, glasbeni šoli, KS Mengeš, vsem govornikom, Mengeški godbi, gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred. Hvala vsem, ki so nam kakorkoli pomagali, nas tolažili in nam stali ob strani v teh težkih trenutkih.
Vsem še enkrat iskrena hvala.

Neutolažljivi: mami, ati in brat Rado.

S teboj, MATJAŽ, je odšlo vse naše veselje!

ZAHVALA

Ob smrti naše mame, stare mame, sestre in tete

FRANČIŠKE RADMELIČ
roj. Gerbec

se iskreno zvahaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so nam izrekli sožalje, darovali cvetje in jo pospremili na njeni zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo dr. Petru Cerarju za dolgoletno zdravljenje.
Vsem še enkrat iskrena hvala.

Sin Rajko in hčerka Mija z družinama.

ZAHVALA

Tiho je odšel od nas mož, oče, dedek, brat in stric

RUDI NOVAK

Zahvaljujemo se vsem, ki so nam stali ob strani in nam po svojih močeh pomagali v trenutkih zadnjega slovesa od pokojnika.
Posebno pa se zahvaljujemo sosedom iz Finžgarjeve, krajevni konferenci SZDL, kolektivu Tosama in njegovim pevcem, ki so ga spremljali s pesmijo na njegovi zadnji poti.
Iskrena hvala vsem.

Družina in sorodniki.

Hrast, ki vihar na tla ga zimski trešne,
ko toplo sonce pomladansko sije . . .
(Prešeren)

V SPOMIN

Minilo je leto dni, odkar naju je nekega poznega spomladanskega jutra za vedno zapustil

DRAGO SMERKE

V dolgih dneh brezmejne žalosti si ostal in boš ostal nepozabljen.

Tvoja: žena Francka in sinek Gregor

Trud in trpljenje je bilo tvoje življenje

V SPOMIN

Dne 23. septembra 1985 bo minilo žalostno leto, odkar te ni več med nami, naš

MAKS SLAPAR

Naša bolečina in samota sta večni, kot je večna zemlja, ki te pokriva.

Njegovi: žena Francka, hči Francka ter sinova Maks in Ivan z družinami.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega očeta

FRANCA HRIBARJA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti, nam izrekli sožalje, darovali cvetje in sočustvovali z nami. Zahvala tov. Marjanu Slatnarju za izrečene poslovilne besede, oktetu Tosama za odpete pesmi, Mengeški godbi in župniku za pogrebni obred.
Prav vsem iskrena hvala.

Vsi njegovi.

Zaboršt, 21.8.1985

ZAHVALA

Ob smrti naše drage mame

FRANČIŠKE BANKO
roj. Mihelčič

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in dobrim sosedom, ki so sočustvovali z nami, nam izrekli sožalje, darovali cvetje ter jo v tako velikem številu spremili na njeni zadnji poti.
Posebej se zahvaljujemo duhovnikoma za lep obred slovesa in gospodu Kopaču za ganljive poslovilne besede ter dr. Zajčevi za njeno požrtvovalnost.
Vsem še enkrat iskrena hvala.

Vsi njeni.

Dragomelj, september 1985

V SPOMIN

Ne jokajte na mojem grobu
le k njemu pristopite.
Spomnite kako trpel sem
in mir mi zaželite.

(slika)

FRANCI VODNIK
iz Vira pri Domžalah

Zadnjikrat mu je posijalo sonce pred 10. leti. Odkar te ni več med nami, je minilo mnogo let, a tvoj spomin bo večen, kot je večna zemlja, ki te je pokrila.
Hvala vsem, ki ste se v tolikšnem številu ob tej obletnici ustavili za trenutek ob njegovem grobu in mu prižgali svečke.
Hvala vsem in vsakemu posebej!

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob boleči, mnogo prerani izgubi naše ljube mamice, žene, hčere in sestre

MARIJE JAGARINEC
roj. Korbič

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, sodelavcem, sošolcem in vsem, ki so nam v težkih trenutkih stali ob strani, nam izrekli sožalje, darovali cvetje in jo v tako velikem številu spremili na njeni zadnji poti ter ,sodelavcem in govorniku Zdravstvenega doma v Domžalah za tople besede slovesa, pevcem za zapete žalostinke in župnikom za lepo opravljen pogrebni obred.
Posebno se zahvaljujemo dr. Cerarju in medicinskemu osebju Onkološkega inštituta v Ljubljani.
Iskrena hvala doktorjem Zdravstvenega doma v Domžalah, posebno dr. Žajdelovi in dr. Svoljšku za dolgotrajno, večkratno pomoč in lajšanje bolečin v času njene težke bolezni.

Še enkrat iskrena hvala.

Vsi njeni.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi najinega moža in očeta

VINKA OSOLNIKA
iz Kokošenj št. 1.

se iskreno zahvaljujeva za izraze sožalja, za spremstvo na njegovi zadnji poti, za darovano cvetje. Hvala tovarni Helios, pevcem, govornikoma za občutene besede, gospodu župniku za opravljen obred. Hvala tudi vsem tistim dobrim sosedom, ki so nam priskočili na pomoč. Posebna zahvala pa velja dobrim sosedom Presekarjevim, kateri so nam tako nesebično stali ob strani in nam pomagali v najtežjih trenutkih.
Vsem še enkrat hvala.

Žena Anica in hčerka Marta.

Bil si naša sreča,
naše sonce, naše vse –
ostale pa so nam le sanje,
topel spomin na te!

Ob tragični izgubi našega ljubega

ALEŠA MERELA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam lajšali bolečino slovesa.
Posebno se zahvaljujemo sosedom, sorodnikom in sodelavcem za izkazano pomoč in izraze sožalja. Župniku iz Vrhpolja pa najlepša hvala za lep pogrebni obred.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob izgubi našega moža, očeta, brata, dedka in strica

MIHAELA HABLJANA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, sosedom za izraženo sožalje, darovano cvetje, ter spremstvo na njegovi zadnji poti.
Zahvaljujemo se dr. Cerarju, vodstvu in strežnemu osebju Doma upokojencev Domžale za vsestransko pomoč.
Zahvaljujemo se domžalski godbi, vsem gasilcem ter tov. Francu Dovču za poslovilne besede, ki jih je izrekel pri odprtem grobu.
Hvala g. župniku za lepo opravljen obred.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi našega ljubljenega sina, brata in strica

VOJKA KONJARJA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, sodelavcem in znancem za izrečeno sožalje in sočustvovanje z nami, za darovano cvetje ter tako številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Prisrčna hvala njegovim prijateljem, ki so mu darovali prekrasno cvetje, sodelovali pri pogrebni svečanosti in okrasili njegovo večno počivališče ter tov. Rajku Bajcu za prijateljsko pomoč. Najlepša hvala tov. Hermanu Paliski za poslovilne besede, župniku za lep pogrebni obred in oktetu Tosama za milo zapete pesmi.

Žalujoči: mami, ati in sestra z družino.

Med nami ni več naše ljube mame, babice, tete

ANGELE ALIČ
pekove mame z Vira.

Vsi njeni se želimo iskreno zahvaliti vsem za ustno ali pisno izrečeno sožalje, darovano cvetje, množično spremstvo na njeni zadnji poti ter za vse, s čimer so nam lajšali našo skupno bolečino. Posebno zahvalo dolgujemo dobrim sosedom, pevcem, gasilcem KS Vir in KK SZDL Vir ter govorniku Janku Veitu za poslovilne besede.
Vsem še enkrat iskrena hvala.

Vsi njeni.

ZAHVALA

Ob smrti našega dragega moža, očeta, brata, starega očeta, tasta in strica

IVANA ŠTIFTARJA
Mišvelovega ata z Brda pri Ihanu

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in spremstvo na njegovi zadnji poti.
Posebno se zahvaljujemo govornikoma tov. Povžu ZB Ihan in sosedu tov. Petru, ihanskemu g. župniku za poslovilni obred, pevskemu zboru Ihan in vsem, ki ste kakorkoli pomagali v teh težkih trenutkih.
Iskreno se zahvaljujemo tudi dr. Farkašu in sestri Bredi za njuno nesebično zdravljenje pri njegovi dolgotrajni bolezni. Vsem iskrena hvala.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob smrti našega dragega moža, očeta, starega očeta in strica

ANTONA BURJA
iz Kranjega brda

se zahvaljujemo dr. Farkašu in medicinski sestri za zdravstvene usluge, g. župniku za pogrebni obred in govorniku iz KS Krašnja za poslovilni govor ob grobu. Posebna zahvala sosedom za vso pomoč v težkih trenutkih.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob smrti naše drage žene, mame, stare mame, sestre in tete

ANE URBANČIČ
roj. Krulc

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki so nam ob težkih trenutkih stali ob strani. Zahvaljujemo se dr. P. Cerarju, dr. M. Zajčevi in patronažni sestri Jelki Bečej ter sestri Alojziji iz Male Loke za vso skrb, pomoč in nego v njeni bolezni. Prisrčna hvala g. župniku F. Rataju in g. dr. D. Ocvirku za lepo opravljen pogrebni obred in tople besede slovesa ter župnijskemu pevskemu zboru Šentjakob ob Savi za tako lepo odpete žalostinke. Zahvala delovnim organizacijam Kolinska, Žito in Belinka, PGD Pšata – Dragomelj in vsem ostalim, ki ste darovali cvetje ter ustno ali pismeno izrazili sožalja, kakor tudi vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.
Še enkrat iskrena hvala.

Žalujoči: mož Franc in otroci.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage žene, mam stare mame in prababice

ANGELE PEVEC
roj. Kosmatin

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste nam nudili nesebično pomoč in jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti, ji poklonili cvetje ali kakorkoli drugače počastili njen spomin, nam pa izrekli sožalje.
Posebna zahvala dr. Ivu Pevcu in patronažni sestri za njeno zdravniško pomoč. Prisrčna hvala Tinci Lajevic, Vrenjakovim in Kaplovim, ki so nam stali ob strani. Enako se zahvaljujemo tudi gospodu župniku, pevcem in članici Rdečega križa ter sosedi Mimi za tako lepo izrečene besede.
Vsem iskrena hvala.

Mož France, sin Milan in hčerka Minka z družinama.

Vir, Depala vas, Domžale.

V SPOMIN

Vsi bodo dosegli svoj cilj,
le jaz ga ne bom dosegel.
Ognja prepoln poln sil
neizrabljen k pokoju bom legel.
Srečko Kosovel

31. julija je minilo leto od usodnega trenutka, ko nas je v cvetu mladosti tragično zapustil naš najdražji

DAMJAN NOVAK ml.
iz Hribov pri Trojanah

Ljubi Dinko – odšel si, spomin nate pa je lep, a tako boleč; grenka solza je kanila na srce, ostala nam je bolečina. Z nami boš vedno živel, ker si nenadomestljiv.
Hvala vsem, ki ga ohranjate v spominu, postojite ob njegovem grobu, mu nosite cvetje in prižigate svečke.

Neutolažljivi vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob izgubi naše dobre in skrbne mame, stare mame, babice, sestre in tete

ALBINE PRELOVŠEK
roj. Breznik, iz Lukovice 12

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje in številno spremstvo na njeni zadnji poti. Hvala tudi predstavniku KS Lukovica tov. Franciju Blatniku za izrečene besede pri odprtem grobu. Zahvaljujemo se tudi gospodu župniku za tolažilne besede in pogrebni obred.

Žalujoči: vsi njeni.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage žene, mame in stare mame

JULIJANE TRDINA
z Vira, Ipavčeva 8

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam izrekli sožalje, darovali cvetje in jo v tako velikem številu spremili na njeni zadnji poti.
Zahvaljujemo se osebju Zdravstvenega doma Domžale, ki so ji ob težki bolezni dolga leta požrtvovalno stali ob strani. Iskreno se zahvaljujemo tudi DO Melodija Mengeš za poslovilne besede in darovano cvetje ter pevcem in župniku za opravljen pogrebni obred.

Žalujoči vsi njeni.

ZAHVALA

Ob smrti dragega očeta, deda, pradeda, brata in strica

PAVLETA ULČARJA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom, sodelavcem in znancem za podarjeno cvetje, vence in izrečena sožalja.
Zahvaljujemo se g. župniku in novomašniku za lepo opravljen pogrebni obred, kakor tudi članom GD Homec in vsem, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, starega očeta in tasta

JANEZA SLAPARJA st.

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste v naši bolečini sočustvovali z nami, ga pospremili na njegovi zadnji poti in mu prekrili grob s prekrasnim cvetjem. Posebno se zahvaljujemo za poslovilne besede ob grobu Janezu Bernotu, Janezu Kepcu in župniku Andreju Svetetu.
Prav vsem naša iskrena hvala.

Žena Stanka, sin Janez in hčerka Marjeta z družino.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, stare mame in sestre

FRANČIŠKE HROVAT
roj. Drolc

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom, ki ste bili z nami in nam pomagali v času njene hude in težke bolezni. Najlepša hvala dr. Farkašu in patronažni službi za skrbno zdravniško pomoč. Hvala tudi tov. Likarju in tov. Vovku za poslovilne besede ob njenem odprtem grobu, enako hvala g. župniku za obred ter godbi in pevcem. Zahvaljujemo se tudi vsem za izrečeno sožalje, darovano cvetje ter spremstvo na njeni zadnji poti.
Hvala vsem, ki ste jo imeli radi.

Žalujoči: vsi njeni.

V SPOMIN

1. septembra je minilo 10 let, odkar nas je zapustil naš dragi

IVAN JARC
z Rodice

Vsem, ki se ga spominjate in se s svečko ali cvetjem pomudite ob njegovem grobu, iskrena hvala.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Po zelo dolgotrajni neozdravljivi bolezni nas je za vedno zapustila naša draga žena, mama, stara mama, sestra, teta in sestrična

MARIJA CERAR
roj. Gorta iz Vira.

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom za darovano cvetje in vence, za tako številno spremstvo na njen zadnji počitek. Iskrena hvala dr. Petru Cerarju in patronažni sestri Kavkovi za nesebično pomoč in obiske na domu, oktetu Tosama za ganljivo odpete žalostinke v njeno slovo. Hvala vsem za izraze sožalja in tudi vsem za darove pokojnici – tudi neimenovanim prav lepa hvala. Za poslovilne besede ob odprtem grobu pa najlepša hvala Mimi Vrenjakovi. G. župniku se zahvaljujemo za lep pogrebni obred.

Žalujoči: mož Janez, sin Ivan z družino in vsi ostali.

ZAHVALA

Ob smrti našega dragega očeta

JOŽETA KERŠIČA

se iskreno zahvaljujemo Domu upokojencev Domžale za dolgoletno oskrbo in pomoč, vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, darovalcem cvetja in vsem za izrečena sožalja.
Zahvaljujemo se za poslovilne besede ob odprtem grobu tov. Vulkanu, praporščakom, oktetu Tosame za lepo zapete žalostinke ter g. župniku za pogrebni obred.
Vsem, ki ste nam kakorkoli pomagali, še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi.

Ob smrti našega ljubega očeta, starega očeta in brata

ANTONA TERPINA

izrekamo najglobjo

ZAHVALO

vsem, ki ste nam v težkih trenutkih kakorkoli pomagali in stali ob strani, darovali cvetje, izrekli sožalje in ata spremili na njegovi zadnji poti.
Posebno zahvalo dolgujemo govornikom, ZZB in DPO Domžale, Občinski gasilski zvezi, kolektivu Slovenijales Radomlje, gasilskemu društvu Študa, dobrim sosedom in sodelavcem kolektiva samopostrežne trgovine Kidričeva za vsestransko pomoč.

Še enkrat vsem iskrena hvala.

Žena Marija, hči Anica, vnukinji Irma in Ema.

ZAHVALA

Ob boleči in prerani izgubi mojega dragega sina

MAKSA ČERNETA

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izraženo sožalje, darovano cvetje ter vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.
Prav posebna zahvala dr. Hacetu za požrtvovalne obiske na domu. Enaka zahvala Janezu Žnidaršiču, Pepci Černigoj in Ivanu Bratušu.
Prisrčna hvala g. župniku iz Trzina za lepo opravljen pogrebni obred, mengeškim pevcem za zapete žalostinke in gasilcem iz Trzina.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujoča mama.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage žene, mame in stare mame

SLAVE ROME
iz Rodice, Dragarjeva 5

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in spremstvo na njeni zadnji poti.
Posebna zahvala dr. Cerarju in patronažnim sestram, posebno sestri Vidi Čehovi za nudenje zdravstvene pomoči in lajšanje bolečin.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Vsi njeni.

V SPOMIN

TEREZIJI MIŠVELJ
iz Mengša

V teh dneh je minilo leto, od kar si tiho odšla od nas. Zahvaljujemo se vsem, ki postojite ob njenem grobu, položite cvetje ali prižgete sveče.
HVALA.

Ihan, julij 1985.

In čudno tuj postaja svet
in tiho mre poslednja nada,
ko navsezadnje se zaveš,
da smrtna senca nate pada.

ZAHVALA

Zdaj, ko nam je kruta usoda vzela dragega moža, očeta, brata in strica

STANETA MERKUŽIČA
iz Studenca 1

izrekamo zahvalo vsem, ki ste poskušali olajšati našo bolečino ob slovesu. Za izrečena sožalja, za cvetje in za številno spremstvo na zadnji poti hvala sodelavcem, sosedom, znancem in prijateljem. Posebna zahvala velja sindikatu Tosame in Papirnice Količevo, GD Studenec, govornikoma, župniku za pogrebni obred, oktetu Tosama, praporščakom in domžalski godbi.

Vsem še enkrat topla zahvala.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi naše drage mame in žene

IVANKE BRATUN
roj. Birk

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem za izrečena sožalja, pomoč, podarjeno cvetje. Hvala vsem, ki ste jo v tolikem številu pospremili na njeni zadnji poti.
Zahvaljujemo se kolektivu Rašica Moravče, DO Univerzale Domžale, DO Tosama Vir, Lek Mengeš za podarjeno cvetje in pomoč.
Posebna zahvala sosedom, ki ste nam pomagali v najtežjih trenutkih in darovali cvetje, enako tudi pevcem in župniku.

Še enkrat iskrena hvala.

Vsi njeni.

V SPOMIN

VERI LESKOVEC
roj. Perne

Minilo je leto dni, odkar te med nami, draga Veri, več ni.
Za teboj žalujemo vsi, ki smo te imeli radi.
Hvala vsem, ki obiskujete njen grob.

Vsi njeni.

V SPOMIN

31. julija je minilo leto, odkar nas je za vedno zapustil naš ljubljeni mož in očka

LOJZE REBERŠEK
iz Podrečja pri Domžalah.

Odšel si za vedno, brez slovesa, zato še danes ne moremo dojeti, da te ne bo več med nas.
Naš dom, ki si ga s tolikšno ljubeznijo gradil, je brez tebe prazen in žalosten. Le tvoj prerarni grob je nema priča našim solzam. Zelo te pogrešamo in v naših srcih boš živel naprej.
Iskrena hvala vsem, ki se ga spominjate ter obiskujete njegov grob in z nami delite težko bolečino.

Globoko žalujoča žena Kristina z Dejanom in Simonom.

ZAHVALA

Ob smrti našega očeta, dedka, strica in brata

JOŽETA NIEDERWANGERJA
iz Mengša

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in vence. Posebna zahvala pevcem iz Mengša ter g. župniku za lepo opravljen pogrebni obred.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi.

Teden boja proti kajenju

14. do 21. septembra 1985

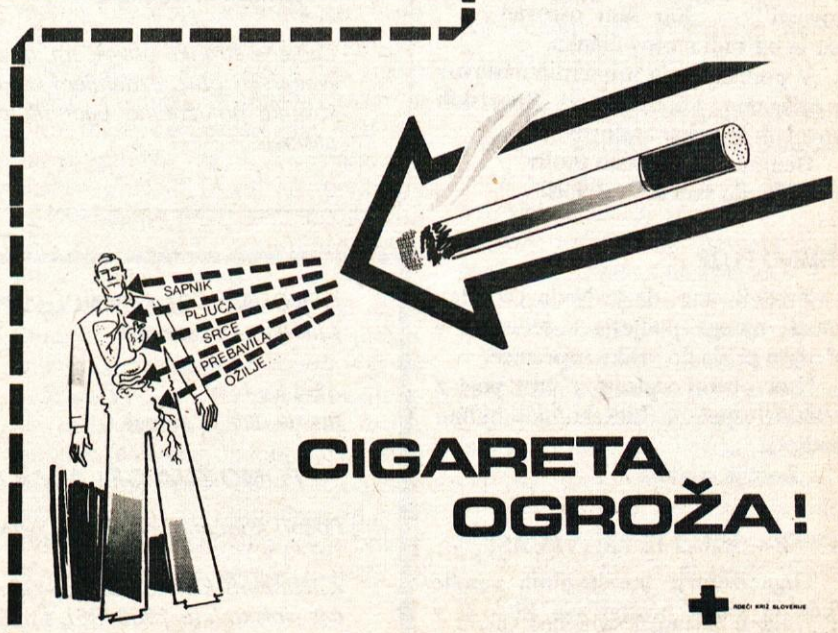

Slamice iz slamnika

KJE SI, TABLA?

Domžalskim narodnim nošam so pred svečano povorko ob priliki ljubljanske kmečke ohceti ukradli napisno tablo z imenom našega slavnega mesta.

Tabla je še pred povorko izginila neznano kam, tako da so Domžalčani korakali po slovenskem prestolnem mestu takorekoč inkognito. Še vedno se ne ve, kje tabla je, preiskava pa poteka v smeri proti Ihanu.

KOLIKO JIH JE BILO?

V uredništvu smo skušali ugotoviti koliko veselic v eni sezoni uspemo organizirati v naši občini. Točnega števila nismo mogli ugotoviti. Zato razpisujemo nagradni natečaj. Kdor ugotovi točno število veseljačenj, dobi brezplačno vstopnico za veselico, ki jo namerava organizirati uredništvo in uredniški odbor Občinskega poročevalca. Ena več ali manj – saj se ne bo poznalo . . .

NAKLADA

Nek tovariš – kolega od ljubljanskega Dela – Franci Božič kar naprej vpleta v svoje prispevke trditev, da gre v primeru Domžal za eno najbogatejših slovenskih občin.

Le kje ste, tovariš Božič, dobili ta podatek. Če pogledate različne statistične tabele o slovenskih občinah (tudi pri nas na občini, II. nadstropje – komite za planiranje in družbeno-ekonomski razvoj) lahko ugotovite, da smo povsod nekje na sredi. Med najbolj bogatimi ne bomo, pa če vi, tovariš Božič, še tako nakladate! . . .

ŠE NEŽE NE DOBIMO

Pravzaprav se nam lahko – kot se po domžalsko reče ,– FRŽMAGA. Kamničani so dobili za svojo (ne) skrb za stari grad nad mestom televizijsko bodečo nežo.

Nam pa ne bodo dali ne nageljna, ne neže.

Nimajo za kaj, kajti v Domžalah se (ker ničesar turističnega ni) celo kritizirati ne da!

NJEGOVO PODJETJE . . .

Našega mladinskega sekretarja Zvoneta Slovnika so v ljubljanskem Delu preimenovali in mu dali nov priimek Zvone Slavnik.

Ko so to zvedeli v Kopru, so takoj sklenili, da se bo transportna organizacija v tem kraju imenovala – SLAVNIK Koper.

IZJAVE

Jeseniški golman je po gostovanju v Domžalah izjavil za časopis „Sportske novosti" – „Bio sam otrovan . . .", kar je bil tudi naslov članka.

V pomanjkanju primernih naslovov predlagamo kolegom pri Sportskih novostih še nekaj naslovov.

Denimo: „Imao sam proliv"
„Ukenio sam se . . ." ipd.

HIMNO POJE . . .

Zvedeli smo, da je Neda Ukraden zaradi našega podjetja s sedežem v Mengšu prišla do velike uspešnice.

Naši obrtni zadrugi v čast poje z velikim uspehom hit, skorajda himno podjetja:

„Zora je svanula . . ."

VE SE – KDAJ JE PRAVI ČAS!

Organizatorji brezštevilnih veselic (kdo bi mogel prešteti vse, ki so se v poletnih mesecih zvrstile) so se potrudili, da so bile vse organizirane okoli 1. ali 15. v mesecu. Pripravljalci veselic točno vedo zakaj – vi pa tudi!

ZIMSKA PERSPEKTIVA

V ozračju črnem dan na dan
bo čase zimske ždel občan:
ta, ki dela, seje, kima,
naužil se tegale boš dima!!!

PRED GRADNJO KRIŽIŠČA MAJHENIČ

Široka spodaj cesta čaka,
da širša bo za tovornjaka.
Na tem mestu čez pol leta
križišče novo se obeta;
je resnica in ni burka:
podrta bajta bo „od Turka".

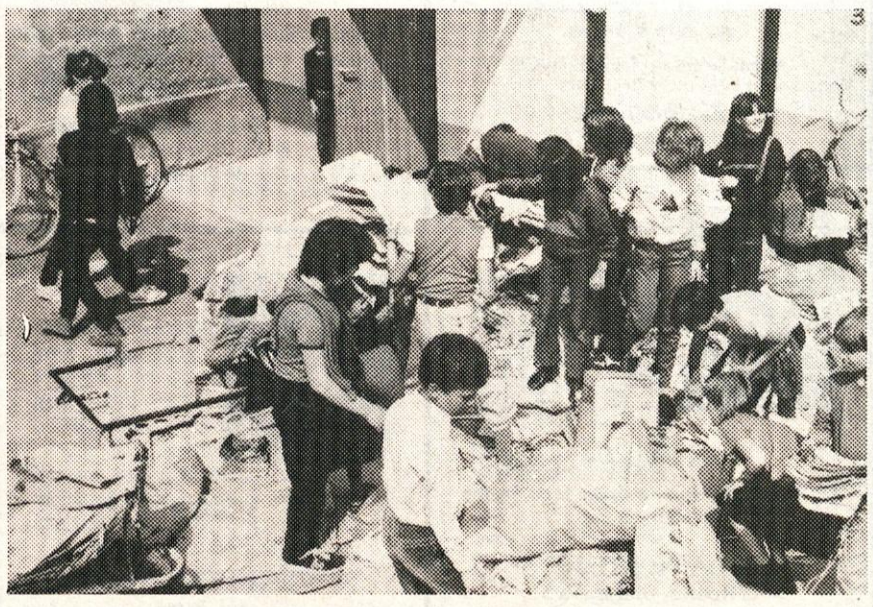

NOVA SEZONA PRED VRATI

Je resnica: Res nemalo
nam združeno je delo dalo
papirnate iz rok solate;
– užitek lep za birokrate . . .
ker šola zdaj nam je pred vrati:
papir zdaj sem – vi, birokrati!!!

GREGORINČIČ TOMAŽ
SVEČARSTVO
Prešernova 3, Domžale

Cenjene stranke obveščam, da sem v Domžalah, Prešernova 3 odprl svečarsko obrt. Izdelujem vse vrste nagrobnih sveč, ki jih cenjene stranke po izredno ugodnih cenah lahko kupijo na omenjenem naslovu.

Priporočam svoje izdelke!

OSNOVNA ŠOLA VENCLJA PERKA DOMŽALE,
Ljubljanska cesta 58

objavlja
prosta dela in naloge

1. POMOŽNA DELA V KUHINJI

Pogoj: končana osemletka, zaželjene so delovne izkušnje.

Z izbranim kandidatom bo sklenjeno delovno razmerje za določen čas (šolsko leto 1985/86), s polnim delovnim časom.
Pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite v 8 dneh na naslov: Osnovna šola Venclja Perka Domžale, Ljubljanska cesta št. 58.

Nekateri menijo tako . . .

O vremenu...

Prešeren je vedel, „da bodo vremena Kranjcem se zjasnila". Ni pa vedel, da se bodo nekoč, ali naj bi se, nad Kranjsko (beri domžalsko) deželo zaradi Kranjcev zgrnili črni oblaki.

Vas, Domžalčane, naj zakrije tema. Črno črna tema. Za kazen. Ko je bilo vse jasno, ko smo rekli: „V Domžalah se dobimo", ste vi, v večini, stali ob strani, neprizadeti. Kot da nismo rekli, da bomo prej in potem veliko govorili, veliko pisali o tem, da se bodo o dogodku stoletja zgledovali rodovi, ki pridejo za nami.

Vi pa nič. Ene same besede ne. Ali so to odnosi? Tako se z ljudmi ne dela. Človek mora biti človeku ovca, ne volk.

Da mora človek sam, preko televizijke Nataše Dolenc sporočiti, kdo je največji kulturni delavec pri nas, da mora sam z debelimi črkami napisati na plakat, kdo je kdo in, da mora kot devetletni fantek z velikanskega diasa zreti po dvorani in opozarjati, da je Kranjščina na pohodu.

Od vas pa nič. Sama tema. O vsaki figi, za vsak . . . pišete, na veliko razpravljate. Kot, da se v Domžalah nismo dobili, tako molčite.

Saj imamo forume, pa organe. Imamo poročevalsko, dopisniško, obveščevalsko – novinarsko mrežo, da nikjer take. Pa nič.

Sicer pa ni čudno! Ko „smo se v Domžalah dobili", vam je bilo več do telesne hrane kot duševne.

Tovariši, delovni ljudje in občani. Mar se res ne zavedate, da krompir in klobaso lahko jeste vsak dan, petdeset let neprestano!

Pa pijača. Pili ste. Alkohol. Sploh veste, kaj se je na odru dogajalo? Res, da pozno, ob uri strahov, ko čarovnice izgubljajo svojo moč, je oživela kvizkoteka. Ko so kvizologi iz bogate kvizaloške zakladnice neizčrpno črpali in vas zaman skušali duševno hraniti, ste vi, Domžalčani, natepavali, meni tebi nič, kotlete in krompir, se nalivali z Janževcem kot, da bo konec sveta. Z jedilnim priborom in steklenico pa ste žvenketali, da kvizalog sam sebe ni slišal in ne videl, ker je bilo k sreči temačno.

Jesti in piti. Jej, jej, jej! Kam smo prišli?

Če ne znate pisati, v večerno šolo se vpišite!

Komaj čakamo, da se v Domžalah spet dobimo, tako smo rekli. Do tedaj pa naj črni oblaki visijo nad vsemi, ki dvomijo, da se vremena Kranjcem ne bodo zjasnila.

Zajc Andrej

Odprto pismo direktorici Muzeja Kamnik dr. Mirini Zupančič

Spoštovana tov. direktor!

Dovoljujem si vas na začetku kulturne sezone zmotiti v vašem delu, ki sega tudi na območje naše občine. (Zdi se mi, da gre za nekoliko neprijetno vprašanje, ki vam ga javno naslavljam; toliko nerodno je, da si vam ga nekateri domžalski kulturni delavci ne upajo postaviti direktno in konkretno. Postavljam vam ga ob tej priložnosti:

Z gradu Krumperk je vaša ustanova preselila (menda začasno) v Kamnik velik kovinski lestenec in nekatere druge predmete. Lestenec je kovaško delo, ki je toliko vredno, da ste se odločili, da ga začasno postavite celo pred poslopje kamniškega grądu Zaprice.

Sprašujem vas zato, da mi odgovorite, kdaj lestenec in s Krumperka odpeljane druge stvari (menda tudi stvari zasebne lastnine iz zbirke) vrnete na Krumperk? Prosim vas, da mi odgovorite decidirano.

Menda ja ne bo domžalski t.j. krumperški lestenec svetil Kamničanom v lepšo prihodnost?

Lepo pozdravljeni

M. Brojan, odgovorni urednik

„TAMIZ" Mengeš

razpisuje
prosta dela in naloge:

– ČISTILKA ZA ČIŠČENJE PROIZVODNIH PROSTOROV

Pogoji:
končana osemletka, poskusno delo 1 mesec, delo je v popoldanskem času.
Delovno razmerje se sklene za nedoločen čas.
Kandidati naj pošljejo svoje ponudbe na naslov: „Komisija za medsebojna delovna razmerja podjetja „TAMIZ" Mengeš, Blejčeva cesta 46".
O izboru kandidata bomo obvestili v 15 dneh po sklepu Komisije za medsebojna delovna razmerja podjetja „TAMIZ" Mengeš.

MONTAŽA VZGLAVNIKOV Z–750, Z–850, JUGO!
Telefon 731-198, od 7. do 9. ure.